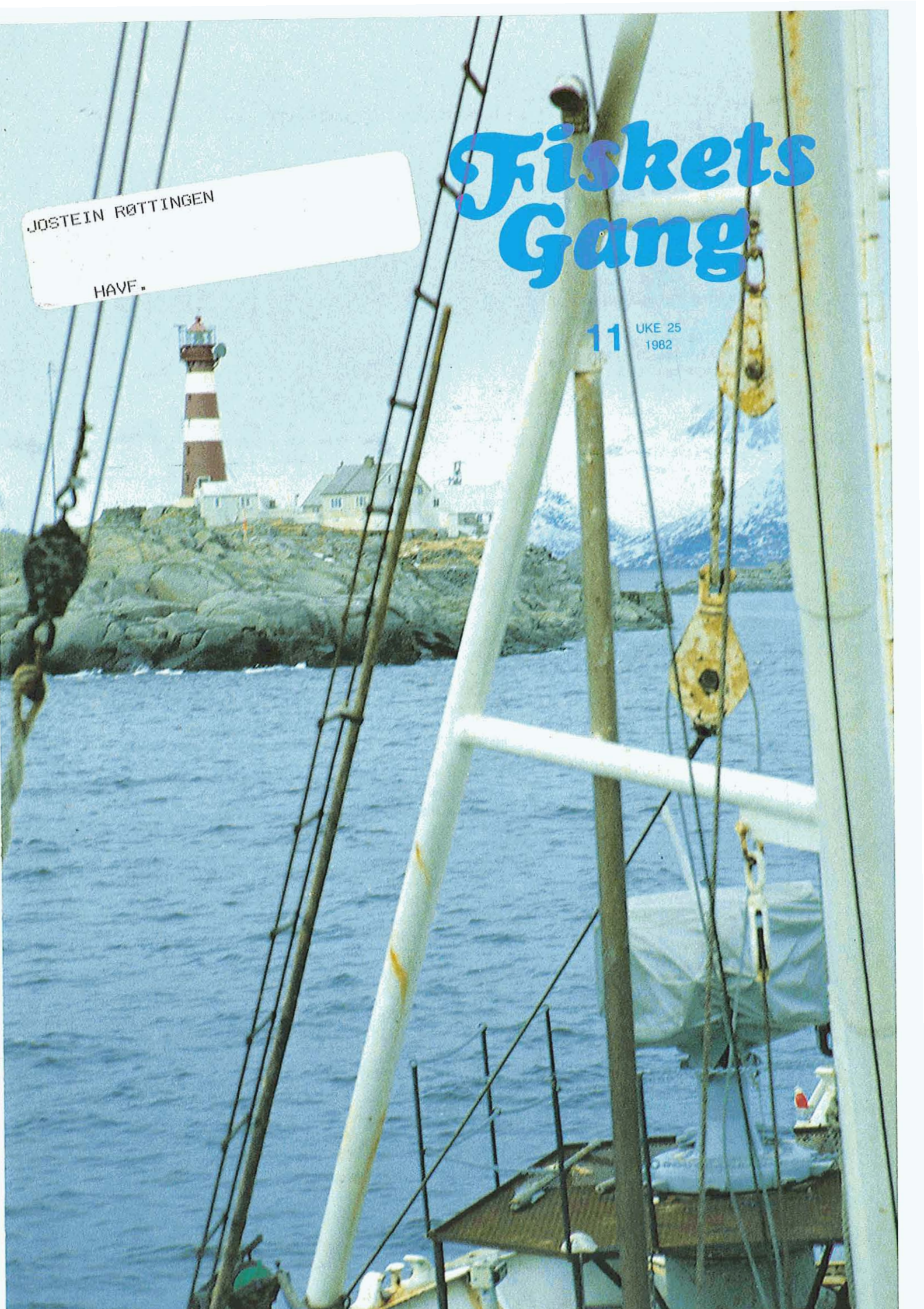

JOSTEIN RØTTINGEN

HAVF.

Fiskets Gang

11 UKE 25
1982

Fiskets Gang

Utgitt av Fiskeridirektøren

68. ÅRGANG
Nr. 11 - Uke 25 - 1982
Utgis hver 14. dag
ISSN 0015 - 3133

Ansv. redaktør:

Sigbjørn Lomelde
Kontorsjef

Redaksjon:

Vidar Høviskeland
Kari Østervold Toft
Per Inge Hjertaker

Ekspedisjon:

Dagmar Meling
Kari Storli

Fiskets Gangs adresse:

Fiskeridirektoratet
Postboks 185, 5001 Bergen
Telf.: (05) 23 03 00

Trykt i offset

A.s John Grieg

Abonnement kan tegnes ved alle poststeder ved innbetaling av abonnementsbeløpet på postgiro-konto 5 05 28 57, på konto nr. 0616.05.70189 Norges Bank eller direkte i Fiskeridirektoratets kassakontor.

Abonnementsprisen på Fiskets Gang er kr. 100.00 pr. år. Denne pris gjelder også for Danmark, Finland, Island og Sverige. Øvrige utland kr. 125.00 pr. år. Fiskerifagstudenter kr. 60.00.

PRISTARIFF FOR ANNONSER:

Tekstsider:

1/1 kr. 1900 1/4 kr. 600
1/2 kr. 1100 1/6 kr. 450
1/3 kr. 750 1/8 kr. 350

Andre annonsealternativer
etter avtale

VED ETTERTRYKK FRA
FISKETS GANG
MÅ BLADET OPPGIS SOM KILDE
ISSN 0015-3133

INNHold — CONTENTS

Fisk er råstoff til revolusjonerende pelsdyrfor New fodder for furred animals developed from fish	327
Fiskerisjef Arild Nylund går av Head of fishery administration in Troms retires	331
Nytt instrument sparer tid for havforskerne New instrument of great importance to the marine researchers	333
Fiskerinæringa på gli i Venezuela Venezuelian fisheries set going	334
Norske trålere trolig et underskudd på en million pr. båt Debit balance: 1 million NOK pr. Norwegian trawler	335
Vil trålerane overleva 80-åra? Will the trawling industry survive?	336
Årsmote ! Troms Fiskarfylking Meeting in Troms Fiskarfylking	339
Hvordan regulere torskefiskeriene Regulating the Norwegian cod-fisheries in the future	343
F.G. Oversikt over fisket Norwegian fisheries this period	347
Statistikker Statistics	351

Redaksjonen avslutta 30. juni

Forsidefoto: Per Inge Hjertaker

Fiskerinæringa med i samarbeidsprosjekt:

Fisk er råstoff til revolusjonerende pelsdyrfôr

Den første produksjonen av et komplett tørrfôr til pelsdyr basert på fiskeråstoff er nå satt i gang på Abernes ved Flekkefjord.

Produksjonen bygger på den såkalte Ross Wells-metoden, og denne fabrikken er verdens første i sitt slag.

Norden har omlag 50% av verdensproduksjonen av mink, og når en regner med at omlag 20% av alt fôr til disse dyrene hvert år vil dekkes av tørrfôr ligger et stort marked og venter på det nye produktet. Det har i mange år pågått forsøk for å finne fram til et fullverdig tørrfôr til pels-

dyr. Fullverdig fôr i denne forbindelse er at næringsinnholdet i råstoffet ikke skal gå tapt i produksjonsprosessen.

Det så lenge ut til at man måtte gi opp, helt til man på slutten av 1960-tallet kom fram til et ønsket resultat etter den såkalte Ross Wells-metoden.

Fabrikken på Ågotnes er blant annet bygget ved hjelp av 6 millioner kroner fra olje/fisk-fondet. Teknisk avdeling i Fiskeridirektoratet har tegnet anlegget ved Flekkefjord.

Denne har siden blitt brukt i produksjonen av pelsfôr til det amerikanske markedet. Råstoffet i de to fabrikkene som er i gang er avfall fra slakteri. Fabrikken på Abernes baserer seg som den første i verden på fiskeråstoff i første rekke av industrifisk. Produksjonen ble satt i gang i april i år, og produksjonen går nå for fullt på anlegget som eies av Fiskernes Salgslag i Flekkefjord.

Disponent Arnfinn Vatne i Fiskernes Salgslag sier til Fiskets Gang at metoden fullt ut svarer til forventningene. Produktets kvalitet er oppsiktsvekkende, og det er svært lite næring som forsvinner i prosessen fra fersk fisk til tørrfôr.

Foreløpig er det ansatt fjorten personer i bedriften. Det er kontinuerlig drift dag og natt med en døgnkapasitet på 5 000 hl er det heller ikke lite fôr som kommer ut fra Abernes-anlegget.

Fiskernes Salgslag har fått retten til produksjon av tørrfôr for ti år, og er sikret avsetning av 4 000 tonn årlig gjennom avtaler med Norsildmel og det svenske selskapet Ewos.

Stort marked

Det ligger imidlertid en atskillig større avsetning og venter på produktet Norsabel. Dette er det spesifikke produkt-

Fiskernes Salgslag har investert 40 millioner kroner, men har da også fått et moderne fabrikkbygg til den nye tørrfôr-prosessen.

navnet som lanserer tørrfôret på markedet. Et marked som skulle sikre en avsetning som er mye større enn den kapasiteten som ligger i anlegget på Abernes.

I Norden er det omlag 15 millioner pelsdyr, og det er i så måte et av de største markedene i verden. 20% av alt fôr vil de kommende år være tørrfôr. Dette vil tilsi bortimot 25 000 tonn hvert år, noe som tilsvarer 1 mill. tonn råstoff. Norsabel er det eneste fullverdige tørrfôret på markedet, og skulle allerede fra begynnelsen av ha muligheter til å selge godt.

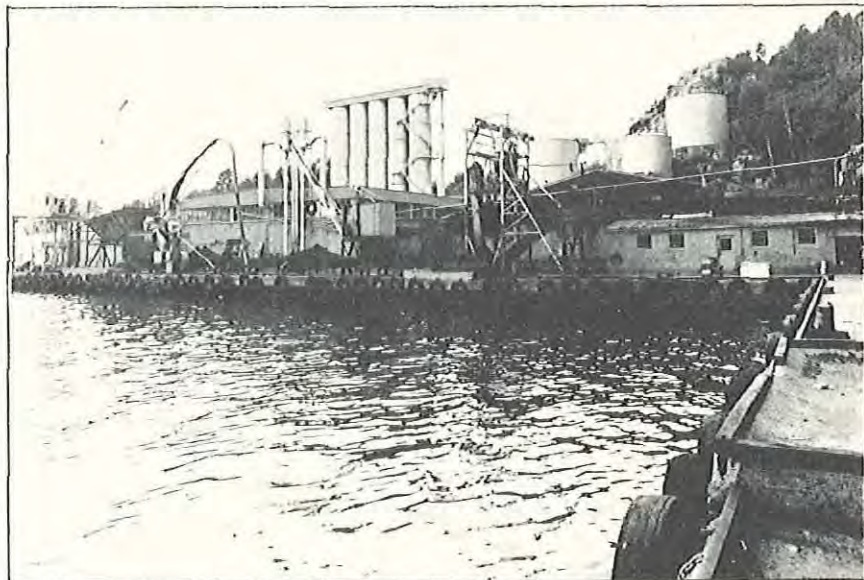
Det er imidlertid satset i dette prosjektet. Fiskernes Salgslag har totalt

investert 17 millioner i produksjonsutstyr. I tillegg kommer utlegg i forbindelse med kjøp av fabrikken på Abernes. Disponent Vatne sier at det totalt kan beløpe seg til over 40 millioner kroner.

Norsildmel

Det står solide krefter bak, og særlig er Vatne fornøyd med at Norsildmel har satset så mye på at fabrikken skulle bli en realitet.

Det er særlig direktør Ole Enger i Norsildmel som har satt mye inn på å sikre at denne revolusjonerende metoden skulle få sin utnyttning i Norge.

– Vi så i dette produktet en fantastisk mulighet til å sikre at Norge forblir i ledelsen når det gjelder slike produkter basert på fiskeråstoff. Det er viktig for oss å være først ute, og beholde vår dominans på markedet, sier direktør Ole Enger til Fiskets Gang.

Norsabel er allerede kommet på markedet, og blir distribuert av Norsildmel og Ewos. Felleskjøpene og Norges Pelsdyrslag er også inne i bildet, noe som skulle garantere avsetning helt fra begynnelsen av. Norsk Landbrukskjemis har også vært med i testingen av produktet, og har bare positive ting å si om tørrfôr-produktet. Norsabel var dermed sikret et marked allerede før det lå på bordet.

Store leveranser – gode priser

Hvilke fordeler gir så dette fiskerinæringa? Disponent Arnfinn Vatne i Fiskernes Salgslag sier det slik: I og med at markedet for vårt produkt, Norsabel allerede er sikret, har vi kunnet legge oss på en råstoffpris som er langt over det fiskerne vanligvis får for sine fangster. Nesten femti trålere i Flekkøfjordområdet er allerede igang med leve-

ranser til fabrikken, og interessen er økende.

For egen regning vil vi legge til at det skulle den vel også være når råstoffprisen ligger omlag 20% over den vanlige for industrifisk.

Dette er en produksjon som bare vil øke, og det er også snakk om at produksjonen skal starte andre steder. Her er Vadsø inne i bildet, og dermed skulle fiskerne også i andre deler av landet få levere råstoff til denne nye produksjonsmetoden av tørrfôr til pelsdyrnæringa.

Enerett til Norge

Norge har fått enerett på produksjonen av Norsabel. Årsaken til dette er først og fremst et Norsildmel engasjerte seg så sterkt i arbeidet for å sikre slik produksjon i Norge. Det har også vært en medvirkende årsak at vi har størsteparten av den nordiske pelsdyravlen, og Norsabel blir dermed produsert i nærheten av det største markedet.

Det er Ewos i samarbeid med Norsk Landbrukskjemis som har inngått lisensavtalen for det europeiske markedet Europa med Ross Wells. Dette lykkes

fordi Norges Pelsdyrslag tidlig innså betydningen av å få en slik produksjon her i landet.

I og med at denne organisasjonen har engasjert seg så sterkt skulle det også være en garanti for at produktet vil bli godt mottatt av brukerne.

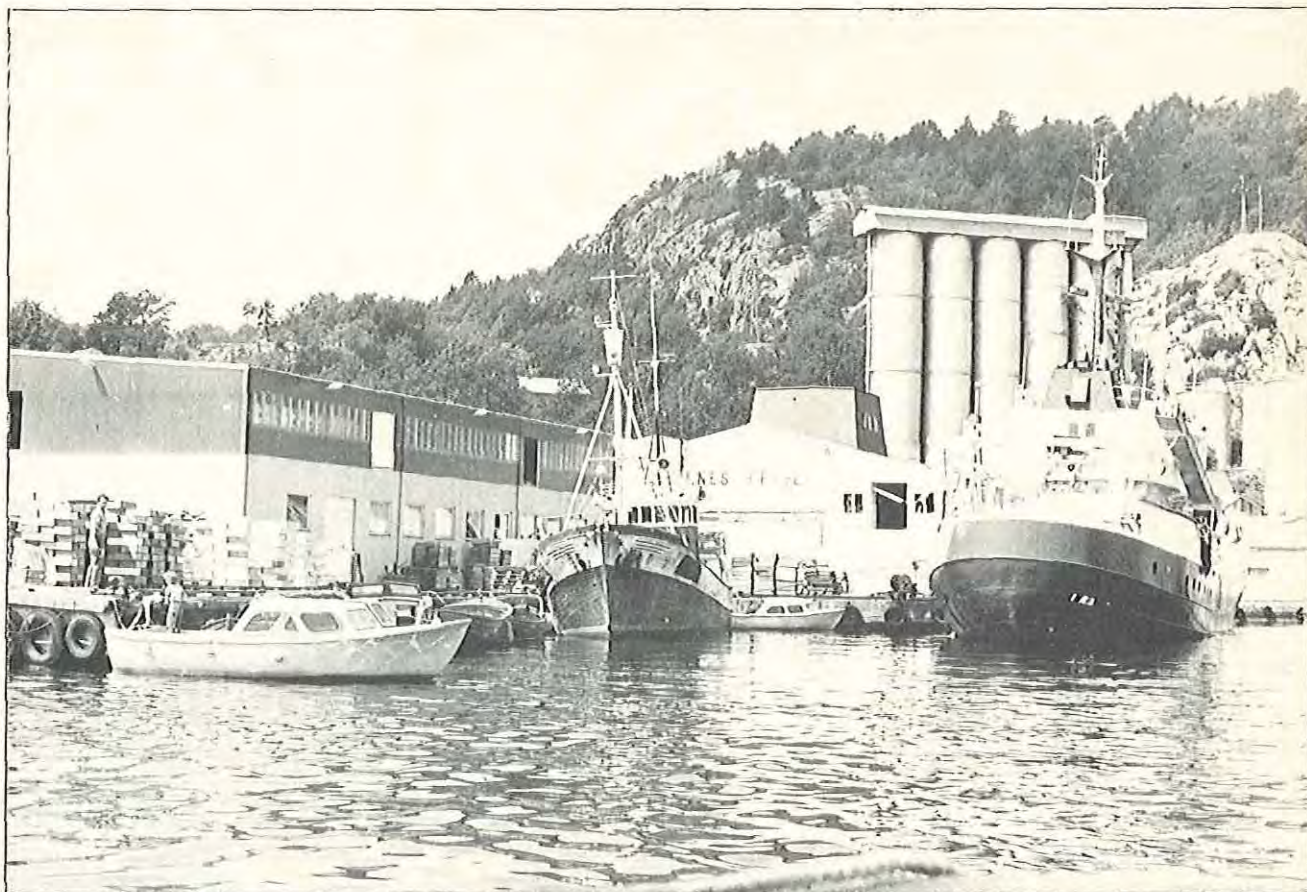
Dette er imidlertid ikke bare en intern samarbeidssak mellom to norske næringsgrener. Det svenske Ewos har en effektiv markedsorganisasjon, og dermed skulle Norsabel også være sikret innpass på andre markeder i Europa.

Utviklingsmuligheter

Om Norsabel skulle bli en så stor suksess som det ligger an til, er det klart at fabrikken på Abelnnes ikke klarer å dekke behovet. Dermed ligger alt til rette for at flere sildemelsfabrikker skal komme med i dette prosjektet.

Utviklingsmulighetene stopper allikevel ikke med dette. I og med den gode kvaliteten på produktet, er ikke initiativtakeren fremmed for tanken om at

Det er allerede stor aktivitet på kaianlegger til fabrikken på Abelnnes.

dette skal bli et produkt som har fremtiden for seg også på andre områder. Noen og enhver kan begynne å få store vyer når en vet at så lite som overhode mulig av næringsinnholdet i fisken forsvinner i produksjonsprosessen. Dette nye produktet kan da også bli en av prøvesteinene i det samarbeidet mellom fisker og industri, som blant annet representantene på

Feitsildfiskernes Salgslags årsmøte, mente måtte bli bedre i framtida.

God råstoffkvalitet

For at de ferske animalske råvarene til minkfôr skal kunne erstattes av tørrfôr må kvaliteten være god. Denne kvaliteten er man kommet fram til gjennom Ross Wells-metoden.

Sterke krefter står bak produktet Norsabel fra venstre Ole Enger i Norsildmel, direktør Jan Hildingstam i Ewos AB, disponent i Fiskernes Salgslag Arnfinn Vatne og adm. dir. Carl Seip Hanevold i Norsk Landbrukskjemias.

Norge har fått eneretten på dette produktet i Europa, og norske fiskere har fått en enestående mulighet til å komme med som råstoffleverandør til et framtidens produkt.

Det produktet som kommer ut vil aldri bli bedre enn det som går inn i prosessen, sier disponent Arnfinn Vatne i Fiskernes Salgslag til Fiskets Gang. Det er derfor viktig at råstoffet er av ypperlig kvalitet. En slik kvalitet oppnås bare med kort lagring på is eller i fryserrom ombord i båtene, avslutter Vatne som har fått i hendene et produkt som har alle muligheter til å bli en før- og arbeidssparende suksess for pelsdyravlerne. Norsabel er allerede utprøvd og gir en førsteklasses pelskvalitet.

Produktet hører også framtida til på flere områder i en verden der underernæring og befolkningseksplisjon er enorme problemer.

Norske muligheter i Panama

Fiskeriene i Panama har tradisjonelt bestått av rekefiske og ansjos- og sildefiske til foredling. Fangstene har konsentrert seg på Stillehavssiden. Mesteparten av rekene har blitt eksportert frosne til USA, og målt i verdi har eksport av reker utgjort den viktigste inntektskilde for fiskeriene selv om fangsten kun er 14%. Ca. 70% av totalfangsten går til fiskemel og -olje, men utgjør mindre enn 20% av eksportinntektene.

Mens fiskemelindustrien har ekspandert raskt de senere år, har rekefisket hatt store variasjoner (lavest i 1979). Det er nå innført fangststopp i gytesesongene og man håper i det minste å opprettholde det årlige fangstnivået på 5 500 tonn.

Rekeindustrien ser ut til å være avhengig av i hvilken grad aquakultur

av reker ekspanderer/integreres i den nåværende aktivitet.

For fiskemel og oljeindustrien har innenlandsmarkedet økt betraktelig de senere år, fra 2 500 tonn i 1975 til 6 000 tonn i 1980. Et problem er at innenlands pris ligger under produksjonskostnader. Likevel er industrien voksende og kapasiteten hos mottakerbedriftene vil bli sterkt utvidet.

En ny type fangst som er svært lovende er Red Snapper som eksporteres frosne til USA.

Japan er nå engasjert i en kartlegging av de store, uutnyttede Atlanterhavssressursene, bl.a. av tunfisk. Tunfiskflåten med base i den nye fiskehavnen Vacamonte, skal utvides med 5 nasjonale fartøyer.

For Norge kan det være store muligheter for både leveranser av utstyr og for virksomhet på joint venturebasis med Panama.

Norske muligheter

I en rapport utarbeidet av Handelsavdelingen ved USAs ambassade i Panama, pekes det ut en rekke typer utstyr som er spesielt interessant for utenlandske produsenter. Det gjelder bl.a. vinsjer, navigasjonsutstyr, sikkerhetsutstyr, pumper, generatorer og «metal hardware» (dekkstutyr, propeller, etc.).

Man må imidlertid være forberedt på hard konkurranse fra produsentland som Japan og Korea.

Utviklingsplanene for Panamas fiskerier, som lages i nært samarbeid med Verdensbanken og IDB, tilsier også et visst behov for utenlandsk ekspertise.

Det er usikkert i hvilken grad utenlandsk bygde båter tillates innkjøpt til Panama.

Dyrebeskyttelsen prosederer hvalfangst

Staten ved Fiskeridepartementet er som kjent stevnet for retten av Norges Dyrebeskyttelsesforbund på grunn av de fangstmetodene som brukes.

Aftenposten hadde nylig en artikkel der saksbehandler Siri Hall i vedkommende forbund får uttale seg ganske fritt om hvor dårlige norske havforskere er til å bestemme bestanden av vågehval.

Siri Hall påberoper seg en Simon Northridge fra International Institute for Environment and Development som mener det er sterke svakheter i forutsetningene for de norske bestandsmodellene. På basis av dette antyder spesialisten Siri Hall at den norske kvoten vil bli halvert neste fangstsesong.

Norske hvalforskere er for tida i England på forskermøte i den Internasjonale Hvalfangstkommisjonen, og har typisk nok ikke fått anledning til å forsvare seg. Fiskets Gang har imidlertid forelagt Aftenpostens oppslag for hvalforsker Carl Jakob Rørvik, og Rørvik sier på telefonen fra Cambridge at det på basis av de norske estimatene ikke ligger an til en halvering av kvoten, slik Siri

Hall mener å vite er helt ukjent for han at den norske kvoten vil bli halvert.

Det er visse usikkerhetsmomenter i alle estimater om bestander. Det regnes idag med at det er omlag 120.000 vågehvaler i den stammen Norge fangster på. Selv med en bestand på 67.000 vil den nåværende kvoten være fullt forsvarlig, sier Rørvik.

Aftenposten sier i sin artikkel at de estimerte 120.000 vågehvaler i 1981 var en økning på 150% fra lignende tall året før?

- Dette er en fullstendig misforståelse, sier Rørvik. I 1980 var tallene basert på den delen av stammen som en regnet med fangerne kunne fangste etter. Denne var på 80.000 dyr. Året etter var tallene basert på den totale bestanden av vågehvalen.

Erfaringsmessig er ikke de aller yngste dyrene med nordover i Barentshavet om sommeren. Det viser seg at man også må trekke fra de eldste dyrene i den delen fangerne har muligheter til å fangste på. Antydningen i Aftenposten beror med andre ord på mangel på stati-

stisk informasjon. Og uansett er den prosentvise økningen som står i artikkelen tatt fullstendig ut av luften, sier hvalforsker Carl Jakob Rørvik til Fiskets Gang.

Når det gjelder International Institute for Environment and Development så har de ingen avhandlinger som legges fram på Den Internasjonale Hvalfangstkommisjonen som går på svakheter i den måten norske hvalforskere beregner vågehvalbestanden på.

Rørvik sier til Fiskets Gang at om det hadde vært slike analyser på gang, hadde dette kommet fram på møtene i den vitenskapelige komiteen.

Rørvik har før dette kommisjonsmøtet ikke hørt om Simon Northridge, som ifølge Aftenposten og Siri Hall i Dyrebeskyttelsesforbundet nå har funnet ut at norske hvalforskere ikke kan sine ting.

Advokatforeningen har som kjent henstilt til sine medlemmer om ikke å prosedere saker i massemedia. Dyrebeskyttelsesforbundet er tydeligvis ikke medlem av advokatforeningen!

LÅN & LØYVE

Karl Johan Gismervik, Sola,

har fått midlertidig tillatelse til å etablere skaldyranlegg, lokalisert på tre lokaliteter i Hølen (Bellandshølen) på sørøstsiden av Bærøy, Lyngdal kommune, Vest-Agder fylke. Tillatelsen gjelder dyrking av blåskjell/østers. Anlegget skal bestå av tre flåter på 7x5 m. Tillatelsen er midlertidig og faller bort etter to år.

Normann Mong m.fl., Egersund,

har fått kr. 5.040,- i erstatning for skade på fiskeredskap som følge oljevirksomheten på kontinental-sokkelen.

John Christensen, Skudeneshavn og Rolf Olsen, Sandve,

har fått kr. 69.600,- i erstatning for skade på fiskeredskap som følge oljevirksomheten på kontinental-sokkelen.

A/L Sætervik Fiskemottak

Etter anbefaling fra Fiskeridirektoratets kontrollverk, Trondheim, har A/L Sætervik Fiskemottak, Sætervik, fått godkjent sitt anlegg for pakking av fersk fisk. Anlegget innføres i Fiskeridirektørens register over godkjente tilvirkningsanlegg under avdeling 01.

Olav Kleivmyr, Rensvik,

har fått midlertidig tillatelse til å etablere skaldyranlegg, lokalisert ved Ørnvik på austsiden av Fredø, Frei kommune, Møre og Romsdal fylke. Tillatelsen gjelder dyrking av blåskjell/østers. Anlegget skal ha et bøyestrekk på inntil 50 m. Tillatelsen er midlertidig og faller bort etter to år.

Lars Eriksen, Skudeneshavn,

har fått kr. 5.620,- i erstatning for skade på fiskeredskap som følge oljevirksomheten på kontinental-sokkelen.

Fiskerisjef Arild Nylund går av:

Noen ord på tampen - -

Arild Nylund er nettopp kommet tilbake fra New York og Verdensbanken. Ekspertene der hadde mye pent å si om utkastet til fiskeriplan for Seychellene, som var utarbeidet av Nylund og kollegene i Nordplans prosjektgruppe. Nylund skal slutte som fiskerisjef i Troms, og Fiskets Gang har hatt et intervju med ham i nye omgivelser under Tromsøbrua.

– Du var blant de første som ble ansatt i Rettledningsstjenesten i fiskerinæringen, kan du si litt om hvordan det var å starte opp som fiskerisjef i Troms?

– Da jeg begynte var det fortsatt en fiskeriinspektør i Tromsø, og dette gjorde det noe lettere å ta fatt. Den nye loven påla imidlertid tjenestemennene i rettledningsstjenesten atskillig mer enn det som ble krevd av fiskeriinspektørene.

Etableringen av etaten skjedde parallelt med igangsettingen av et mer systematisk planarbeid i fylkene. Dette presset den regionale fiskeridministrasjonen til å sette seg skikkelig inn i strukturen i fylket og legge fram synspunkter på den framtidige utviklingen i fiskerinæringen. Fiskerisjefens rolle i den totale forvaltning var ikke særlig godt forberedt sentralt, og det ble overlatt til hver enkelt å finne sin stil og definere hva han ville legge hovedvekt på. Vi hadde på mange måter følelsen av å tre inn på en scene som allerede var opptatt.

En spesielt viktig oppgave i denne fasen var utbyggingen av den kommunale delen av rettledningsstjenesten. Rettlederkontorene var en nyskaping i fiskerinæringen. I Troms la vi i første fase vekt på å dekke mest mulig av området med fiskerirettledere i motsetning til andre fylker. Selv om noen rettledere dermed fikk svært store tjenestedistrikter, mener jeg fortsatt det var riktig å gjøre det på denne måten.

Planlegging

– Du er kjent for å ha arbeidet særlig aktivt med plan- og tiltakssaker i fiskerinæringen. Hvor mye arbeid mener du

man bør legge ned i planlegging, når forutsetningene endrer seg såpass raskt? Hvor detaljert synes du en plan bør være?

– Jeg skal prøve å svare generelt på spørsmålet, den aller siste tids debatt om ressursbudsjettering osv. kjenner jeg ikke godt nok til å kommentere.

Etter min mening bør man ha et relativt avslappet forhold til plandokumenter. Egentlig er dokumentene en slags erstatning for dårlig hukommelse. Det som skjer i planprosessen, er at et politisk flertall blir enige om visse mål og virkemidler og får disse nedfelt og forvart i plandokumenter. Dersom man var sikker på at alle husket hva man var blitt enige om, kunne godt alt papiret vært sløffet.

Allt snakket om nytten og omfanget av offentlig planlegging synes langt på vei å være en skinn diskusjon. Alle er enige om at forvaltningen må ha en

referanseramme for sin daglige virksomhet. Rent praktisk kan ikke politikerne kobles inn i enhver sak, derfor er det viktig at den offentlige forvaltningen har en basis for sine vedtak, en slags ledetråd som sikrer at ulike saker og vedtak ses i sammenheng. Faren for vilkårlighet og maktmisbruk fra forvaltningens side ville bli langt større, dersom man tillot enkeltpersoner å treffe vedtak uten klart opptrukne mål.

Det er ellers viktig at en ikke lager for skarpe skiller mellom det som kalles planprosessen og det daglige forvaltningsarbeidet. Når f.eks. administrasjonen gir anbefalinger om hvem som skal få lån eller ikke, eller setter i verk prosjekter til fremme av fiskerinæringen, er dette en praktisk oppfølging av tidligere planer eller vedtak. Men samtidig med dette er forvaltningen med på å legge premisser til grunn for fremtidig næringsvirksomhet og nye planer. Jeg tror man skal være forsiktig med å skape et sterkt skille mellom de som forvalter og de som har til oppgave å lage nye planer.

Spørsmålet om hvor detaljert en plan bør være er vanskelig. Rent generelt kan man si at planlegging må skje på alle nivåer, alle deler av forvaltningen må gis en referanseramme. Det er

Arild Nylund sammen med staben på Fiskerisjefskontoret i Tromsø.

viktig at de som skal følge opp planvedtakene, har vært med i planprosessen og forstår de mål og midler det gjelder.

Vi er forhåpentligvis kommet så langt at vi har innsett at planer ikke kan tres ned over hodet på folk.

Rettledningstjenesten – et nyttig redskap

– Synes du rettledningstjenesten gjør en god jobb i dagens situasjon?

– En god jobb -; det spørsmålet burde andre ha besvart. Jeg tror rettledningstjenesten gjør et arbeid som kommer mange til nytte. En del næ-

lokale og regionale forvaltningen, er den «trafikk» som av og til har gått over hodene våre til direktoratet og departementet. Så lenge avgjørelsesmyndigheten ligger sentralt, inviterer systemet ressurssterke enkeltpersoner til å reise direkte til hovedstaden; og noen ganger er det tatt beslutninger på premisser som er ukjent for oss på lokalplan. Jeg tror forøvrig de sentrale myndigheter er like lei denne «direkte saksgangen», og de senere årene er forholdet utvilsomt blitt bedre.

– Hva får en ung kar som deg til å si opp en godt betalt statsstilling. Er det de «skyhøye» konsulenthonorarene el-

– Det kan by på problemer å binde konsesjoner geografisk, men allerede i dag blir det gitt tillatelser som er begrunnet ut fra distriktmessige hensyn. Jeg tror det snart er på tide å ta en skikkelig diskusjon om disse spørsmålene.

ringsutøvere vil antagelig være av en annen oppfatning, men det er viktig å understreke at etatens aktivitet langt på vei er et resultat av de personalressurser som settes inn, og de direktiver som gis fra politisk hold.

Et positivt trekk ved utviklingen de siste 10 åra er at den lokale og regionale forvaltning er trukket sterkere med når det gjelder utviklingen av næringen. Selv om fiskerinemndene og fiskeristyret har liten formell makt, er

ler er det arbeidsforholdene på Seychellene som har fått det til å skifte beite?

– Jeg kan avkrefte at det primært var lønnsforholdene som fikk meg til å slutte. Hvis jeg ser litt egoistisk på det, har jeg vært med på oppbyggingsfasen i rettledningstjenesten. Selv om det fortsatt er mange utfordringer, tar rutineoppgavene mer av fiskerisjefens tid enn tidligere.

Rent generelt kan det være fornuftig

– Så lenge avgjørelsesmyndigheten ligger sentralt, inviterer systemet ressurssterke enkeltpersoner til å reise direkte til hovedstaden, og noen ganger blir det tatt beslutninger på premisser som er ukjent for oss på lokalplanet.

det klart at sentrale myndigheter i stor grad lytter til rådene som gis av de folkevalgte i distriktene. Etter min mening er det gode muligheter for å delegere en del av de beslutninger som tas sentralt, forutsatt at det blir gitt visse rammer som disponeres regionalt. Det kan by på problemer å binde konsesjoner geografisk, men allerede idag blir det gitt tillatelser som er begrunnet utfra distriktmessige hensyn. Jeg tror det snart er på tide å ta en skikkelig diskusjon om disse spørsmålene.

Av forhold som gjennom årene har vanskeliggjort arbeidet for oss i den

å røre litt på seg når en har sittet 8–9 år i en stilling, og dette har nok vært hovedgrunnet til at jeg sa opp. Min nye stilling kan igrunnen ses som et trinn i en naturlig utvikling, først arbeidet jeg i Norges Råfisklag med én del av fiskerisjefens nærings, som fiskerisjef hadde jeg hele næringen i fylket som arbeidsfelt. Nå som medarbeider i et større privat konsulentfirma, er jeg fortsatt knyttet til fiskerisjefens næringsproblemer, men jeg må i større grad være opptatt av tilknyttede aktiviteter og bruke nye innfallsvinkler. Det er sunt å gi seg selv muligheter til å se tingene i et annet perspektiv.

LÅN & LØYVE

Helge Normann Hansen, Frei,

har fått midlertidig tillatelse til å etablere skalldyrnlegg, lokalisert mellom Straumholmen og Amundøya på vestsida av Fredø, Frei kommune, Møre og Romsdal fylke. Tillatelsen gjelder dyrking av blåskjell/østers. Anlegget skal ha et bøyestrek på inntil 100 m. Tillatelsen er midlertidig og faller bort etter to år.

Stig W. Omholt, Brunhagen,

har fått midlertidig tillatelse til å etablere skalldyrnlegg, lokalisert ved Kallen i Auksundet mellom Ekkilsøy og Averøya, Averøy kommune, Møre og Romsdal fylke. Tillatelsen gjelder dyrking av blåskjell/østers. Anlegget skal ha et bøyestrek på inntil 150 m. Tillatelsen er midlertidig og faller bort etter to år.

Lars Domaas, Vikebukt,

har fått midlertidig tillatelse til å etablere skalldyrnlegg, lokalisert ved Kråkneset, Vikebukt, Vestnes kommune, Møre og Romsdal fylke. Tillatelsen gjelder dyrking av blåskjell/østers. Anlegget skal ha et bøyestrek på 200 m samt en flåte på 40 m². Tillatelsen er midlertidig og faller bort etter to år.

Ole Skarset, Rokset,

har fått midlertidig tillatelse til å etablere skalldyrnlegg, lokalisert ved Skarsetneset på sørøstsida av Averøya, Averøy kommune, Møre og Romsdal fylke. Tillatelsen gjelder dyrking av blåskjell/østers. Anlegget skal ha et bøyestrek på maksimalt 200 m samt inntil 4 flåter á 30 m². Tillatelsen er midlertidig og faller bort etter to år.

Oddvar Vea, Haugesund,

har fått tilsammen kr. 88.915,- i erstatning for skade på redskap som følge av oljevirksomheten på kontinentalsokkelen.

Nytt instrument:

Havforskerne sparer tid

Et nytt instrument for å finne relativ størrelsesfordeling av fisk ble nylig demonstrert under det internasjonale symposiet på akustisk forskning i Bergen.

SIMRAD har utviklet QD 200 i samarbeid med Universitetene i Bergen og Oslo, Havforskningsinstituttet og med støtte fra Norges Fiskeriforskningsråd.

QD 200 er koplet til et vanlig ekkolodd. Instrumentet måler signaler fra dette med en hastighet av 30.000 målinger pr. sekund, noe som tilsvarer en måling for hver 2,5 cm dyp. Ekko-energien fra enkeltfisk blir identifisert, målt og sortert i målstyrkegrupper.

Under demonstrasjonen gjorde produsenten også bruk av sin nye simulator, og kunne via denne simulere ytre forhold fra Haltenbanken til ekkoloddet som igjen gikk til QD 200 for videre analyser.

Instrumentet beregner forholdet mellom ekkoenergien til enkeltfisk og den totale ekkoenergien. Dermed kan fiskettheten i hver målstyrkegruppe regnes ut for hver overflateenhet.

Kommersielt

Presentasjonsformen for de innsamlede data er svært god. Her kommer histogram på skjermen som til enhver tid viser størrelsesfordelingen av fisken forskningsfartøyet passerer over.

Simrad QD 200 er ment som et instrument for havforskerne, og det ligger her store forskningsressurser bak et instrument man mener å kunne selge bare 10-20 av i året. Det kan imidlertid også tilpasses kommersielt fiske for å kunne gi sikrere indikasjoner av beskattbare forekomster.

I første omgang er det allikevel havforskerne som får nytte godt av QD 200. Instrumentet er faktisk allerede utprøvd ombord i «G. O. Sars», og prøvetoktene i perioden juni til november i 1981 ga svært lovende resultater.

Gode nyheter

Hva er så de konkrete fordelene havforskerne får av dette nye instrumentet? En av Norges fremste eksperter på akustisk forskning, Odd Nakken, sier det slik til Fiskets Gang:

– Både havforskere og fiskere stiller seg tre spørsmål når de er ute på feltet og får inn ekkosignaler fra fisk.

Hva slags fisk er det, hvor stor er fisken, og hvor mye er det av fisken? Det instrumentet som nå er utviklet gir stort sett svar på de to siste spørsmålene, og dermed har vi også fått svar på de to viktigste ihvertfall for fiskerne.

Det nye instrumentet kan ikke med sikkerhet angi alle skiller mellom størrelser, men bare det at det overhodet er mulig å si noe om størrelsesforskjeller kontinuerlig langs en kurs er fantastiske nyheter for havforskerne, sier Nakken.

På sikt er også dette med kontinuerlig størrelsesbestemmelse fasinerende i kommersiell sammenheng, sier havforsker Odd Nakken til Fiskets Gang.

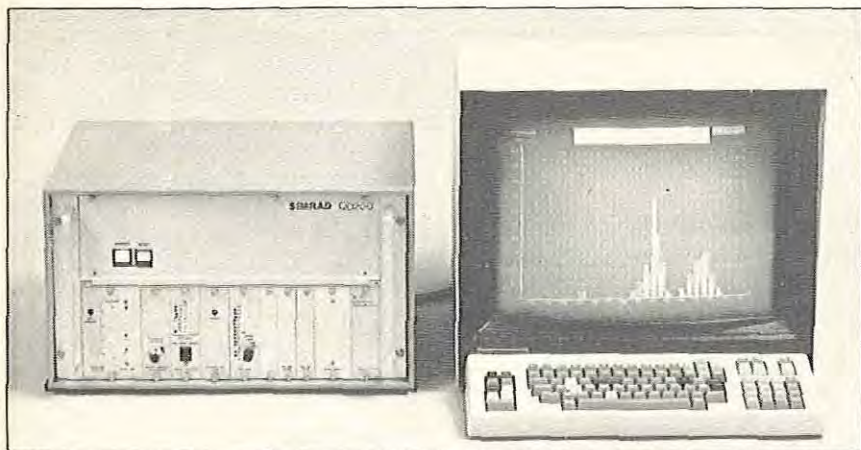
Det å få kontinuerlig servert størrelsesforskjeller av fisken langs en kurs er fantastiske nyheter for havforskerne mener forsker Odd Nakken.

Arbeidsbesparende

Havforskerne får nå størrelsesfordelingen fra mange forskjellige dybdelag samtidig. Tidligere måtte man velge ett dybdeskiot, og plote data inn for hånd. QD 200 er med andre ord arbeidsbesparende, og et ypperlig utgangspunkt for mer viten og bedre metoder innen akustisk forskning.

Det nye instrumentet fra Simrad kommer på markedet i januar neste år, og vil ifølge Nakken bli fast inventar ombord i norske havforskningsfartøyer. Dette er imidlertid avhengig av om det finnes penger til slike investeringer. For de prisinteresserte kan vi opplyse at QD 200 vil koste omlag 400.000 kroner.

Simrad QD 200 måler 30.000 signaler pr. sekund, og størrelsesfordelingen kommer fram på dataskjermen i form av histogram.

Fiskerinæringa på gli i Venezuela

I forhold til antatte ressurser har fiskeriene i Venezuela et svært beskjedent omfang. Med årlige investeringer på omlag 0,5% har heller ikke det offentlige vist særlig interesse for næringa. Til sammenligning er den offentlige investeringen i jordbruket på 6%.

Fisket i landet fordeler seg på havfiske, strandfiske og innenlandsfiske. Tradisjonelt er rekefisket i Maracaibo-området viktigst, men dette er sunket betraktelig samtidig som sardin og tunfisk stadig fanges i større mengder. Den totale fangsten i 1979 var 132.000 tonn der hovedsortene er sardin (24.000 tonn) og tunfisk (16.331 tonn). Av reker fanges det bare 3.800 tonn mot 8.667 i 1969. Akvakultur er på fremmarsj. Produksjonen fordeler seg på østers, blåskjell og regnbueørret. Det produseres årlig 800 tonn østers for innenlands bruk. Man håper her å kunne øke produksjonen også med tanke på eksport.

Fiskeflåten

Flåten er inndelt i to hovedtyper: artesanal (strandfiske) og industrial (havfiske).

Tradisjonelt har strandfiskebåtene (noe over 200 stk.) dominert, men trålerflåten er nå på rask fremmarsj og har økt med 300% de tre siste årene. Det finnes pr. idag 67 havgående trålere (fangst 5-6 millioner kilo pr. år pr. båt). De fleste av disse er kjøpt i USA. Fra den økonomiske synsvinkel er det denne delen av flåten man vil satse på de kommende årene.

Politisk har imidlertid den nåværende regjering gjort det til en merkesak å fornye strandfiskeflåten. Planen er å fornye 10% av denne innen 1985, og erstatte de tradisjonelle båtene med mellomstore båter. Disse såkalte barcos polivalentes er på 10,8, 12,8 og 13,2 meter og er utviklet i Venezuela med hjelp av japansk ekspertise.

Hovedproblemer

Foredlingsanlegg har i mange år vært flaskehalsen for landets fiskeripolitikk. I Øst-Venezuela finnes det allikevel flere hermetikkbedrifter. Regjeringen har i mange år hatt planer om å bygge 17 større oppsamlings/fryserianlegg. Noen av disse er påbegynt, men fryseriinstallasjonene vil ikke være på plass før ved utgangen av dette året.

Lavt fiskekonsum pr. innbygger forklarer også en del av de problemene landets fiskerinæring har hatt.

Samarbeidsmuligheter

Både koreanerne og franskmennene har vært aktive for å komme inn på markedet i dette sør-amerikanske landet. Venezuela har stor interesse av ekspertise på båter og fryseanlegg, og det bør være mulig å komme inn ved hjelp av avtaler som også sikrer Venezuela utbytte i form av foredlingsanlegg og nye fartøyer.

Korea har skaffet seg slike avtaler, og sitter blant annet med en managementandel i et større fiskemottaksanlegg.

Joint ventures

En interessant form for samarbeid mellom Norge og Panama kan være fiske på joint venturebasis. Forutsetningen er at den panamanske partner eier 51% av virksomheten, men det er allikevel slik at denne kan motta lån fra den utenlandske. Her kan det tenkes et joint venture for havfiske basert på norskbygde brukte båter, drevet av den norske partner (ekspertise, mannskap o.l.) men med landing av fangst hos den lokale partner.

Infopesca, som er FAOs regionale organ for fiskerier, kan medvirke til opprettelse av slik virksomhet. Infopesca fungerer også som informasjons-senter for plassering fangster/fiskeprodukter.

9 000 tonn klippfisk til Portugal

A/L UNIDOS har teikna kontrakt for levering av tilsammen 9 150 tonn klippfisk til Portugal i år. Det statseigde selskapet CRCB, har alt fått sin ordre på 2 000 tonn effektivert. Av eit parti på 2 200 tonn til det private selskapet ADIPA, er halvparten alt skipa, og resten av denne ordren skal leverast i byrjinga av juli. Halvparten av ein ordre på 1 650 tonn til selskapet GIB vart levert siste veke.

UNIDOS har elles ein avtale om levering av 3 300 tonn klippfisk til ADIPA i haust, men her er det fåre for at importøren kan få vanskar, opplyser Jorulf Straume i Norske Klippfiskeeksportørers Landsforening til Fiskets Gang.

– Portugisiske escudos var nyleg devaluert med 12,5%, og dette førte til at reknestykket for importørane rakna fullstendig, seier Straume, som er redd for at denne ordren kan bli ein del seinka grunna devalueringa.

Straume fortel elles at det kan verta vanskeleg å fornya seikontrakten med Jamaica. I fleire år har det gått eit månadleg parti på 300 tonn sei til Jamaica, men denne kontrakten går ut i august. Dersom Jamaica greier å skaffa seg kreditt på verdsmarknaden, vil seiskippingane truleg halda fram i alle høve eitt år til, seier Jorulf Straume til Fiskets Gang.

Hovedkontraktor på STATPIPE

Statoil som operatør for Statpipe-gruppen har gitt kontrakten som hovedkontraktor for bygging av Kårstøterminalen til Linde AG i Vest-Tyskland.

Kontrakten innbefatter at Linde AG skal utføre detaljprosjektering, innkjøps- og kontraktsarbeid og byggeplassledelse på vegne av og i samarbeid med Statoil som operatør.

Kontrakten går frem til terminalen er ferdig ved årsskiftet 1985/86.

Kontrakten har en verdi på vel 300 millioner kroner.

Norske trålere i 1982:

– Trolig en million i underskudd pr. båt

Norske Trålerrederiers Forening holdt sitt årsmøte i Bergen 25. og 26. juni. Trass i strålende vær og en alltid smilende generalsekretær ble det aldri den store susen over møtet. Den alvorlige situasjon norsk trålernæring befinner seg i unnlot ikke å sette sitt preg på deltakerne.

Formannen i Norsk Trålerrederiers Forening, Kjartan Arctander, så noe dystert på utsiktene for den norske trålerflåten. Han konstaterte at trålfisaket i Nordsjøen har vært lite attraktivt og la til:

– Skal fisket i andre farvann være til

hjelp for trålerflåten må forholdene legges bedre til rette over fiskeriatalen.

Arctander pekte på at det gjennomsnittlige underskuddet i 1981 var kommet opp 400.000 kroner pr. tråler, og at man i år rekner med et underskudd på ca en million pr. båt.

– Det sier seg sjøl at en slik driftsform ikke kan fortsette, sa Arctander, og ba om at trålerne får samme driftsøkonomiske vilkår som lineflåten.

Arctander avviste i sitt åpningsinnlegg også en hver tanke på nok ei utviding av maskevidda i trål.

Formannen i Norsk Trålerrederiers Forening avsluttet sitt innlegg med skarp kritikk av Norges Fiskarlag:

– Man skal lete lenge etter en fagorganisasjon hvor det har vært slik vilje fra enkelte til å utradere mindretallet, sa han til slutt.

Trålernæringa – De dystre tall

Den vanskelige situasjonen norske trålereier nå er inne i, blir best illustrert av nakne tall. Vi gjengir her en sammenligning av fjorårets tall og tilsvarende statistikk for 1981:

Ferskfisktrålere Barentshavet:

- Oppfisket kvantum pr. tråler noe mindre og antall driftsdøgn færre enn i 1980. Øket fangstmengde pr. driftsdøgn i 1981 (6078/6328).
- Oppnådd pris i 1981 ca 1,4% høyere og kostpris ca 10% høyere enn i 1980 i gjennomsnitt pr. kg.
- Pr. driftsdøgn ca 32% økning i bunkersutgiftene fra 1980 til 1981.
- Gjennomsnittlig underskudd eksklusiv tilskott pr. tråler ca kr. 851.000,-, gjennomsnittlig underskudd inklusiv tilskott pr. tråler ca kr. 438.000,-.
- Tilskott pr. driftsdøgn kr. 2.384,- mot kr. 1.956,- i 1980.

Ferskfisktrålere Barentshavet/Nordsjøen:

- Gjennomsnittlig fangst pr. tråler ca 680 tonn høyere enn for rene Barentshav-trålere og med ca 60 flere driftsdøgn i gjennomsnitt. Øket fangstmengde pr. driftsdøgn i 1981 (6078/7110).
- Lavere avregningspris og lavere kostpris pr. kg fisk i gjennomsnitt enn for Barentshav-trålere.
- Pr. driftsdøgn ca 42% økning i bunkersutgifter fra 1980 til 1981, eller ca 10% høyere enn for Barentshav-trålerne.

- Gjennomsnittlig underskudd eksklusiv tilskott pr. tråler ca kr. 931.000,-, gjennomsnittlig underskudd inklusiv tilskott pr. tråler ca kr. 395.000,-.
- Tilskott pr. driftsdøgn kr. 2.321,- eller stort sett sammenfallende med Barentshav-trålerne.

Ferskfisktrålere totalt:

- Samme avregningspris pr. kg fisk som i 1980 (4,23/4,24), økning kostpris ca 7% i 1981.
- Fangstmengde pr. driftsdøgn øket med ca 9% fra 1980 til 1981.
- Bunkersutgifter pr. driftsdøgn øket med ca 37% i forhold til 1980.
- Gjennomsnittlig underskudd eksklusiv tilskott pr. tråler ca kr. 882.000,-, gjennomsnittlig underskudd inklusiv tilskott pr. tråler ca kr. 421.000,-.
- Tilskott pr. driftsdøgn kr. 2.360,-.

Rundfrysetrålere:

- Noe lavere fartøykvantum og færre driftsdøgn i gjennomsnitt enn i 1980.
- Vesentlig lavere avregningspris og vesentlig høyere kostpris i gjennomsnitt pr. kg fisk i 1981 enn i 1980.
- Høye bunkersutgifter absolutt og relativt. Økning som for ferskfisktrålere.
- Høye faste kostnader, ca 100% høyere enn tilsvarende for ferskfisktrålere.
- Gjennomsnittlig underskudd eksklusiv tilskott pr. tråler ca kr. 2.500.000,-, gjennomsnittlig underskudd inklusiv tilskott pr. tråler ca kr. 1.600.000,-.

Den norske trålarflåten i hardt ver:

Vil trålarane overleva 80-åra?

Statssekretær Leif Grønnevet skisserte i sitt innlegg på årsmøtet i Norske Trålrederiers Forening opp ein del synspunkt på korleis norsk fiskerinæring vil utvikla seg i tida som kjem. Han slo fast at trålkvoten på torsk neppe kjem til å auke dei første åra, men at vi heller må rekna med ein viss nedgang i ein mellomperiode, som følgje av meir effektive reguleringar. Når det gjeld andre fiskearter konkluderte Grønnevet med at dei fleste av desse gjev grunnlag for auka trålfangstar. Men han understreka samstundes at den økonomiske sida av saka gjerne kunne ha eit motsett forteikn. Vi trykkjer her deler av Grønnevets innlegg.

I 1981 var den samla trålfangst for trålarar over 200 br. reg. tonn (i praksis er det alle fabrikk-, saltfisk-, ferskfisk- og rundfrysetrålarar) ca. 160.000 tonn. Torsk utgjorde berre ca. 60.000 tonn eller 37,5% av dette. Vi kjem såleis gale av stad dersom vi knyter tilpassninga i trålarflåten berre til spørsmålet om torskekvotane.

Eg har fått utarbeidd ein tabell som syner noko av denne utviklinga: Totalfangst og trålfangst (båtar over 200 br. reg. tonn) av torsk, sei, hyse, uer, blåkveite.

Alle kvantumstall er i 1000 tonn levende vekt og avrunda til næraste 10.000 tonn.

Det er grunn til å tru at trålarane sin fangst av annen fisk, d.v.s. sei, uer og blåkveite vil auke ytterlegare for inneverande år.

Ferskfisktrålarane på veg opp att

Eit anna interessant trekk i dette biletet er at ferskfisktrålarane sitt gjennomsnittlege årskvantum (levende vekt) pr. båt no er i ferd med å kome opp igjen på gjennomsnittsnivået for 1970-åra. I 1981 var kvantummet 1865 tonn; gjennomsnittskvantummet for 70-åra var 1995 tonn. For dei knapt 20 ferskfisktrålarane som både deltok i Barentshavet og i Nordsjøen i 1981 var gjennomsnittskvantummet 2375 tonn. Dette talet nærmar seg det høge gjennomsnittsnivået i 74/75 på ca. 2500 tonn. Desse tala understrekar igjen at

det er for enkelt berre å sjå på torsken. Når det gjeld lønsemda i trålfisket skal eg peike på enkelte sentrale forhold i tilknytning til det eg har sagt om ressursane.

Endringane i fangstsamansetninga i retning av meir sei og mindre torsk har ført til at gjennomsnittsprisen ikkje har auka sidan 1980. Dette gjeld for alle trålgruppene. Dette dreg lønsemda ned. På den positive sida har fangstratane gått opp i 80/81/82 samanlikna med dei tre åra framfor. Driftsøkonomien totalt sett har difor gjennomgåande vore betre etter 1980. I 1980 var ferskfisktrålarane ikkje langt frå økonomisk balanse. Eit forhold viser likevel at lønsemda i denne nye samansetninga av trålfangstane ikkje er god. Dei båtene som deltok i Nordsjøen hadde ca. 800 tonn fisk (sei/levande vekt) meir enn dei som berre driv i Barentshavet. Nordsjøbåtene hadde 60 driftsdagar meir enn dei andre. Bidraget til driftsresultatet utover variable omkostningar

for denne ekstra drifta var likevel omlag null.

Kostprisen pr. kg. fisk for ferskfisktrålarane aukar no med 7-8% pr. år. Det er rimeleg grunn til å tru at denne auken vil halde fram. Dersom fangstratane for torsk fell når gyteinnsiget avtar kan kostprisen auke enno sterkare.

Spørsmålet om den vidare utviklinga i gjennomsnittsprisen for trålarane sin fisk vert difor sentralt når lønsemda framover skal vurderast. Ei enda sterkare vridning bort frå torsk vil kunne dra gjennomsnittsprisen nedover. To forhold vil i tillegg påvirke svaret på spørsmålet. For det første er det spørsmål om korleis det almenne prisnivået for frossen fisk uttrykt i norske kroner, vil utvikle seg. Dette kan vi ikkje påvirke. Det andre spørsmålet er meir interessant sett frå ein påvirkningssynsstad: Kor stor er bedriftene si interesse for råstoffet utanom torsk; spesielt sei, uer og blåkveite?

Er bedriftene så interessert at dei kan betale det råstoffet kostar; d.v.s. auke gjennomsnittsprisen? Dersom dette råstoffet fell bort, eller det alt nå vert selt utanom bedriftene (f.eks. til fersk bruk); betyr det at bedriftene kan skaffe seg anna råstoff billegare? Betyr det at bedriftene finn det meir forsvarleg å redusere aktiviteten?

Truleg vil tilhøva vere slik at ulike bedrifter vil ha ulike svar på desse spørsmåla. Vi får difor heller ikkje noko eintydig svar på det spørsmålet som eg alt har antyda. Skal vi konsentrere tilpassningsdebatten omkring torsk-

	1975	1979	1980	1981
<i>Alle reiskapar</i>				
Samla	550	580	540	630
Torsk	340	340	280	330
Annan fisk	210	240	260	300
<i>Trål</i>				
Samla	230	180	150	160
Torsk	180	130	80	60
Annan fisk	50	50	70	100
Antall trålarar	80	105	70	70

vota eller skal vi knyte den til ei vurdering av eit økonomisk nivå for å satse flåten sin framtid på torsk og annan fisk.

Behovet for trålarar

Skjematisk kan vi seie at dersom vi skal tilpasse flåten utfrå den fangstsa-mansettinga og det fangstkvantum som var i dei «gode» fangstår i 70-åra, bør båtane fiske 2.000–2.500 tonn fisk pr. år. Av dette bør 1.500–2.000 tonn vere torsk. Dersom vi tek utgangspunkt i 40.000 tonn torsk til ferskfisktrålarane vil det gi behov for ca. 25 trålarar. Altså *meir enn halvering* av dagens aktive flåte. Det samla kvantum av anna fisk som då kan påreknast ilandført vert ca 20.000 tonn. Totalt vil ferskfisktrålarane då føre på land ca 60.000 tonn fisk mot nå 100.000 tonn. Alternativt vil ein flåte på kring 50 båtar som no, som driv maksimalt fiske kanskje kunne føre på land 120.000 tonn fisk. Sett på spissen vert det såleis eit spørsmål om kor stor del av desse 60.000 tonn sei, hyse m.v. industrien har evne og vilje til å kjøpe.

Ny lovheimel

Kvotar skal fastsettest på grunnlag av målbare fysiske kriterier. Loven nemner båtstorleik, lastekapasitet, mannskapsstorleik og redskapsgrupper. I den proposisjon som Regjeringa har lagt fram om den nye Lov om saltvannsfiske m.v. står dette prinsippet framleis fast. (Denne lova er ei samordning av fem reguleringslover og inneber ikkje realitetsendringar i høve til noverande praksis). Det var utfrå ei slik vurdering at trålkvotane for 1982 vart fastsett slik at like båtar fekk lik kvote. Det var også dette som var bakgrunnen for at departementet peika på at *ordninga med ei særkvote på 2.000 tonn* var eit tiltak for 1982 som må sjåast på bakgrunn av strukturtiltaka og dei tilsagn som vart gjevne i 1981. Departementet gjorde det klart at ein for framtida tok «- - sikte på å fordele trålerkvota etter tradisjonelle fordelingsnøkler for de ulike tråltypar».

For eit reiarlag som har fleire båtar eller for einbåtsreiarer som ønskjer å samarbeide med sikte på å tilpasse tråldriften ved å auke torskandelen i fangstane gjennom samanslåing av kvoter, gjev det noverande lovverk ingen muligheter. Dagens praktisering inneber at kvoteinnsparing ved at ein

Statssekretær Lelf Grønnevet skisserte opp synspunkt på korleis norsk fiskerinæring vil sjå ut i framtida.

trålar (uansett gruppe) går ut, skal gå inn i «potten» og delast på dei gjenverande på vanleg måte.

Dersom vi skal åpne for andre og meir fleksible tilpasningsmåtar må det skaffast ny lovheimel. Dersom både næringa og departementet vert overtydd om at eit anna prinsipp kan gjerast gjeldande for ferskfisktrålarane enn for den øvrige fiskeflåten så må vi vurdere å ta den spesielle situasjon for desse båtane opp med Stortinget.

For fiskeflåten generelt- og her inkluderar eg og alle dei trålarane som ikkje er knytt til bedriftseigde fleirbåtreiarlag – er det natuleg å ta utgangspunkt i utøvinga av fisket. Og her er det – og må det vere – sjølv sagt at like båtar skal handsamast likt og at kvotedelingar mellom ulike typer og storleikar må bygge på rettferdige og forutseibare normer. Dette grunnprinsippet trur eg alle fiskarar vil slutte opp om.

Spørsmålet er så om vi for denne spesielle gruppa av ferskfisktrålarar som er knytt til bedriftene kan sjå saka fra ein synsstad som nermast er den motsette av hovedprinsippa. I så fall kan vi ta utgangspunkt i bedriften sitt behov for råstoff. Det at ein bedrift i ein normalsituasjon med uregulert fiske har fått ein eller fleire trålkonsesjonar, kan tolkast som eit uttrykk for at denne bedriften har fått rett til å fiske eit visst kvantum torsk – eller når fiske vert regulert – ein viss andel av den totale

kvote. Utifrå dette må det vere bedriften sitt ansvar å fiske kvantumet på ein måte som er økonomisk forsvarleg.

Bedriftsorientert løysing

Med dette som eit prinsipielt utgangspunkt. Eg kan peike på enkelte alternativer for ei bedriftsorientert løysing.

i) Vi kan utfrå eit basisår tildele dei ulike reiarlaga ein fast andel av den samla trålkvota og ikkje setta andre restriksjonar enn eit maskimalt antall konsesjonar som vedkommande reiarlag får ha. Vi kan vidare gje reiarlaget høve til å leige andre trålarar med konsesjon til å fiske kvotene.

ii) Ein annan variant kan vere å tildele kvotene direkte til bedriftene utfrå det antall trålarar bedriften hadde i basisåret. Bedriften kan så stå fritt til å ordne seg som best den kan når det gjeld å fiske det tildelte kvantum.

iii) Ein tredje variant, som eg veit har fleire talsmenn, er å skipe til ei ordning med regionale trålkvoter, evt. basert på tilsvarende regionale reiarlag.

Det kan sikkert leggast fram enda fleire alternativ. Eg skal ikkje diskutere dei ulike skissene nærare her; nokre få kommentarar må eg likevel få knyte til. Alternativ i) og ii) vil føre ein svært god fleksibilitet inn i tråldriften sett frå bedrifta sin synsstad. Ei tilpassing med omsyn til torsk som aukar lønsemnda

Styreformann Kjartan Arctander og generalsekretær Arvid Wiik i Norske Trålrederiers Forening.

kan gje grunnlag for ei betre utvikling teknologisk både for bedrift og flåte. Alternativ iii) gjer det same, men her vil handlefridomen til dei enkelte noveranda eigarane bli sterkt avgrensa til fordel for ei regional styring.

Eg må også peike på klare innvendingar mot slike system. Det kan føre til at ein på kort sikt konsentrerer seg om det som er mest lønsamt for bedriftene og legg mindre vekt på vidareutvikling av eit trålfiske på andre fiskesortar enn torsk.

Det vil og bli reist spørsmål fra mannskapet si side om det er rimeleg at enkelte båtar på denne måten får eit betre kvantumsmessig driftsgrunnlag. Endeleg kan det reisast spørsmål om slike system yter rettferd til dei trålarane – både ferskfisk, rundfryse, saltfisk og fabrikktrålarar – som har eit anna utgangspunkt for si drift enn det å levere råstoff til ei bestemt bedrift.

Eg finn det rimeleg at næringa sjølv no diskuterer desse spørsmåla slik at ein kan få klarlagt føremoner og ulemper som dei måtte ha. Vidare at ein får klarlagt korleis ein evt. skal kunne løyse dei «rettferdsspørsmåla» som eg har peika på i høve til dei trålarane som har basert drifta si på hovedprinsippet i fiskeri og reguleringslovgivninga.

Økonomi

Eg vil peike på enkelte element i ein diskusjon om dette.

i) Kven skal i vidaste forstand ha ansvaret for kostnaden ved trålråstoffet. Skal vi etablere som prinsipp at

bedriftene må betale det råstoffet reelt sett kostar anten det kjem frå egne eller andre bårar? Eit slikt prinsipp kunne føre til at bedriften meir realistisk samanlikna kostnadene ved trålfiske utanom torsk med konstnadene ved å få tilleggslisk frå andre hald.

ii) Kva kjenner vil til om realkostnaden ved f.eks. seirråstoff frå trålarar samanlikna med anna råstoff. Har vi eit godt nok statistisk materiale til å kunne samanlikne ulike råstoffkjelder i tilknytning til bruk av offentlege støttemidlar?

iii) Skal vi knyte bruk av offentlege

støttemidlar til pris-, transport- og andre tiltak til bedriftene slik at dei kan betale realkostnad, eller skal vi knyte det til båten til prisnedskrivning?

iv) Sidan trålråstoffet saman med evt. langtidslagring av sei kan vere det mest mobile og fleksible råstoffet, bør vi kanskje stille spørsmålet om meir generelle arbeidsmarknadsvurderingar kan leggst inn i kostnadsvurderinga av slikt råstoff. 60 tonn sei (levande vekt) kan gi arbeidsgrunnlag for eit årsverk i filetindustrien. Dei budsjettmessige konsekvensane for stat- og kommunebudsjett i form av reduserte skatteinntekter og utbetalinger ved eit årsverk arbeidsløyse, kostar truleg så mykje at det kan svare til meir enn ei krone pr. kg. sløyd/kappa fisk.

Eg trur trålflåten må sette seg ned, først og fremst med industrisida, for å avklare korleis kostnadane ved trålfiske skal vurderast og kven som skal ha «ansvaret» for den meirkostnad som denne fisken eventuelt har i høve til anna råstoff. Derneft vil eg tru at næringa må klarlegge mellom anna med arbeidsmarknadsstyresmaktene korleis tiltak frå det hald eventuelt kan leggst inn i reknestykket; f.eks. til transport av råstoff.

Styret

Styret i Norske Trålrederiers forening er uendra fra i fjor og består av:

Kjartan Arctander, Stamsund, styreformann
Arnold Reinholdtsen, Melbu, varaformann
Gunnar Wirum, Kristiansund N, styremedlem
Magnar Paulsen, Tromsø, styremedlem
Roald Brekkan, Bugøynes, styremedlem

Varamenn i rekkefølge:
Finn Knutsen, Myre
Odd Fladmark, Ålesund
Arnljot Haugen, Andenes

Administrasjonen med kontorsted Kabelvåg:
Arvid Wiik, generalsekretær
Rigmor Eriksen, kontormedarbeider.

Årsmøte i Troms Fiskarfylking

Reidar Johansen gjenvalgt med et nødskrik!

Reidar Johansen blei gjenvalgt som formann med ei stemmes overvekt på et livlig årsmøte i Troms Fiskarfylking. Valgkomiteens formannskandidat: Einar Johansen, Botnhamn, fikk 27 stemmer, mens Reidar Johansen, Skjervøy altså blei gjenvalgt med 28.

Like bra gikk det ikke med resten av styret. I et valg som ei av lokalavisene prompte kalte «Fredagsmassakren», fikk bare Olger Myrvang fornyta tillit av de som var på valg.

Nestformann Nils Olsen blei kasta med 18 stemmer, mot 33 stemmer for den nye nestformannen: Gudmund Mikkelsen, Vannareid. Mikkelsen var forøvrig enstemmig innstilt fra valg-nemnda. Det samme var Terje Rørbakk, som kom inn som nytt medlem av styret etter Evald Karlsen. Det blei satt fram benkeforslag på gjenvalg av Evald Karlsen, men han fikk bare 13 stemmer mot 34 for Rørbakk.

Et flertall i valg-nemnda hadde foreslått Kåre Ludvigsen, Sommarøy som nytt styremedlem i stedet for Edvin Nilsen, Engenes. Men etter en del diskusjon ble i det klart at Kåre Ludvigsen som formann i kontroll-nemnda ikke var valgbar til styret. Valg-nemnda trakk da sitt forslag, og formannen i valg-nemnda foreslo Einar Johansen i stedet. Det kom også benkeforslag på Edvin Nilsen, Engenes og Harald Johansen, Tromsø. Ved andre gangs votering ble Einar Johansen valgt med 35 stemmer mot 14 for Edvin Nilsen.

Godt år for Troms-fiskerne

Som 1980 var fjoråret et godt år for Tromsfiskerne, sa Reidar Johansen i åpningstalen. Men han la til at sjøl om gjennomsnittet var tilfredsstillende, hadde mye dårlig vær ført til større variasjoner i inntektene enn året før.

Om uroa blant Tromsfiskerne sa Johansen at han syntes det var forbausende at kritikken kom mot fiskernes tillitsmenn og ikke styresmaktene. Han mente manglende informasjon var årsak til at lokallag hadde uttrykt mistil-

lit til styret i Troms Fiskarfylking, og stilte spørsmål om fiskeripressa blir hurtig nok brukt.

Som en vesentlig del av fiskeripressa oppfatta vi dette som høyst betimelig sjølkritikk fra formannens side. Men om dette er riktig forstått, og betyr at ledelsen i Troms Fiskarfylking vil føre en mer åpen og allment akseptert informasjonspolitikk, vil vel det nye styret vise. Reidar Johansen mente ellers at det er urimelig at trålerne skal ha så mye som 60 000 tonn av kvoten for norsk-arktisk torsk. Ut fra en statistikk over størrelsesfordeling på den fisken som er tatt med ulike typer redskap de siste åra, stilte han videre spørsmål om trålerne bør ha torskekvote i det hele tatt? Denne statistikken som viser at trålere og snurrevadbåter tar mest torsk under 45 cm, blei forøvrig livlig kommentert seinere på møtet, og imøtegått av bl.a. Kjartan Arctander og Magnar Paulsen fra Norske Trålerrederiers Forening.

Reidar Johansen tok forøvrig til orde for å få slutt på både seinotfisket, og snurrevadfisket i Lofoten.

Utspill for å svekke fiskarorganisasjonene?

Nestformann Mads Bjørnerem hilste fra Norges Fiskarlag og gikk kraftig til angrep på det han mente var politisk utspill for å svekke fiskarorganisasjonene.

Han viste til at fiskeprodusentene er blitt representert i Reguleringsutvalget for fiskeria og at Fiskeindustriens Landsforening får komme med kommentarer og framlegg til bruken av støttemidlene i de forskjellige salgslags distrikt. Spesielt det siste ser Norges Fiskarlags meget alvorlig på, sa Bjørnerem.

Han var heller ikke fornøyd med den nye lova om rettlettingstenesta der Fiskarlaget mister sin rett til å peike ut medlemmer til fiskerinemndene. Vi vil ikke se rolig på at de rettighetene fiskerne har kjempa til seg blir smuldra bort under oss, sa Mads Bjørnerem.

Oppgjør om sammensetninga av valg-nemnda

Valget av valg-nemnda gav en god peikepinn på at det ville bli kamp om plassene i det nye styret. Framlegget fra det sittende styret ble møtt med hard kritikk fra flere av representantene, spesielt Håkon Jensen. Konfliktlinjen gikk tydelig langs dimensjonene ytre strøk kontra indre strøk, eldre kontra yngre generasjon og aktive fiskere kontra «ordførere og andre som i hovedsak har lagt inn årene».

Resultatet av dette ordskiftet, der karakteristikkene satt løst, var at valg-nemnda fikk en ganske annen sammensetning enn det sittende styret ville. Men da man kom til valgene neste dag, kunne en få inntrykk av at den måten «forpostfektningene» hadde arta seg, hadde snudd stemninga, og var årsak til at Einar Johansen tapte formannsvalget.

Saklig reguleringsordskifte

Fiskeriminister Thor Listaus foredrag om alternative reguleringsformer i torsk-fiskerierne (som er trykt i dette FG) gav opphav til et meget saklig og interessant ordskifte. Men før det gav forskningssjef Arvid Høyen, Fiskeridirektoratets Havforskningsinstitutt, ei detaljert orientering om ressurs-situasjonen i torsk-fiskerierne. Høyen konkluderte med at dersom bestandsanslagene pr. 1. januar 1982 er rette og en får den rekrutteringa fra -77 til -81 årsklassene som er beregna, vil det være biologisk forsvarlig å fiske 300 000 tonn arktisk torsk pr. år fram til 1985. Men Høyen presiserte at slike beregninger må justeres hvert år.

Høyen kunne opplyse at gytebestanden målt som åtte år og eldre fisk var nede på et lavmål av 220 000 tonn i 1980. Foreløpige beregninger viser en gytebestand på 225 000 tonn i 1981 og det samme i 1982, dersom fangsttalla på ca. 400 000 tonn totalt i 1981 er

rette. Dette kan forskerne forhåpentlig si noe mer eksakt om etter undersøkelserne i Svalbardsona i høst. Norske og andre lands forskere møtes forøvrig 20. september for å utveksle og diskutere data og forskningsresultater.

Langt reguleringsvedtak

Innledinga til vedtak i torskerereguleringssaka fikk mye ros, og enkelte mente at dette var sekretær Halfdan Eilertsens fortjeneste. Framlegget til vedtak i saka fikk ikke like mange godord, snarere tvert imot. Det blei da også satt fram mange framlegg til endringer og tilføyelser. Resultatet var at redaksjonsnemnda fikk en stri jobb. Det blei «redigert» med hard hånd, noe som førte til tilløp til ny reguleringsdebatt da saka blei tatt opp til votering andre dag.

Det endelige vedtaket, etter avstemning punkt for punkt, fyller mer enn to maskinskrevne sider, og er derfor for langt til å gjengi her. Hovedkonklusjonen, ved siden av økning av minstemålet på torsk til 45 cm, øking av minstemålet i trål og snurrevad til 155 mm, og maskevidde på torskegarn på 7 omfar utenfor grunnlinjene og 8,5 omfar innfor grunnlinjene, var at årsmøtet ikke kunne ta standpunkt til båtkvoter/mannskvoter og maksimalkvoter før myndighetene har utreda dette! Det

heter også i vedtaket at «Dersom reguleringer i kystfisket 1983 blir gjennomført ved flere reguleringsformer, eksempelvis garnbegrensning, minste bindstørrelse på garn, maksimalkvoter, tidsbegrensning, må de tidsbegrensede reguleringer følge samme mønster som i 1981.» Vi har skrevet at det blei et saklig reguleringsordskifte, og holder fast ved det. Men det hører også med til bildet at organisasjonsmessige forhold i forbindelse med «fiskestoppaksjonene» sist vinter kom til å prege deler av debatten, med til dels meget harde angrep på formannen og det

sittende styret. Vi skal ikke dermed ha sagt at denne delen av ordskiftet var usaklig. Det har vi enkelt og greit hverken grunnlag for eller spesiell lyst til å kommentere.

Fiskeriminister Thor Listau fikk med seg mange, om ikke entydige signaler. Han konstaterte da også at han hadde registrert klar vilje til å være med å ta de løft som må til, sjøl om der var uenighet om hvordan. Fiskeriministeren ba Troms-fiskerne om å se norsk fiskerinæring som et hele, og ta hensyn til at der er andre legitime interesser enn dem de sjøl representerer.

Etter valgene på årsmøtet, ser ledelsen i Troms Fiskarfylking slik ut:

Formann: Reidar Johansen, Skjervøy

Nestformann: Gudmund Mikkelsen, Vannareid

Styremedlemmer: Sigmund Fredriksen, Gryllefjord, Joakim Pedersen, Silsand, Olger Myrvang, Sandsøy, Terje Rørbakk, Nord-Lenangen, Einar Johansen, Botnhamn.

Varamenn:

For Reidar Johansen: Steinar Larsen, Senjehopen og Arnold Sollund, Jøkelfjord.

For Gudmund Mikkelsen: Paul Jørgensen, Årvikstrand og Andreas Mortensen, Vannvåg.

For Terje Rørbakk: Ivar Hansen, Nord-Lenangen og Olaf Hansen, Hammes.

For Olger Myrvang: Per Nilsen, Lundenes og Eldar Jørgensen, Sandsøy.

For Einar Johansen: Kornelius Roaldsen, Myrlandshaugen og Odin Rasmussen, Sandneshamn.

Engelske trålere til Falkland

Flere trålere er med i den engelske marineflåten som har deltatt i krigen om Falklandsøyene. For engelskemenne bringer dette tankene tilbake på den andre verdenskrigen da mange hundre trålere deltok for å holde engelske farvann fri for tyske miner.

Også dagens trålere deltar som minesveipere. Engelske trålerorganisasjoner håper nå at myndighetene skal se viktigheten av å ha en sterk engelsk fiskeflåte.

Skottene vil overta hjemmemarkedet

Den skotske oppdrettsnæringa tar sikte på å firdoble sin produksjon av laks de kommende fire årene.

Etter at produsentene i mars dannet sin egen organisasjon, regner de med

å stå bedre rustet til å nå dette målet. Målsettingen er også å overta det britiske markedet på oppdrettslaks. Det dreier seg her om over 7000 tonn som hvert år kommer til de britiske øyer fra blant annet USA, Færøyene og Norge. Det er satt av £ 50.000 for å drive PR om den skotske oppdrettslaksens fortreffelighet.

Fransk modernisering

En plan for modernisering av den franske fiskeflåten er blitt godkjent av Ministeriet for Marine Saker. Planen har en kostnadsramme på 234,3 millioner pund.

Planen er basert på at fiskeressursene, som Frankrike kan utnytte, vil øke med omlag to prosent fram til 1986. Det er også i denne perioden at moderniseringen vil foregå, melder Fishing News International.

Mer detaljert går planene ut på å bygge sju nye ferskfisktrålere på over 40

meter. Noe mindre er de trålerne, som i et antall på omlag 50, skal erstatte dagens eldre og utrangerte trålere.

Den franske tunfisk-flåten vil få tolv nye fartøyer til 500 millioner francs, som skal kunne operere både rundt Afrika og i det Indiske Hav.

Til de store fiskeriene som foregår i områdene Canada, Grønland og Norge, skal det bygges fire større frysertrålere. I tillegg skal det brukes mer enn 40 millioner francs på bedre mottaksforhold i franske havner for de største fartøyene.

Moderniseringsprogrammet inneholder også bygging av nesten 500 mindre fiskefartøyer i kystfiskeflåten.

I totalplanen inngår det også 85 millioner francs til kondemneringstilskudd til eiere av gamle og lite effektive fartøyer. Det er også satt av midler til subsidier som kan beløpe seg til hele 24% til industri-fiskeflåten og 20% til de mindre fiskefartøyene.

Knut Hoem

Dårligere pris til fiskerne

– Det er ikke usannsynlig at fiskerne i løpet av året vil få dårligere priser for sine fangster, sa direktør i Norges Råfisklag Knut Hoem i et foredrag under årsmøtet i Troms Fiskarfylking.

Dette varskuet var på mange måter konklusjonen i foredraget som omhandlet pris- og markedsituasjonen for fiskerinæringa.

Hoem mente det er langt mellom lyspunktene i næringa. – Økonomisk nedgang på de fleste markeder har presset prisene nedover, og depresjonsspekølet er ikke langt unna, sa Knut Hoem til de frammøtte delegater. Særlig har de dårlige tidene gått ut over fryseindustrien. Tidligere gikk halvparten av all fisk til frysing. Dette er gått jevnt nedover til dagens omlag 40%, og økonomien er sterkt svekket for de største fryseribedriftene.

Fiskerne i Råfisklaget sitt område trenger allikevel fryseribedriftene, og et lyspunkt i alt det mørke Hoem skisserte er bedre priser på norske frossenpro-

dukter i forhold til fjoråret. Det er likevel ennå ikke mulig å utjevne forskjellen i råstoffprisen i forhold til fisk som er hengt og saltet.

Det er imidlertid optimisme å spore i enkelte bedrifter, og Hoem sa at Salgsstyret ikke kunne gjøre annet enn å håpe på bedre tider.

Kvalitet

Knut Hoem tok også for seg utviklingen innenfor klippfiskmarkedet. Her var han spesielt fornøyd med markedsutviklingen i Brasil. – Kvaliteten på norsk klippfisk er imidlertid ikke god nok, var direktør Hoems brannfakkell til Troms Fiskarfylking. Alt for mye overstått og garnskadd fisk går til salting, og Hoem mente at på dette området må fiskerne nå begynne å skjerpe seg.

Lavere priser er også et gjennomgående trekk når det gjelder tørrfisk. Her har det oppstått problemer på grunn av svikten på Nigeria-markedet, men iføl-

ge Hoem er det likevel håp om eksport av store kvanta til dette største tørrfiskmarkedet. Han marte ellers til forsiktighet når det gjelder videre produksjon av tørrfisk for det afrikanske markedet.

– Det er uforståelig at det ikke er mulig for Norge å samordne og effektivisere eksporten av pillede reker, sa direktør Hoem til de frammøtte i kongresslokalene til SAS-hotellet i Tromsø. Ifølge Hoem har Norges Råfisklag tatt initiativ til dette, men det har ikke vært noen respons. Derfor fortsetter den økonomisk svake rekeindustrien å konkurrere innbyrdes. De 20 rekeproduzentene her i landet blir spilt ut mot hverandre av sterke kjøpergrupper, og resultatet ser en tydelig i form av svak økonomi.

Direktør Knut Hoem i Norges Råfisklag avsluttet sitt foredrag på Troms Fiskarfylking med å oppfordre til en samordning av denne delen av fiskerinæringa.

Mustad fikk Eksportproduktprisen

O. Mustad & Søn A.S har fått Eksportproduktprisen for sitt Autolinesystem. Tilsammen har firmaet nå levert omkring 150 anlegg, og halvparten av disse er eksportert. Autolinesystemet har nå fått sitt definitive gjennombrudd i Europa såvel som på det nordamerikanske markedet. Mustad har også tegnet kontrakter med New Zealand og med Sovjet.

«Norges Utenrikshandel» melder at «Miniline» for kystfiske og båter ned til 30–35 fots størrelse skal markedsføres i år.

Opp og ned på Vestkysten

Svært mange av fiskarane på vestkysten av Amerika såg mørkt på tilværet ved utgangen av 1981. Det som såg ut til å bli et rekordår for produksjon av Alaska-laks, vart snudd på hovudet av ein liten punktering i ein boks med hermetisk laks etterfølgd av eit tilfelle av matforgiftning. Samstundes sette situasjonen i Polen heile den nye samarbeidsavtalen med Polen og Sovjet i fåre

Den einaste gruppa i dette området som har grunn til å sjå framtida lyst i møte, er dei som fiskar laks med garn utanfor Alaska. I 1981 braut dei alle tidlegare rekordar for produksjon, og

dei landa meir enn 111 mill. fisk, den tredje største totalfangsten i historien. I 1982 er det venta at fangsten kjem opp i 132 mill. fisk.

FISKERIDIREKTORATET

PROGRAMMERER

For arbeide med tilrettelegging og overføring av fangstoppgaver for den norske småhvalfangsten til databehandling skal Hvalfangstbedriftens sikringsfond engasjere en programmerer.

Prosjektet antas foreløpig å vare i to år og omfatter en vesentlig del rutinemessig arbeide og noe programmering.

Arbeidet skal utføres ved Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt i samråd med instituttets sjøpattedyrseksjon.

Det kreves eksamen fra ingeniørskole eller tilsvarende utdanning, og øvelse i tallbehandling og bruk av EDB-anlegg (ND-100).

Stillingen lønnes etter kvalifikasjoner etter statens regulativ i lønnstrinn 13-19, for tiden kr. 80.819-kr. 103.085 brutto pr. år.

Søknad vedlagt bekreftede kopier av vitnemål og attester sendes Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt, Postboks 1870, 5011 Bergen, innen 15.7. d.å.

Hvis en mann alene
skar av kragebein,
skar filet,
preparerte ravene
for farse og til og med
skinnen all fileten

fra 40 hodekappede og
sløyde fisk hvert minutt

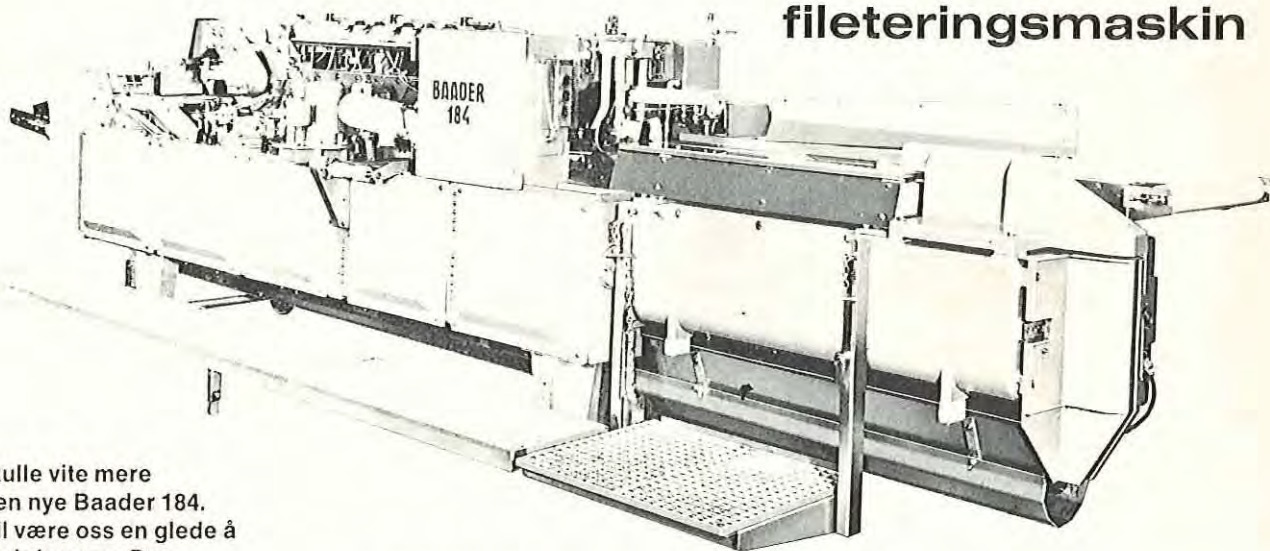
og etter å ha gjort dette
i 8 timer, fremdeles kjente
overskudd for sin fritid...

Da

kunne han arbeidet kun
med den nye

BAADER[®] 184

fileteringsmaskin

De skulle vite mere
om den nye Baader 184.
Det vil være oss en glede å
kunne informere Dem.

Agent i Norge:
BRAMASKIN A S
Søndre Nes - 1344 Haslum
Tlf. 53 39 50 - Telex 16032

F-8101-N

BAADER

NORDISCHER MASCHINENBAU RUD. BAADER GMBH + CO KG
P. O. Box 1102 · D-2400 Lübeck · Telephone 451-53021 · Telex 26839

Fiske i EF-sona.

Føring av fangstdagbok og rapporteringsplikt.

Denne meldinga erstattar «Melding frå Fiskeridirektøren J. 45/81».

Reglane i denne meldinga gjeld ikkje for fiske i Skagerak (ICES III a).

Føring av fangstdagbok

Ved fiske i EF-sona skal alle norske fartøy uansett storleik føre dei vanlege norske fangstdagbøkene. Nye dagbøker kan ein få av fiskerisjefane eller Fiskeridirektoratet. Kopi av dei norske fangstdagbøkene skal sendast til Fiskeridirektoratet etter kvar tur.

I merknadsrubrikken skal det på dei aktuelle datoane førstast inn opplysningar om radio-rapportane (INN-, FANGST- og UT-MELDING) til EF-kommisjonen.

Ved fiske i EF-sona ved Aust- og Vest-Grønland etter reker og blåkveite o.l. skal fartøy i tillegg til den norske fangstdagboka føre den spesielle EF-fangstdagboka som blir utsendt saman med fiske-lisensen frå EF. Den raude og blå kopien av EF-fangstdagboka skal sendast direkte til:

EF-kommisjonen
D.G. XIV, Lisensavdeling
Rue de la Loi 200
B - 1049 Bruxelles, Belgia.

Fiskeridirektoratet skal ikkje ha kopi av EF-fangstdagboka.
Ved eventuelt fiske etter lodde i sona ved Aust-Grønland vil det bli gitt nærare melding om reglar for føring av fangstdagbok.

Rapporteringsplikt

Ved fiske i EF-sona skal fartøy sende melding slik:
- ved inngang i sona (INN-MELDING).
- fangstmelding kvar 3. dag (ved slidfiske)

eller kvar veke. Første fangstmelding skal sendast 3 eller 7 dagar etter inngangen i sona. (FANGST-MELDING).
- ved utgangen av sona (UT-MELDING).
- ved utgang frå sona ved Vest- eller Aust-Grønland skal det også sendast førehandsmelding om utgangen med minst 48 timars varsel.

Meldingane skal sendast til: EF-kommisjonen, Brussel; telex nr.: 24189 FISEU-B.

Når det er uråd eller svært vanskeleg (force majeure) for eit fartøy å sende melding, kan meldinga sendast via eit anna fartøy.
I meldingane skal alle mengder av fisk vere oppgitt i kilo **rund** (levande) vekt.

Følgjande alfabetiske kode skal brukast for fiskeslag:

- A: Djupvassreke (Pandalus borealis)
- B: Lysing
- C: Blåkveite
- D: Torsk
- E: Hyse
- F: Kveite
- G: Makrell
- H: Hestmakrell
- I: Skolest
- J: Sei
- K: Kviting
- L: Sild
- M: Tobis (Sil)
- N: Brisling
- O: Fløypette
- P: Øyepål
- Q: Lange
- R: Andre
- S: Reke (Penaeidae)

Meldingane til EF-kommisjonen skal sendast via ein av dei følgjande radiostasjonane:

- UT-MELDING:**
- Namn på fartøyet.
 - Radiokallesignal.
 - Registreringsmerke.
 - (Eventuelt lisensnummer.)
 - Serienummer på meldinga.
 - OUT (identifikasjon av type melding).
 - Dato og posisjon.
 - Fangst sidan forrige melding (dvs. sidan forrige fangstmelding eller - dersom turen i sona vart 7 dagar eller mindre - sidan innmeldinga). Fangsten skal spesifiserast på fiskeart ved bruk av den alfabetiske koden.
 - Sone (ICES eller NAFO område) der fangsten vart gjort.
 - Total fangst om bord, spesifisert på fiskeart ved bruk av den alfabetiske koden.
 - (Ved eventuell omlasting av fangst til eit anna fartøy: Kvantum omlasta spesifisert på fiskeart, og namn og radiokallesignal på fartøyet som fangsten er omlasta til).
 - (Ved eventuell levering av fangst i ei hamn i eit EF-medlemsland: Kvantum levert spesifisert på fiskeart).
 - Skippers namn.
 - (Ved fiske i sona ved Vest- eller Aust-Grønland: Utkast av fisk sidan forrige melding spesifisert på fiskeart).
- Eksempel på UT-MELDING (fartøy med lisensnr. 15):
- STAALSUND/LEKF/SF5S/15/3/OUT/25.6/
N6000/ED200/15000/11500R/Vlb/2300F/
337000/30200R/Skippers navn

Radiostasjon:	Stasjonens kallesignal:
Skagen	OXP
Blåvand	AXB
Rønne	OYE
Norddeich	DAF DAK
	DAH DAL
	DAI DAM
	DAJ DAN
	PCH
	OST
Scheveningen	GNF
Oostende	GNF
North Foreland	GKZ
Humber	GCC
Cullercoast	GKR
Wick	GNE
Oban	GPK
Portpatrick	GLV
Anglesey	GIL
Ilfracombe	GNI
Niton	GND
Stonehaven	GKA
Portishead	GKB
	GKC
	GLD
Land's End	EJK
Valentia	EJM
Malin Head	FFB
Boulogne	FFU
Brest	FFO
Saint-Nazaire	
Prins Christians	OZN
Sund	OXF
Julianehåb	
Godthåb	OXI
(Central Godthåb)	OYS
Holsteinsborg	OZM
Godhavn	OXJ
Thorshavn	

Dersom eit fartøy går inn og ut av EF-sona fleire gongar på same dag er det nok med inn-melding ved første inngang i sona og eventuelt ut-melding ved siste utgang av EF-sona den aktuelle dagen.

Velferdsstasjon
Færingehamn

Bergen 22239
Farsund LGN
Florø LGZ
Rogaland LGL
Tjøme LGQ
Ålesund LGT
LGA

Manglande eller for sein rapportering til EF-kommisjonen kan medføre utvisning frå EF-sona, inndraging av lisensen og tidrømning av bøter og inndraging av fangst. Det må derfor understrekast at fartøya for sin eigen del må take rapporteringsplikta alvorleg. Det må og understrekast at det er føraren på det einskilde fartøy som er ansvarleg for at rapporteringsplikta blir oppfylt. Kart som viser ICES og NAFO område er lagt ved.

Merkning av fartøyet

Registreringsnummeret må vere tydeleg merka på begge sider av baugen på fartøyet.

Bifangstreglar o.s.v.

Tidlegare fastsette EF-reglar er utsendt med «Melding fra Fiskeridirektøren J. 153/80». Opplysningar om den såkalla «Øyepålkassa» er utsendt med melding J. 152/80. Etter dei opplysningane vi har er desse reglane no fastsett på nasjonalt plan i dei einskilde medlemslanda.

Kvoter

Fiskeridirektøren sender kvart år ut melding om dei kvotane Noreg har i EF-sona. Kvotane for 1982 er opplyst om i melding J. 21/82 og J. 44/82.

Lisensar

Alle fartøy over 200 brt. som fiskar i EF-sona må ha lisens frå EF-kommisjonen. Alle fartøy uansett storleik som fiskar i sona

ved Aust- eller Vest-Grønland må ha lisens frå EF-kommisjonen. Frå den dato lisens-dokumentet er utskreve i Brussel, har fartøyet ein frist på 60 dagar til å få lisens-dokumentet om bord. Søknadsskjema og nærare opplysningar om lisens-systemet får ein ved å vende seg til fiskerisjefane, fiskerirettleiarane eller Fiskeridirektoratet.

T: Ansjos
U: Rodfisk (Sebastes spp)
V: Gapefyndre (Hypoglossoides platessoides)
W: Blekksprut (Illex)
X: Sandfjyndre (Limanda ferruginea)
Y: Kolmule
AA: Blålange
BB: Brosme
CC: Pigghå
DD: Brugde
EE: Håbrann

Form og innhald i meldingane skal vere slik:

INN-MELDING:

- Namn på fartøyet.
- Radiokallesignal.
- Registreringsmerke.
- (Eventuelt lisensnummer.)
- Serienummer på meldinga (dvs. alle meldingane på same fisketur i EF-sona skal nummererast fortøpande. Altså vil alle inn-meldingane få nr. 1)
- IN (identifikasjon av type melding).
- Dato og posisjon.
- Sone og dato for planlagt fiskestart. (Med sone er det meint ICES eller NAFO område).
- Eventuelt fangst om bord ved inngangen i sona, spesifisert på fiskeart ved bruk av den alfabetiske koden.
- Skippers namn.

Eksempel på INN-MELDING (fartøy med lisensnr. 15):
STAALSUND/LEKF/SF5S/15/1/IN/12.6/
N6030 E0200/V1a/14.6/2300F/175000/
Skippers navn/

FANGSTMELDING (skal sendast kvar sjunde dag; første gong 7 dagar etter inngangen i sona. Ved fiske etter slidd skal fangstmeldinga sendast kvar 3. dag; første gong 3 dagar etter inngangen i sona):

- Namn på fartøyet.
- Radiokallesignal.
- Registreringsmerke.
- (Eventuelt lisensnummer.)
- Serienummer på meldinga.
- WKL (identifikasjon av type melding).
- Dato og posisjon.
- Fangst sidan forrige fangstmelding (eller dersom det er første fangstmeldinga på turen; fangst sidan inngangen i sona).
- Fangsten skal spesifiserast på fiskeart ved bruk av den alfabetiske koden.
- Sone (ICES eller NAFO område) der fangsten vart gjort.
- Skippers namn.
- (Ved fiske i sona ved Vest- eller Aust-Grønland: Utkast av fisk sidan forrige melding spesifisert på fiskeart ved bruk av den alfabetiske koden.)

Eksempel på FANGSTMELDING (fartøy med lisens nr. 15):
STAALSUND/LEKF/SF5S/15/2/WKL/19.6/
N5830 W1215/125000/5400R/V1a/ 22000/
13300R/V1b/Skippers navn/

Førehandsmelding minst 48 timar før utgang frå sona ved Vest- eller Aust-Grønland:

- Namn på fartøyet.
- Radiokallesignal
- Registreringsmerke.
- (Eventuelt lisensnummer.)
- Serienummer på meldinga.
- Dato og posisjon.
- NL (identifikasjon av type melding).
- Skippers namn.

Eksempel på førehandsmelding om utgang frå sona ved Vest- eller Aust-Grønland (fartøy med lisensnr. 93 og serienummer på meldinga 12):
LYSHAUG/LMEM/T61T/93/12/24.6/N6415/
W5210/NL/Skippers namn.

Forskrifter for likviditetslån til kysfiskefartøy i Øst-Finnmark 1982

I medhold av Stortingsvedtak av 17. desember 1981, jfr. St. pp. nr. 1 (1981-82), Tillegg nr. 12, har Fiskeridepartementet den 19. mai 1982 fastsatt følgende forskrifter:

§ 1

Av midler stilt til rådighet over avtalen av 16. desember 1981 mellom Norges Fiskarlag og Forbruker- og administrasjonsdepartementet om støttetiltak for fiskerinnæringen for 1982, kan Statens Fiskarbank gi lån til eiere av kysfiskefartøyer i Øst-Finnmark (prissone 1) som er blitt spesielt hardt rammet av svikten i vartorskfiskeet.

Lån kan bare gis til fartøyeiere som står på blad B i fiskermanntallet og driver fiske med farkost registrert i merkeregisteret for fiskefarkoster.

§ 2

For at lån kan gis må fartøyeieren dokumentere at han på grunn av likviditetsvansker står overfor problemer med å ruste ut til fortsatt fiske, og mulighetene for fortsatt drift er slike at lånesøkeren finnes kredittdyktig.

Når slik dokumentasjon foreligger, kan det gis lån til

- utrustning for fortsatt fiske og/eller til omlegging av driften
- innløsning av kortsiktig gjeld, (løsgjeld), som er blitt stående utekket hos utrustningsfirmaer, mekaniske verksteder, redskapsleverandører m.v. som følge av redusert lønnsomhet, samt andre forfalne fordringer.

§ 3

Lån skal fortrinnsvis gis til utrustning for/ omlegging til andre driftsformer eller fiske i andre områder.

Lån som er gitt kan ikke nyttes til avdrag på eksisterende lån.

§ 4

Lånene er avdragsfrie i 1 år fra utbetalingen.

§ 5

Lånene er rentefrie det første året. Eventuell forlengelse av rentefrittaket vil det måtte bevilges midler til over fremtidige fiskerivataler. Deretter forrentes lånene med en prosentsats som departementet fastsetter.

§ 6

For lånene skal Fiskarbanken ha pant i søkerens fartøy etter pånvilende lån. Banken kan fastsette nærmere vilkår for det enkelte lån, bl.a. at det også gis pant i redskapet.

§ 7

Låntakeren betaler de med lånet forbundne kostnader som påføres banken under ivaretagelsen av dens forv, som f.eks. utgifter ved eventuell innledning av tilgodehavende.

§ 8

Om lån skal gis avgjøres i hvert enkelt tilfelle av Statens Fiskarbank, som også fastsetter lånets størrelse og tilbakebetalingstid og står for utbetalingen. Tilbakebetalingstiden er normalt 4 år.

Forskrifter om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1982.

I medhold av § 37 i lov av 25. juni 1937 om sild og brislingfiskeriene og §§ 6 og 10 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltagelsen i fisket er det ved kgl.res. av 4. juni 1982 fastsatt følgende forskrifter:

§ 1.

Det er forbudt å fiske, ilandføre og omsette sild nord for Stad (Bukkefjuvane 62° 11,2' N). Det kan likevel drives fiske med håndsnøre (hekling) til eget konsum. Fiskeridirektøren bemyndiges til å utvide området for reguleringen.

§ 2.

Uten hinder av § 1 kan Fiskeridirektøren gi tillatelse til å fiske inntil 52 000 hl sild med garn og 78 000 hl sild med notredskaper i området nevnt i § 1.

Fiskeridirektøren kan fasisette forskjellige åpningstider og fangstperioder for fiske på forskjellige områder for de to redskapsgrupper. Fiskeridirektøren kan stanse fisket når kvotene er beregnet oppfisket.

§ 3.

Ingen kan delta i fiske etter norsk vårgytende sild med notredskaper uten tillatelse fra Fiskeridirektøren. Før tillatelsen gis skal fykets fiskerisjef avgitt uttalelse.

Slik tillatelse kan gis til bestemt person eller selskap og bestemt fiskeriregistrert fartøy. Ny tillatelse må innhentes dersom et annet fartøy ønskes nytt.

For å få tillatelse må følgende vilkår være oppfylt:

- Søkeren er eier eller medeier av det fartøy som skal benyttes.

b. Fartøyet er under 110 fot (e.f.) lengste lengde.

c. Søkeren må ikke eie fartøy over 110 fot (e.f.) lengste lengde.

d. Fartøyet er egnet til og utstyrt for å drive fiske etter norsk vårgytende sild med snurpenot/landnot.

e. Søkeren må i ett av årene 1978, 1980 eller 1981 ha hatt tillatelse til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild nord for Stad med landnot eller snurpenot.

f. Søkeren må stå på blad B i fiskermanntallet og ha fiske som hovedyrke.

Fiskeridirektøren kan i særlige tilfelle gjøre unntak fra vilkårene nevnt under bokstaverne a., c. og e.

Fiskeridirektøren kan uten hensyn til om vilkårene i tredje ledd foreligger nekte tillatelse, når søkeren ikke er avhengig av å drive fiske etter norsk vårgytende sild. Ved avgjørelsen av om vedkommende er avhengig av å drive slikt fiske skal det tas hensyn til om:

a. Fartøyet etter en samlet vurdering har et tilfredsstillende driftsgrunnlag i andre fiskerier i det året sildefisket skal foregå.

b. Fartøyet har andre tilfredsstillende driftsmuligheter utenom fiske.

c. Søkeren har annen inntekt.

d. Søkeren er over 67 år og oppbeærer folketrygd.

§ 4.

Uten hensyn til § 3 tredje ledd bokstav e. for not og uten hensyn til § 3 bokstav e. og f. for landnot kan Fiskeridirektøren gi 50 nye tillatelser, regnet etter 8 personer pr. not-fartøy.

Fiskeridirektøren fordejer tillatelsene etter første ledd fylkesvis.

Fiskeristyret i vedkommende fylke skal avgi innstilling om fordeling av tillatelser etter første ledd.

§ 5.

Fiskeridirektøren bemyndiges til å fordele notkvoten på de fartøyer som har fått tillatelse til å delta i fisket etter § 3 og 4. Kvoten kan fastsettes på grunnlag av det antall som samtidig deitok som mannskap på fartøyet i 1978, 1980 eller 1981. Det kan ikke gis kvote til mer enn 8 personer pr. snurpenofartøy og 4 personer pr. landnotbruk. Fiskeridirektøren kan fastsette kvoten etter skjønn når:

a. Det er misforhold mellom fartøyets/brukets størrelse og antallet som deltar som mannskap.

b. Det mangler opplysninger om tidligere deltagelse.

Det er forbudt å overføre kvoter mellom fartøy.

§ 6.

Ingen kan delta i fisket etter sild med garn uten etter tillatelse fra fiskerisjefen i vedkommende distrikt.

Tillatelsen kan gis uten at det foreligger søknad.

Det tillates nyttet maksimalt 4 garn pr. mann.

Fiskeridirektøren fastsetter kvoten pr. mann. Ved beregning av kvoten begrenses antall deltakere pr. fartøy til maksimalt 4. Fiskeridirektøren er klageinstans for vedtak truffet i medhold av første ledd.

§ 7.

For å få tillatelse etter § 6 må følgende vilkår være oppfylt:

a. Søkeren må stå på blad A eller B i fiskermantallet.

b. Søkeren må ha hatt tillatelse til å delta i fisket med garn i 1980 eller 1981.

c. Fartøyet som skal nyttes må være registrert i merkeregisteret.

d. Søkeren må eie det fartøy som skal nyttes og ikke eie annet fartøy over 110 fot (e.f.) lengste lengde.

e. Søkeren må ikke ha tillatelse til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild med not i 1982.

Fiskerisjefen kan i særlige tilfelle dispensere fra punktene b. og d.

Fiskerisjefen kan uten hensyn til om vilkårene i første ledd er oppfylt nekte tillatelse når:

Søkeren er beskjeftiget i full virksomhet ved siden av fisket. Full virksomhet anses å foreligge dersom avlønning og/eller arbeidstid tilsvarer det som er normalt innenfor vedkommende yrke/næring.

§ 8.

Tillatelse etter § 6 gir adgang til å overta fangst som står i not utover tillatt kvote fangst i henhold til tillatelse etter § 3. Slik fangst kan bare overtas når fartøyene befinner seg på feltet og er utrustet for fisket. Fangsten må og ilandføres med det fartøyet som har tillatelse etter § 6.

§ 9.

Fiskeridirektøren kan fastsette hvilken bifangst av sild som kan tas i forbindelse med andre fiskerier og gi tillatelse på nærmere vilkår for omsetning av slik bifangst. Fiskeridirektøren kan også gi tillatelse til fangst av sild som fanges i forbindelse med vitenskapelige undersøkelser.

§ 9

Søknad om lån skrives på spesielt skjema og sendes Statens Fiskarbank gjennom den lokale fiserinnermd sammen med nødvendige opplysninger. Med søknaden må følge oppgave over søkerens gjeld samt regnskap for 1980 og 1981. I tillegg må det framlegges en oversikt over det økonomiske resultat av driften hittil i år.

§ 10

Statens Fiskarbank kan sette en frist for innsending av søknad om lån.

§ 11

Lånet utbetales direkte til låntakeren eller til vedkommende fordringshaver.

§ 12

For søknadsbehandlingen for øvrig og for lånets ubetaling, innkreving m.m. gjelder Fiskarbankens lov, forskrifter og vanlige regler så langt de passer.

Søker har klageadgang, jfr. forvaltningsloven. Fiskeridepartementet er ankeinstans.

§ 13

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Det er avsatt inntil 2 mill. kroner til likviditetslånordningen over fiskeriavtalens § 6d) Effektiviseringsiltak. Ordningen administreres av Statens Fiskarbank, som har fastsatt at søknad om lån må være innsendt til Statens Fiskarbanks avdeling i Tromsø innen 1. juli 1982.

§ 8.

Erstatningsmålingen for så vidt gjelder tap av redskap skal ta utgangspunkt i reskapenes gjenskaffelsespris med fradrag for slitasje og elde. Ved beregning av fradraget tas det hensyn til redskapenes gjennomsnittlige levetid og den stand redskapen antas å ha vært i ved skadehendingen.

Fiskeridepartementet kan gi nærmere regler for fastsettelse av fradragets størrelse.

For skade på redskap betales erstatning i henhold til legitime reparasjonsutgifter.

Ved beregningen av erstatningen/kompensasjonen for fangsttapet skal det tas hensyn til fartøyets fangstevne og fangstresultat i tiden rundt skadehendingen, utregnet etter gjeldende råstoffpriser. Hvis fartøyet må avbryte turen og gå til lands skal det også tas hensyn til utløst kvantum.

Ved erstatningsutmålingen gjøres fullt fradrag for erstatning fra skadevolderen og annen utbetaling som forsikringsytelse m.m. som erstatningssøkeren har fått eller kommer til å få på grunn av skaden.

Erstatning/kompensasjon utbetales med fradrag av en egenandel på 25%. Egenandelen beregnes oppad til 500 kr. Fiskeridepartementet kan gi nærmere regler for beregningen av tapt fangsttid. Nemdas avgjørelse om erstatningsbeløp/kompensasjonsbeløp skal være spesifisert.

§ 9.

Erstatningen/kompensasjonen utbetales av Fiskeridirektøren straks avgjørelse i saken er truffet. Når skadevolder kan

identifiseres søkes regress hos denne for utbetalt erstatning/kompensasjon.

§ 10.

Disse forskrifter trer i kraft straks. Forskrifter fastsatt ved kgl. res. av 25. juni 1976 oppheves.

Forskrifter om regulering av fisket etter sild vest av 4° v.l. i 1982

I medhold av §§ 1 og 37 i lov av 25. juni 1937 om side- og brisingfiskeriene jfr. kgl. res. av 17. januar 1964 og 8. januar 1971, § 10 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltakelsen i fisket jfr. kgl. res. av 8. desember 1972 har Fiskeridepartementet 4. juni 1982 fastsatt følgende forskrifter:

§ 1.

Norske ringnotfartøy kan fra 14. juni 1982 kl. 00 fiske inntil 12.000 tonn sild til konsum i EF-sonen vest av 4° V og nord for 56° 30' N i 1982. Fiskeridirektøren kan i særlige tilfeller etter søknad fra salgslagene tillate omsetning til annet enn konsum. Fartøyer som ikke er påmeldt til sildefisket i Skagerrak og makrellfisket i Nordsjøen sør for 62° N må stoppe fisket når det beregnes å gjenslå 5.000 tonn av kvantumet.

§ 2.

Ingen kan delta i fisket uten å være påmeldt til Noregs Sildesalslag, Haugesund.

§ 3.

Ingen kan levere mer enn 1.500 hl pr. tur. Denne turkvote trer ut av kraft i den tid Noregs Sildesalslag eller Feitsildfiskernes Salgslag fastsetter mindre turkvoter i medhold av § 5 i lov av 14. desember 1951 om omsetning av råfisk.

§ 4.

Fiskeridirektøren kan fastsette fartøyskvote for fartøyer som foretar innfrysing på feltet.

§ 5.

Fiskeridirektøren kan fastsette regler for gjennomføringen av fisket.

§ 6.

Uaktsom eller forsettlig overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter i henhold til § 11 i lov av 16. juni 1972 om reguleringen av deltakelsen i fisket og § 80 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brisingfiskeriene.

§ 7.

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Forskrifter om regulering av fisket med garn etter sild i Trondheimsfjorden i 1982

Med heimel i § 37 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene, jfr. kgl. res. av 17. februar 1964 og § 10 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltagelsen i fisket, jfr. kgl. res. av 8. september 1972 har Fiskeridepartementet 3. juni 1982 fastsett følgende forskrifter:

§ 1

I eit område i Trondheimsfjorden avgrensa i vest av ei line mellom Frøsetskjær lykt og Røberg lykt kan ein fiske 4.000 hl sild med garn til menneskemat.

Fiskeridirektøren kan fastsetje opnings- og slutt dato for fisket, samt stanse det når kvantumet som er nemnt i første ledd er pårekna oppfiska.

§ 2

Ingen kan delta i fisket utan å vere melde på til Feitsildfiskernes Salgslag, Trondheim. Søklarane må stå på blad A eller B i fiskarmanntalet og nytte fiskerimerka farty.

§ 3

Fiskeridirektøren kan gi forskrifter til utfylling, gjennomføring og kontroll av desse forskriftene.

Etter søknad fra Feitsildfiskernes Salgslag kan Fiskeridirektøren gi løyve til oppmaling for heile eller delar av fangstar dersom silda av kvalitetsmessige grunnar ikkje kan nyttast til menneskemat.

§ 4

Forsettelege eller aktlause brot på desse forskriftene vert straffa med bøter.

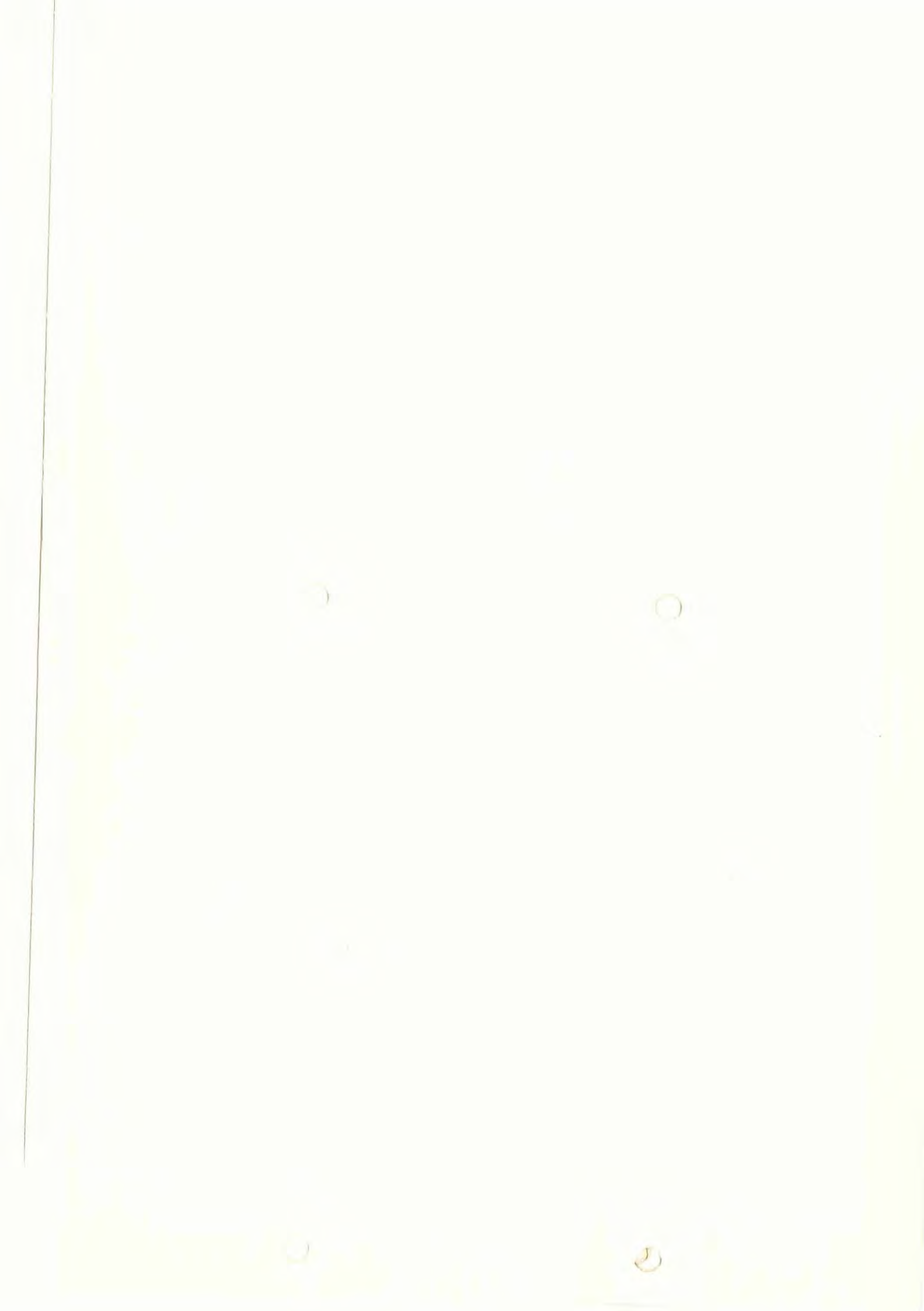
§ 5

Desse føresegnene tar til å gjelde straks.

Riktig bruk av dagsignal på fartøy som fisker

Fiskeridirektøren har mottatt rundskriv fra Sjøfartsdirektoratet om at spesielt mindre fiskefartøyer ikkje bruker dag- og nattsignaler på riktig måte etter Sjøveisreglene. Sjøfartsdirektoratet innskjerper at påbudte signalaer skal føres av alle fartøyer uansett størrelse og fartsområde.

På grunn av oppståtte misforståelser og konflikt på feltet vil Fiskeridirektøren henstille til alle fiskefartøyer om riktig bruk av signaler. Spesielt må fiskere være nøye med at kurver eller kjegler er heist når fartøyer fisker og at disse signaler tas ned når fisket avsluttes.

Nye forskrifter om legemidler m.v. på skip

Sosialdepartementet har 11. desember 1981 fastsatt nye forskrifter om legemidler m.v. på skip. Forskriftene omfatter også fiske- og fangstfartøy.

Forskrifter kan fåes gjennom landets bokhandlere eller ved henvendelse til Norges Fiskarlag, Fiskebåttredernes Forbund eller Notfiskarsamskipnaden. Pris i utsalg er kr. 22.50.

Regulering av fisket etter sild i Skagerrak m.v. i 1982.

I medhold av Fiskeridepartementets forskrifter av 4. juni 1982 om regulering av fisket etter sild i Skagerrak § 1 annet ledd har Fiskeridirektøren 8. juni 1982 fastsatt følgende forskrifter:

§ 1

Fisket etter sild i Skagerrak utenfor 4 n. mil av grunnlinjene åpnes fra 14. juni 1982 kl. 0000.

§ 2

Disse forskrifter trer i kraft straks.

§ 10.

Det er forbudt å levere sild til oppmaling. Fiskeridirektøren kan i spesielle tilfeller gi tillatelse til slik anvendelse av fangsten eller deler av den dersom sliden av kvalitetsmessige grunner ikke er mulig å omsette til menneskeføde eller agn.

§ 11.

Det er forbudt å låsette, oppta av sjøen og ilandbringe sild under 25 cm.

Uten hinder av første ledd kan sildefangster bestå av inntil 25% i vekt av sild som er under 25 cm.

§ 12.

Uten hensyn til bestemmelsene i §§ 1-7 kan Fiskeridirektøren gi adgang til fiske innenfor grunnlinjene med fastslående garn for eget forbruk av agn.

Adgangen kan begrenses til bestemte områder, tidsperioder og et bestemt antall garn pr. båt.

Omsetning av sild fanget i medhold av denne paragraf er forbudt.

§ 13.

Fiskeridirektøren kan gi nærmere forskrifter for gjennomføring og kontroll av disse forskriftene, herunder regler om låssetting samt prøvetaking og kontroll av fangstene ved landføring.

§ 14.

Er sild forsettlig eller uaktsomt dumpet eller er det på annen måte forårsaket neddreping av sild, kan Fiskeridirektøren foreta en forholdsmessig avkorting av kvoten eller trekke tillatelsen tilbake.

§ 15.

Den som forsettlig eller uaktsomt overtret disse forskrifter eller overskrider den kvote som er fastsatt i medhold av disse forskrifter eller medvirker hertil, straffes med bøter. Forsøk straffes på samme måte.

§ 16.

Fiskeridepartementet bemyndiges til å endre disse forskrifter.

§ 17.

Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder til 15. februar 1983.

Forskrifter om regulering av fisket med notreiskap etter sild i Trondheimsfjorden i 1982.

Med heimel i § 37 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brisingfiskeriene, jfr. kgl. res. av 17. februar 1964 og § 10 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltagelsen i fisket, jfr. kgl. res. av 8. september 1972, har Fiskeridepartementet 3. juni 1982 fastsett følgende forskrifter:

§ 1.

I eit område i Trondheimsfjorden avgrensa i vest av ei line mellom Frøsetskjær lykt og Røberg lykt kan ein fiske 7.000 hl sild med snurpenot og 4.000 hl med landnot til menneskemat.

Fiskeridirektøren kan opne fisket, og stanse det når dei kvanta som er nemnde i første ledd er pårekna oppfiska.

§ 2.

Fiskeridirektøren kan fastsetje største lovlege fangstkvantum for deltakande farty i begge bruksgrupper.

§ 3.

Ingen kan delta i fisket utan å vere melde på til Feilsildfiskernes Salgsiag, Trondheim. Søklarane må stå på blad B i fiskarantalet. Farty som vert nytta må vere fiskerimerka, utstyrte med høveleg bruk for slikt fiske og mindre enn 90 fot største lengde.

§ 4.

Det er forbode å låsette, ta opp eller føre i land sild under 23 cm. Utan hinder av første ledd kan fangstar ha inntil 20 prosent i vekt av sild under 23 cm.

§ 5.

Fiskeridirektøren kan gi forskrifter til utfylling, gjennomføring og kontroll av desse forskriftene, med dette også reglar om

låssetjing, prøvetaking og kontroll av fangstane.

Av omsyn til bestanden kan Fiskeridirektøren sperre for fisket etter sild avgrensa deler av området nemnt i § 1.

Etter søknad frå Feilsildfiskernes Salgsiag kan Fiskeridirektøren gi løyve til oppmaling for heile eller delar av fangstar dersom silda av kvalitetsmessige grunnar ikkje kan nyttast til menneskemat.

§ 6.

Forsetlege eller aktause brot på desse forskriftene vert straffa med bøter.

§ 7.

Desse forskriftene tar til å gjelde straks.

§ 8.

Disse forskrifter trer i kraft straks. Samtidig oppheves Fiskeridepartementets forskrifter av 23. desember 1981 om regulering av fisket etter makrell i Nordsjøen og Skagerrak i 1982.

§ 9.

Fiskeridirektøren kan fastsette regler for prøvetaking og kontroll av fangstene.

§ 10.

Fiskeridirektøren kan gi nærmere forskrifter om gjennomføring og utfylling av bestemmelsene i disse forskrifter.

§ 11.

Uaktsom eller forsettlig overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter i henhold til § 11 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltakelsen i fiske, § 80 i lov av 25. juni 1937 om silde- og brislingfiskeriene og § 13 i lov av 20. april 1951 om fiske med trål.

§ 12.

Disse forskrifter trer i kraft straks. Samtidig oppheves Fiskeridepartementets forskrifter av 22. desember 1981 om regulering av fisket etter sild i Skagerrak og Kattegat i 1982.

Forskrifter om regulering av fisket etter sild i Skagerrak m.v. i 1982

I medhold av §§ 1 og 37 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene jfr. kgl. res. av 17. januar 1964 og 8. januar 1971, § 10 i lov av 16. juni 1972, jfr. kgl. res. av 8. september 1972 og lov av 20. april 1951, om fiske med trål § 5, jfr. kgl. res. av 11. januar 1974, har Fiskeridepartementet 4. juni 1982 fastsatt følgende forskrifter:

§ 1.

I området i Skagerrak og det nordøstlige Kattøgat begrenset mot vest av en rett linje fra Hansholmen fyr til 57° 30' N og 8° Ø og derfra vestover langs 57° 30' N til 7° Ø og derfra nordover 7° Ø til norskekysten og mot sør av en rett linje gjennom Skagens fyr og Tistarna fyr utenfor 4 n. mil av grunnlinjene fra svenske, danske og norske kyster er det forbudt å fiske sild.

Uten hinder av forbudet i første ledd tillates det fisket 6.000 tonn til konsum fra den tid Fiskeridirektøren bestemmer.

§ 2

De deltakende fartøyers turkvoter fastsettes til 1.100 hl. Denne turkvoten trer ut av kraft i den tid Norges Sildeselslag fastsetter mindre turkvoter i medhold av § 5 i lov av 14. desember 1951 om omsetning av råfisk. Første ledd kommer til anvendelse på ringnotfartøy under 90 fot.

§ 3.

Konsesjonspliktige ringnotfartøy som skal delta i sildfisket i Skagerrak må ha meldt seg til Fiskeridirektøren innen 25. mai 1982 i samsvar med kunnngjøring av 14. mai 1982. Fartøy som har meldt seg på for deltakelse i

sildfisket i Skagerrak kan ikke delta i sommerloddfisket i Barentshavet i 1982.

§ 4.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når det tillatte kvantum er beregnet oppfisket.

§ 5.

Det er forbudt for fartøy på 90 fot største lengde og derover å fiske sild innenfor 4 n. mil fra de norske grunnlinjene i området beskrevet i § 1.

§ 6.

I løpet av perioden 1. juni–30. september 1982 kan Fiskeridirektøren stoppe fisket utenfor 2 n. mil av grunnlinjene i tilsammen 4 uker. Denne stoppen omfatter også trålere som fisker innenfor 2 n. mil av grunnlinjene.

§ 7.

Det er forbudt å oppta av sjøen, låssette, omsette eller anvende sidefangster som inneholder vesentlige mengder småsild. Som småsild regnes etter denne bestemmelse sild under 18 cm. Sildens lengde måles fra snutespissen til enden av sporens ytterste stråler.

Uten hinder av bestemmelsen i første ledd kan landinger av sild inneholde inntil 10% i vekt av undermåls sild.

§ 8.

Ved tråling etter andre fiskearter enn brisling er det forbudt å ha mer enn 5% sild i vekt av fangsten om bord ved landing. Når det er tillatt å fiske sild er det ved tråling etter brisling med mindre maskevidde enn 32 mm forbudt å ha mer enn 10% sild i vekt av fangsten om bord og ved landing.

Forskrifter om regulering av fisket etter makrell i Nordsjøen sør for 62° n.br. og Skagerrak m.v. i 1982.

I medhold av §§ 1 og 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene, jfr. kgl. res. av 17. januar 1964 og § 10 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltakelsen i fisket, jfr. kgl. res. av 8. september 1972 har Fiskeridepartementet 4. juni 1982 fastsatt følgende forskrifter:

§ 1.

Det er forbudt for fartøy på 90 fot største lengde eller mer å fiske makrell i Norges økonomiske sone sør for 62° N og i Skagerrak i 1982.

Uten hinder av forbudet i første ledd kan fartøy på 90 fot største lengde eller mer fiske inntil 9.500 tonn makrell til konsum. Fiskeridirektøren kan i særlige tilfeller etter søknad fra Norges Makrelllag dispensere fra forbudet mot omsetning til annet enn konsum.

Fartøy på 90 fots største lengde eller mer kan ikke fiske innenfor 40 n.mil av grunnlinjene sør for 59° N.

§ 2.

Konsesjonspliktig ringnotfartøy som skal delta i makrellfisket i Norges økonomiske sone sør for 62° N og i Skagerrak må ha meldt seg på til Fiskeridirektøren innen 25. mai 1982 i samsvar med kunnngjøring av 14. mai 1982.

Fartøy som deltar i nevnte fiske kan ikke delta i sommerloddfisket i Barentshavet i 1982.

§ 3.

Fiskeridirektøren kan fastsette åpningsdato for fisket.

§ 4.

Kvoten for det enkelte fartøy fastsettes til 530 tonn. Ingen kan levere mer enn 100 tonn pr. tur.

Fiskeridirektøren kan dispensere fra reglene i første ledd for fartøy med fryseanlegg og fastsette særskilt kvote for slike fartøy. Første ledd annen punktum kommer til anvendelse for ringnotfartøyer under 90 fot.

§ 5.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når taltkvoten er beregnet oppfisket.

§ 6.

Sild- og brislingfangster med innblandet makrell anses ikke som fanget i strid med disse forskrifter når innblandet makrell regnet i vekt ikke overstiger 20% av det samlede fangstkvantumet pr. tur.

Hestemakrellfangster med innblandet makrell anses ikke som fanget i strid med disse forskrifter når innblandet makrell regnet i vekt ikke overstiger 10% av det samlede fangstkvantum pr. tur.

Fiskeridirektøren kan fastsette regler for prøvetaking og kontroll av fangster nevnt i første og annet ledd.

§ 7.

Uaktsom eller forsettelig overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter i henhold til § 69 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene, eller § 11 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltakelsen i fisket.

III

Disse bestemmelser trer i kraft straks. Samtidig oppheves kgl. res. av 13.5. 1938 vedrørende fuglelivsfredning på diverse øyer og holmer i Kvitsøy, kgl. res. av 12.1. 1951 om fuglelivsfredning på Spannholmane i Utsira, kgl. res. av 11.12. 1970 om Kjørholmene naturreservat i Sola, og kgl. res. av 2.9. 1977 om Jærstrendene landskapsvernområde for så vidt gjelder det området som utgjør Grønningane naturreservat i Randaberg.

De bestemmelser som det vises til under I kan fåes ved henvendelse til Miljøverndepartementet.

seismiske undersøkelser på fiskerikontrollen.

Kompensasjon kan gis for tapt fangsttid, herunder tid som medgår til arbeid i forbindelse med lokaliserings- og tid til opplysningsarbeid og ilandbringelse av gjenstander som fiskerikontrollen har fått i fangstredskapet som er av slik størrelse og art at de kan være til fare for sikkerheten for fiskerikontrollen og annen ferdssikkerhet, til hinder for fiskerikontrollen eller kan føre til skade på fiskerikontrollen om de slipper ut igjen. Ordningen gjelder også drivende bøyer. Det kan også gis kompensasjon for tapt fangsttid i de tilfeller der fiskerikontrollen må vente på hjelpetartøy fordi det ikke selv er istand til å få gjenstanden om bord.

Kompensasjon kan også utbetales til hjelpetartøyer eller andre fartøyer som bringer gjenstanden i land.

For at kompensasjon skal kunne gis i henhold til tredje ledd skal gjenstanden merkes forsvarlig og posisjon meldes til politi/havnemyndigheter eller bringes i land og forevises havnemyndighet, politi eller annen offentlig myndighet.

Vedkommende fartøy skal i alle tilfeller beskrive gjenstanden i rapport med vedlagt foto.

Straffelovens ikrafttredelseslov § 25 kommer til anvendelse.

§ 4.

Søknad om erstatning/kompensasjon må fremmes på nærmere fastsatt skjema innen 2 måneder etter at skaden eller tapet oppsto.

Søknaden sendes vedkommende fiskerisjef. Ordningen administreres av Fiskeridirektoratet.

Søkeren sender kopi av skadeskjema til Oljedirektoratet.

§ 5.

Erstatning etter § 3 første og annet ledd kan tilkjennes når det foreligger en overvekt av sannsynlighet for at skaden skyldes virksomhet som nevnt i § 1.

Ved bevisvurdering skal det særlig legges vekt på:

- den skadevoldende gjenstandes art, hvis dette kan bringes på det rene.
- posisjon for skadehendingen (forlagt bofeite/supplybåtrute)
- skaden eller skadens art,
- skadehendings forløp,
- erfaring fra tidligere fiske i området, og
- rapporter om foretatte kontroller fra Oljedirektoratet.

§ 6.

En nemnd på 3 personer avgjør erstatnings- og kompensasjonssøknader fra fiskerne ved flertallsvedtak. Nemnda skal bestå av en fiskerikontrollrepresentant, en representant fra Oljedirektoratet og et uavhengig medlem. Det uavhengige medlem skal være formann/forquinne og fylle kvalifikasjonskravene til dommer.

Oppnevneelse av nemndas medlemmer foretas av Fiskeridepartementet for 2 år av gangen.

§ 7.

Nemndas avgjørelser kan påklages innen 1 måned til en klagenemnd bestående av 5 personer, hvorav 3 oppnevnes etter samme kriterier som nevnt i § 6. I tillegg oppnevnes en representant fra fiskerikontrollen og en representant for de oljeselskaper som driver virksomhet i Norges økonomiske sone. Klagenemnda avgjør klagen ved flertallsvedtak. Nemnda oppnevnes av Fiskeridepartementet for 2 år av gangen.

Endring i forskrifter av 27. februar 1981 for en midlertidig erstatnings- og kompensasjonsordning til norske fiskere forårsaket av forsøpling fra oljevirkksomheten.

Ved kgl. res. av 7.5. 1982 er fastsatt følgende endring i ovennevnte forskrifter av 27.2. 1981.

I § 8 femte ledd (nytt) skal lyde:

Ved erstatningsutmåling gjøres fullt fradrag for erstatning fra skadevolderen og annen utbetaling som forsikringsytelser m.m. som erstatningssøkeren har fått eller kommer til å få på grunn av skaden.

§ 8 tidligere femte, sjette og sjuende ledd blir § 8 sjette, sjuende og åttende ledd.

II

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Etter dette får forskrifter av 27.2. 1981 følgende ordlyd:

Forskrifter for en midlertidig erstatnings- og kompensasjonsordning til norske fiskere forårsaket av forsøpling fra oljevirkksomheten.

Ved kgl. res. av 27.2. 1981 med endring av 7.5. 1982 er fastsatt følgende forskrifter:

§ 1.

Det opprettes en midlertidig erstatningsordning til dekning av skade og tap som nevnt i § 3 første og annet ledd som påføres norske fiskere som følge av virksomhet knyttet til undersøkelse etter og utnyttelse av underjordiske petroleumsforkomster.

Det opprettes også en kompensasjonsordning til dekning av utgifter som nevnt i § 3 tredje og fjerde ledd som påføres norske fiskere i forbindelse med lokalisering (merking), opptak og ilandbringelse av skrap fra havbunnen og i havet. Denne ordningen er ikke begrenset til utgifter som følge av virksomhet knyttet til undersøkelse etter og utnyttelse av underjordiske petroleumsforkomster.

Erstatningen og/eller kompensasjonen dekkes av midler som bevilges over statsbudsjettet.

§ 2.

Erstatnings- og kompensasjonsordningen gjelder for Norges økonomiske sone.

Erstatningsordningen, jfr. § 1 første ledd, omfatter likevel alle fangstfelt i Nordsjøen uten hensyn til grenser mellom økonomiske soner begrenset i nord av 62° n.br., i vest av 4° v.l. og Storbritannias kyst i sør av den engelske kanal og kysten av Belgia, Nederland og Tyskland, i øst av Danmarks kyst frem til Skagen og derfra i en rett linje til Paternoster fyr, derfra langs kysten av Sverige og Norge.

§ 3.

Erstatning kan tilkjennes for skader på redskap og fartøy, for tapt fangst og for tapt fangsttid i de tilfeller der fartøyet som følge av skadehendingen får avbrudd i fisket, herunder må gå til lands for å utbedre skaden eller anskaffe nytt utstyr.

Erstatning kan også gis for tapt fangsttid dersom fisket må avbrytes som følge av

Kgl. res. av 7. mai 1982 om opprettelse av 35 naturreservater og 5 fuglefredningsområder i Rogaland fylke.

I medhold av lov om naturvern av 19. juni 1970 nr. 63 § 8. Jfr. § 10 og §§ 21, 22 og 23, fredes nedenforstående sjøfugllokaliteter nr. 1 – 35 i Rogaland fylke som naturreservater i samsvar med vedlagte bestemmelser.

I medhold av samme lovs § 14, 2. ledd, jfr. §§ 21 og 23, fredes fuglelivet innen et større øy- og sjøområde inntil reservatene nr. 29 og 30.

I medhold av samme lovs § 14, 2. ledd og § 9, jfr. § 10 og §§ 21, 22 og 23, fredes nedenforstående sjøfugllokaliteter nr. 36–40 i Rogaland fylke som fuglefredningsområder i samsvar med vedlagte bestemmelser.

I medhold av samme lovs § 8, jfr. § 10 og §§ 21, 22 og 23, fredes visse nærmere angitte holmer som naturreservatger innenfor hver av ovennevnte fuglefredningsområder i samsvar med vedlagte bestemmelser.

Nr. 1 Spannholmane i Utsira
 » 2 Gitterøy i Haugesund
 » 3 Indrevær i Haugesund
 » 4 Skårholmen i Haugesund
 » 5 Urter i Karmøy
 » 6 Ryvingen og Klovningen i Karmøy
 » 7 Jegningen i Karmøy
 » 8 Nordre Longaskjer i Karmøy
 » 9 Jarstein i Karmøy
 » 10 Tednholmen i Karmøy
 » 11 Brenneviskjøret i Bokn
 » 12 Nautøy, Longholmen og Bukkholmen i Bokn og Tysvær
 » 13 Gåsholmen og Arvikholmen i Tysvær
 » 14 Sørensholmen i Tysvær

» 15 Oppsalholmen i Vindafjord
 » 16 Norheimsøy og Lamholmen i Finnøy
 » 17 Vestre Mjølsholmen i Finnøy
 » 18 Katholmen i Finnøy
 » 19 Hovda–Grasholmen i Finnøy
 » 20 Kyrkjeskjøret i Finnøy
 » 21 Tråde i Finnøy
 » 22 Reistad–Grasholmen i Finnøy
 » 23 Kjøøy i Strand
 » 24 Horgje i Strand
 » 25 Grasholmen og Knibringen i Strand
 » 26 Langholmen, Larsholmen og Lars-holmskjøret i Strand
 » 27 Lauvikholmen i Sandnes
 » 28 Little Marøy i Stavanger
 » 29 Eime i Kvitsøy
 » 30 Heglane i Kvitsøy
 » 31 Grøningane i Randaberg
 » 32 Kjørholmane i Sola
 » 33 Tingelsæte i Eigersund
 » 34 Svåholmane i Eigersund
 » 35 Tedneholmen i Eigersund
 » 36 Lindøy i Tysvær
 » 37 Foldøy i Suldal
 » 38 Vignesholmane i Finnøy
 » 39 Nordre Rennesøy i Rennesøy
 » 40 Fokksteinane i Sokndal

II

Den myndighet Kongen har etter § 10 til å fastsette nærmere bestemmelser om områdene og deres skjøtsel, etter § 21 om merking av fredninger m.v., etter § 22 om regulering av ferdsel og etter § 23 om å gjøre unntak fra fredningsbestemmelsene, overføres til Miljøverndepartementet.

Hvordan regulere torskefiskeriene

Av fiskeriminister Thor Listau

Reguleringer i fisket er langt fra noe nytt fenomen. Allerede tidlig i etterkrigstiden ble det klart at fiskebestandene i Nordsjøen og i Nord-Atlanteren kunne komme i fare for å bli overbeskattet.

For å møte denne faren ble det innledet et internasjonalt samarbeid gjennom dannelsen av Kommissjonen for fiske i det nordøstlige Atlanterhav (NEAFC) og Kommissjonen for fisket i det nord-vestlige Atlanterhav (ICNAF).

Med støtte i det vitenskapelige samarbeid om fiskeressursene som er organisert gjennom ICES (Det internasjonale råd for havforskning), er det gjennom disse kommissjonene fastsatt forskjellige reguleringstiltak i fisket.

Etter opprettelsen av 200 miles økonomiske soner har imidlertid disse internasjonale organisasjonene utspilt sin tradisjonelle rolle når det gjelder regulering av fisket.

Kyststatenes forvaltningsrett, alene eller i samarbeid med andre kyststater, er kommet i stedet.

Men også rent nasjonale reguleringstiltak har vært benyttet. – Konesjonsordninger og kvotebestemmelser er f.eks. noe man har måttet lære seg å leve med innenfor en rekke fiskerier.

Det nye ved torskereguleringene er derfor ikke i reguleringene som sådan, men at de nå også må omfatte fartøygrupper som i alle år har kunnet drive fritt fiske.

Jeg vet at enkelte stiller et stort spørsmålstegn ved om det virkelig er nødvendig med reguleringer i fisket. Det er også enkelte som hevder at forskerne tar feil, og at det er mere fisk i havet enn det forskerne hevder.

Jeg tilhører ikke dem som tar forskernes prognoser som absolutte sannheter. Forskerne understreker da også selv at det knytter seg usikkerhet til de tall de legger fram. Men det ville være uansvarlig å overse de faresignaler som vi kan registrere når det gjelder torskbestandene. Situasjonen er etter min mening meget bekymringsfull. Jeg bygger da ikke bare på norske forskeres utsagn, men også på uttalelser fra det internasjonale havforskningsråd, og på observasjoner som aktive fiskere har gjort.

Jeg er derfor ikke i tvil om behovet for å regulere fiske og jeg tror at det

I denne artikkelen redegjør Fiskeriminister Thor Listau for noen av de reguleringsmuligheter som foreligger for torskefiskeriene i åra framover. Artikkelen er basert på et foredrag holdt på årsmøtet i Troms Fiskarforbund 10. juni i år.

store flertall av fiskere er enig i dette. Men så kan man selvsagt spørre: Hvorfor må reguleringene også omfatte fisket med passive redskap. Det er jo ikke dette fisket som har ført til overbeskatning av torskbestandene.

Man kan selvsagt diskutere hvem som har ansvaret for den bedrøvelige situasjonen vi nå er oppe i, men det hjelper lite å gråte over spilt melk. Alle vet vi at et alt for stort trålfiske i midten av 70-åra, særlig av utenlandske trålere, gjorde for store innhogg i bestanden. Spesielt ble ungtorsken for hardt beskattet, med det resultat at gytebestanden nå bare er en tredjedel av hva den var for 10 år siden.

Hvorfor regulere?

Det viktigste nå er å begrense det totale oppfiskede kvantum. Hensikten med det er tosidig. For det første ønsker vi å forhindre en allfor sterk beskatning av den tallrike 1975-årsklassen. Dette er den siste store årsklassen som er registrert, og den representerer idag en meget stor andel av den totale bestand.

Det er derfor fare for at et for stort fiske i år, vil føre til at det blir mindre til neste år og årene deretter. Det er med andre ord viktig at vi sparer på de ressursene vi har og så får vi håpe at vi snart får en ny stor årsklasse som kan sikre bestanden.

Den andre og kanskje viktigste hensikt med å begrense fisket er ønsket om å bygge opp igjen bestanden. Et lavere fangstkvanter betyr at en større del av fisken får anledning til å gyte, noe som øker mulighetene for å få en ny stor årsklasse.

Skal dette lykkes, er det helt nødven-

dig at reguleringene også omfatter kystfisket. *Begrunnelsen for dette finner man ved å studere fangststatistikken for de siste årene.*

I 1975, før trålerreguleringene tok til, landet norske trålere 180 tusen tonn torsk. Kystflåten tok 150 tusen tonn, eller ca. 45% av totalen. Ifjor tok kystflåten ialt 255 tusen tonn av et norsk totalkvantum på 323 tusen tonn.

Med andre ord en økning til nesten 80% av totalfangsten.

Så selv om trålfisket ble kuttet ut, ville fangstkvanter blitt større enn den anbefalte kvoten.

Dessuten har trålerne allerede lang tid vært strengt regulert. Noen ytterligere nedskjæring av trålerkvoten er etter min mening ikke forsvarlig. En rekke fiskeindustribedrifter langs kysten står og faller med at trålerleveransene blir opprettholdt. Det må vi ta hensyn til. Dessuten kan utbredelsesmønsteret og bestandsforholdene i årene framover meget vel skape behov for trålerkapasitet for å kunne ta den norske torsk kvoten.

Det er ikke bare antall gytende fisk som er avgjørende for en vellykket gjenoppbygging av bestanden. Selvsagt er også gyte- og oppvekstforholdene viktige. Dessuten er beskat-

Fiskeriminister Thor Listau tar i denne artikkelen for seg aktuelle reguleringsformer i torskefiskeriene.

ningsmønsteret av stor betydning. Det er nettopp hensynet til ungfiskbestanden og for å oppnå et bedre beskatningsmønster at Regjeringen har vedtatt å gå til ensidig økning av maskevidden i trål til 135 mm.

Ellers har Fiskeridepartementet bedt Fiskeridirektøren vurdere hvilke tiltak som kan settes iverk for å verne spesielle ungfiskområder. Det arbeides også med en vurdering av erfaringene med de trålfrie soner.

Hvordan skal vi regulere?

I det følgende skal jeg gå nærmere inn på hvordan reguleringene i kystfisket etter torsk kan gjennomføres i praksis. Jeg vil skissere flere alternative opplegg, og trekker frem en del, både positive og negative egenskaper ved de forskjellige alternativene.

– I 1975 tok kystflåten 45% av totalfangsten av torsk. I fjor var denne prosentandelen steget til nesten 80%.

Først kan det kanskje være naturlig å forsøke å liste opp en del av de krav som bør stilles til reguleringsopplegget.

- Det primære kravet må være at reguleringene fører til en effektiv begrensning i oppfisket kvantum.
- Videre må reguleringene virke slik at ulempene blir fordelt på en rimelig måte mellom fartøygrupper og distrikter.
- Belastningene ved reguleringene må med andre ord fordeles noenlunde rettferdig.
- Reguleringene må dessuten utformes slik at de er lett å administrere og at det kan føres kontroll med at bestemmelsene blir overholdt.
- Det er også svært viktig at reguleringsopplegget ikke fjerner den stimulasjonen som ligger i å ha et konkurranse-element i fisket. Gjennom alle tider har dette vært en viktig drivkraft bak utviklingen og framgangen i fiskeriene. Det at resultatene i stor grad er avhengig av personlig dyktighet og pågangsmot representerer en vesentlig del av tiltrekningskraften ved fiskeryrket.
- Et annet viktig punkt er at reguleringene må utformes slik at de bidrar til å fremme en høy kvalitet på den fisken som blir landet. Et høyt kvalitetsnivå er i hele fiskerinæringens

interesse, og vil på lengre sikt sannsynligvis være den viktigste konkurransefaktoren for norsk fiskevareeksport.

- Endelig vil jeg ta med som et krav at reguleringsopplegget må gi anledning til rimelig varslingsstid før det settes i verk. Både fiskere og tilvirkningsanlegg har behov for å planlegge driften, og må derfor i god tid vite hvilke reguleringer som skal komme. Det var som kjent på det området at vi i år ikke var flinke nok.

Det første reguleringsalternativet jeg vil trekke fram, er begrensning av fisketiden i form av perioder med full fiskestopp. Med andre ord et opplegg identisk med det som gjelder for i år. Ved dette opplegget er det to fordeler:

For det første er det enkelt å administrere og enkelt å kontrollere.

Den andre fordel er at alle formelt sett blir stillet helt likt.

Imidlertid viser erfaringene at systemet også har uheldige sider:

Det viser seg for eksempel at selv om en generell fiskestopp formelt sett stiller alle likt, så kan det likevel oppstå betydelige skjevheter mellom distrikter og i noen grad mellom fartøygrupper. Enkelte steder kan fiskestoppen bli forlenget av uværsperioder. Det kan også hende sesongmønsteret er slik at stopp-perioden enkelte steder nesten ikke blir merkbar fordi fisket er ferdig, mens det andre steder ødelegger hele sesongen fordi stoppen kommer før fisket er kommet skikkelig igang.

På den negative siden må også noteres at en fiskestopp som regel fører til problemer ved tilvirkningsanleggene på land. Manglende råstofftilførsler vil etter hvert tvinge bedriftene til å stoppe driften og gå til permittering av de ansatte, – med alle de uheldige følger dette har.

Den kanskje mest fundamentale svakheten ved dette systemet er imidlertid at det antakelig ikke medfører den reelle fangstbegrensningen som det egentlig er hensikten å oppnå. Uten at jeg kan påstå å ha full dekning for det, er det mange ting som tyder på at man får en mere intensiv drift i den tiden som det er tillatt å fiske. Ingen kan klandre fiskerne for det. Fangstkvantumet blir da omtrent like høyt som man normalt kunne forvente uten stoppen, – og da er man like langt.

Alt i alt blir vel konklusjonen at fiskestoppen ikke synes å ha hatt den forventede reguleringsseffekt, samtidig som det viser seg å oppstå en del

uheldige utslag mellom distrikter og fartøygrupper.

Et annet alternativ er å bygge videre på det system man allerede har, men foreta enkelte justeringer og endringer av systemet.

For å unngå at stopp-periodene faller uheldig ut i forhold til geografiske sesongmessige variasjoner, kunne man f.eks. forsøke å legge periodene til noe ulike tider, – tilpasset lokale forhold.

Fiskeindustriens problemer, som følge av langvarige avbrudd i råstofftilgangen, kunne man kompensere ved å ha flere og kortere fiskestopp-perioder.

Jeg tror nok at en del av den kritikken som har vært reist mot årets reguleringer vil kunne imøtekomes på denne måten. Men det fundamentale problemet, – dårlig total reguleringsseffekt, vil man ikke komme til livs.

Utvidet helgedagsfredning

Et stykke videre vil man antakelig kunne komme ved å kombinere enkelte perioder med full fiskestopp med utvidet helgedagsfredning for resten av året.

– Reguleringene må ikke fjerne den stimulasjonen som ligger i konkurranse-elementet. Det at resultatene er avhengig av personlig dyktighet og pågangsmot er en viktig del av tiltrekningskraften ved fiskeryrket.

Utvidet helgedagsfredning, – og jeg tenker da på totalt forbud mot å ha redskap i sjøen over helga, – vil isolert sett innebære minst to positive reguleringsseffekter.

For det første vil reguleringspresset bli mere jevnt fordelt utover året. På den måten vil både distriktsmessig skjevhet og tilførselsproblemet for fiskeindustrien bli mindre.

Videre vil helgedagsfredningen indirekte føre til at redskapsmengden må begrenses. Mengden av overståtte garn vil automatisk bli drastisk redusert, noe som vil ha en klart positiv effekt på kvaliteten av råstoffet.

Helgedagsfredning vil imidlertid skape store problemer for de fiskere som tradisjonelt drifter med store redskapsmengder. Det gjelder i første rekke

– Innen hver region og periode bør det tildelte kvantum torsk fordeles på de ulike redskapsgrupper, mener Thor Li-stau.

garnfiskere her i Troms. Med de store garnmengder som benyttes idag, vil det kunne bli et alvorlig sikkerhetsproblem med helgedagsfredning i dette område.

Begrenset redskapsmengde

Det er imidlertid mulig, som et supplement til det jeg hittil har nevnt, å innføre en ordning med en begrensning av redskapsmengden.

Som sagt vil en redskapsbegrensning sannsynligvis ha en selvstendig og viktig positiv virkning ved at det virker kvalitetsfremmende.

I motsatt retning trekker hensynet til kontrollmuligheten. Det er ikke vanskelig å se at det meget lett vil kunne oppstå uklarheter som vil gjøre en rettferdig håndhevelse vanskelig.

Et annet moment i negativ retning, er at redskapsbegrensning skaper et urasjonelt fiske. Man må kort og godt slite mer og bruke flere ressurser for å få samme kvantum fisk.

For min egen del vil jeg ikke avskrive et system med periodevis stopp i fisket, men stille meg åpen for en videre diskusjon langs de tankebaner jeg her har skissert.

– En rekke fiskeindustribedrifter står og faller med at trålerleveransene blir opprettholdt.

Faste kvoter

Et reguleringsalternativ som skiller seg radikalt ut fra alt jeg hittil har snakket om, er regulering i form av faste fiskekvoter. Det kan være kvote pr. fartøy eller kvote pr. mann.

Fordelen ved dette systemet er at man vil få den reduksjonen i fangstkvantumet som forutsettes. Dessuten vil alle fiskerne bli behandlet likt og den enkelte fisker vil bedre kunne planlegge sesongene.

På den måten vil antakelig også alternative fiskemuligheter utenom det regulerte fisket kunne utnyttes mer rasjonelt.

Men også ved et kvoteregulerings-system er det knyttet betenkeligheter av til dels alvorlig karakter. Jeg vil nevne noen av disse betenkeligheter.

Et kvoteregulert fiske vil sannsynligvis føre til at alle som kan tenkes å få kvote vil melde seg på for å sikre seg sin andel. Denne mekanismen kjenner vi godt fra før gjennom erfaring både med konsesjonsordninger og fiskekvoter. Tenk på sildefisket, for eksempel.

Fiskeridirektøren har foreløpig anslått at ca. 5.000 fartøy med ca. 12.000 mann vil måtte være berettiget til kvote etter et slikt opplegg. Hvis alle disse skal ha lik kvote pr. mann, eller eventuelt fartøyskvoter som er justert for størrelse og redskapsklasse, – så vil i alle fall kvantumet bli lavt i forhold til det normale.

Med så stor deltakelse som man må forvente med et kvoteregulert fiske, vil det erfaringsmessig bli temmelig mange som driver ulønnsomt bare for å sikre kvoten med tanke på senere års

deltakelse. Så uheldig dette enn er, er det noe man uvilkårlig vil få «på kjøpet» ved en kvotereguleringsordning.

Jeg tror også det må være all grunn til å stille spørsmålsteget ved om den likheten som et kvotesystem representerer, kan sies å være en rettferdig likehet. Konkurransen-elementet i fisket vil forsvinne, og de problemstillingene som allerede er velkjent omkring ny båt/gammel båt-problematikken vil bli ytterligere forsterket. Totalt sett vil det økonomiske grunnlaget for en fornyelse og modernisering av flåten utvilsomt bli vesentlig svekket.

Kvotesystemet vil også reise store kontrollproblemer, særlig i tilfellet med kvote pr. mann.

Endelig vil systemet være forholdsvis kostbart å administrere.

Etter min mening vil et rent kvoteregulerings-system ut fra en total vurdering faktisk være enda mindre gunstig enn en modifisert og forbedret utgave av det opplegget vi har nå.

Reguleringsperioder

Det perfekte system vil vi aldri finne, men jeg skal forsøke å skissere et system som jeg tror kan være brukbart.

Det er hovedsakelig innrettet mot å forebygge de verste distriktmessige skjevheter som viser seg å oppstå i dag, – og mot en rimelig fordeling av ulempene mellom fartøygrupper og over tid.

For oversiktens skyld har jeg delt opplegget inn i seks hovedelementer:

1. Området nord for 62° N deles inn i regioner.

Utgangspunktet for regioninndelingen

kan f.eks. være Norges Råfisklags prissoner og Sunnmøre og Romsdals Fiskesalgslags distrikt. Størrelsen på regionene må vurderes nærmere.

2. Året deles inn i reguleringsperioder. Eksempelvis kan man ha en periode fra 1. januar til 1. mai, en fra 1. mai til 15. november og en ut året. Det kan tenkes flere og kortere perioder. Hver region får så tildelt et bestemt kvantum norsk-arktisk torsk som kan fiskes i hver av periodene med unntak av perioden fra 1. mai til 15. november hvor man kan benytte utvidet helgef- redning.

3. Innen hver region og hver periode fordeles det tildelte kvantum på redskapsgrupper. – Juksa, garn, line, snurrevad, – eller kombinasjoner av disse redskapsgruppene.

4. Når tildelt kvantum for en redskapsgruppe i en region for en periode er oppfisket, stoppes fisket.

5. Fordelingen mellom regioner, perioder og redskapsgrupper bør ta utgangspunkt i beregnede «normaltall», – basert på statistikk over en eller annen tidsperiode, f.eks. 5 år.

6. De større båtene som i vesentlig grad deltar i andre fiskerier kan behandles utenfor rammen av opplegget. Jeg tenker her på båter over f.eks. 90–100 fot som driver linefiske eller ferskreketråling.

De mest åpenbare fordelene ved det opplegget jeg her har skissert er at

Konkurranseselementet i fisket for en stor grad blir bibeholdt. I likhet med en ordning med kvote pr. fartøy eller pr.

Skal kystflåten i framtida gå over til å bli lystbåter?

mann oppnår man også her en klar regulerings effekt.

Også hensynet til å kunne planlegge fisket på forhånd blir rimelig godt tatt vare på.

Imidlertid er det ikke vanskelig å finne svakheter også ved dette opplegget.

– Området nord for 62° deles inn i regioner, og året deles inn i reguleringsperioder. Hver sone får tildelt et kvantum fordelt på redskapsgrupper.

En innvending er at opplegget kan bidra til å fryse fast den strukturen som er etablert i fiskeriene pr. idag. Etter min oppfatning vil det imidlertid være fullt mulig å foreta løpende forskyvninger mellom f.eks. redskapsgruppene kvoteandeler eller hvert som langsiktige utviklingstendenser gjør dette påkrevet.

Fleksibiliteten kan også økes ved å slå sammen redskapsgruppene f.eks. juksa og line, line og garn osv.

En annen innvending vil kunne være at denne skissen favoriserer de fartøyene som har størst fleksibilitet med hensyn til redskapstyper og leveringssted. Dette vil i det alt vesentlige være de større fartøyene. Når kvoten for en redskapsgruppe i et område er oppfisket, kan disse båtene bytte redskap eller dra avsted og levere fangst i et annet distrikt. Den mest mobile delen av flåten vil dermed få de største fordelene.

– Fiskeridepartementet vil nå arbeide videre med reguleringsopplegget for neste år, med sikte på å legge fram et forslag for Norges Fiskarlag i september.

Nå tror jeg ikke at dette i praksis vil bli noe stort problem, men her må man rett og slett appellere til solidariteten mellom fiskerne som yrkesbrødre.

En siste innvending jeg vil nevne gjelder at man ved fritt fiske innenfor en totalvote antakelig vil få en intensivert

aktivitet ved begynnelsen av reguleringsperioden.

Dermed vil kvoten hurtig bli oppfisket, og man får en tidlig stopp i fisket. Dette kan gå ut over råstofftilgangen til fiskeindustrien. Dette er en effekt som i betydelig grad vil kunne bli motvirket ved å inndele året i flere reguleringsperioder.

Med de omfattende reguleringer som sannsynligvis vil bli nødvendig i torskefisket i årene framover, vil det naturligvis melde seg en rekke problemer.

Den skissen som jeg her har presentert løser ikke alle problemer, men den gir visse muligheter til fleksible og praktiske løsninger på problemene etter hvert som de oppstår.

Fiskeridepartementet vil nå arbeide videre med reguleringsopplegget for neste år, med sikte på å legge fram et forslag for Norges Fiskarlag i september.

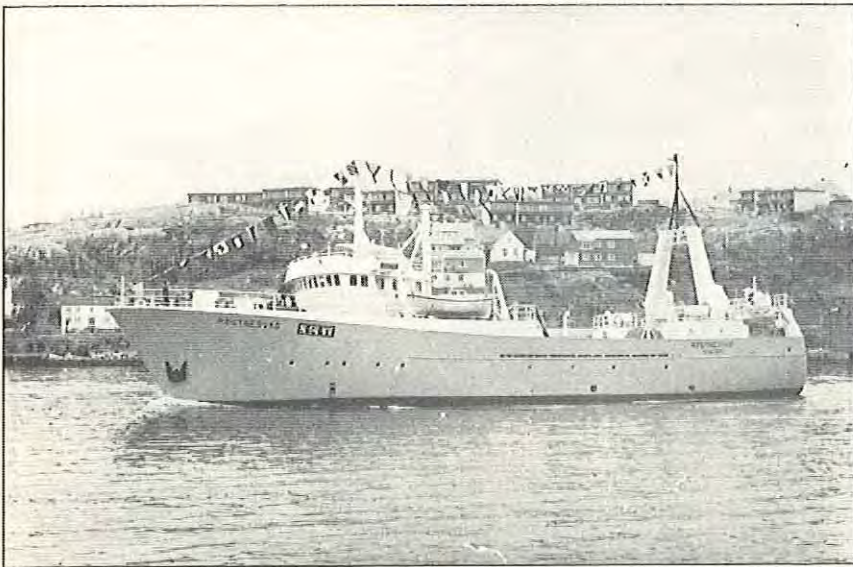
Selve teknikken i reguleringsopplegget tar vi sikte på å ha en gang tidlig på høsten, slik at fiskerne i god tid kan gjennomføre den planlegging og de forberedelser som er nødvendig.

Når tilrådingen fra Havforskningsinstituttet foreligger og kvotefordelinger med Sovjet er avsluttet, vil man kunne bestemme det kvantum som kan fiskes i de respektive regioner og redskapsgrupper.

– En ytterligere nedskjæring av trålerkvotene er etter min mening uforsvarlig, sier Fiskeriminister Thor Listau i denne artikkelen.

F.G. oversikt over fisket 7.-20. juni 1982:

Torsk var innholdet i den fangsten «Røstnesvåg» leverte i Vesterålen.

Dårlig vær

Det meldes om dårlige driftsforhold fra Troms. Været har ikke vært bra de siste ukene, og dermed er det mest små fangster å melde om. Fra Fugløyhavet er det meldt inn både garn- og linefangster fra 2-3000 kilo i uke 23, uka etter en seinotfangst på 9 000 kilo blåkveite. Meifjordhavet gav bare fra seg sei den første uka, mellom 2 500 og 4 000 kilo ble resultatet. For å fortsette med småfangster var det mellom 200 og 4 000 kilo sei på runddorgfangster fra Arnøyhavet. Samme område også fra 8 til 40 tonn med blandingssei. Dette siste i uke 24.

Uka før kom linestubberen «Skagøysund» fra Finnmarkskysten med 12 tonn steinbit. «Torju» var også på Finnmarkskysten denne uka, og kunne lande 124 tonn sei.

De fleste fangstene i denne oversikten ble tatt uke 23, så også med trålfangster fra Egga der «Sørtroms» var den ene med 90 tonn blåkveite og sei. Uka etter ble det tatt linefangster på Egga fra 2 500 til 6 000 kilo, mest blålange og brosme.

Det meldes forøvrig fra Troms om at seien nå går svært dypt, og det er ikke utenkelig at dette har sammenheng med det kalde været og en heller laber temperatur i havet.

Reker har det derimot vært en del av. Disse er trålet i Barentshavet. I uke 23 ble det innmeldt ni fangster på mellom 3,5 og 71 tonn. «Tromsland» hadde her den største fangsten. Uke 24 ble det med fem rekefangster. «Stålodd» hadde 50 tonn.

Det finnes sild

i Trondheimsfjorden, men den er liten og det er ikke tatt så mange fangster. I uke 23 meldes det om at 125 hl feitsild er gått til røyking, og 24 hl er blitt til fôr. Uka etter gikk 24 hl av det samme til salting.

Fersk makrell meldes det også om,

og Feitsildfiskernes Salgslag har 7 hl på listene i uke 23. Siste uka litt mer, men 30 tonn er allikevel ikke for storkvantum å regne.

Kontoret melder om 219 hl øyepål til fôr første uke i denne oversikten, og 62 hl i siste uke.

Stavsild finnes også. Denne gangen 584 hl til konsum.

Råfisklaget

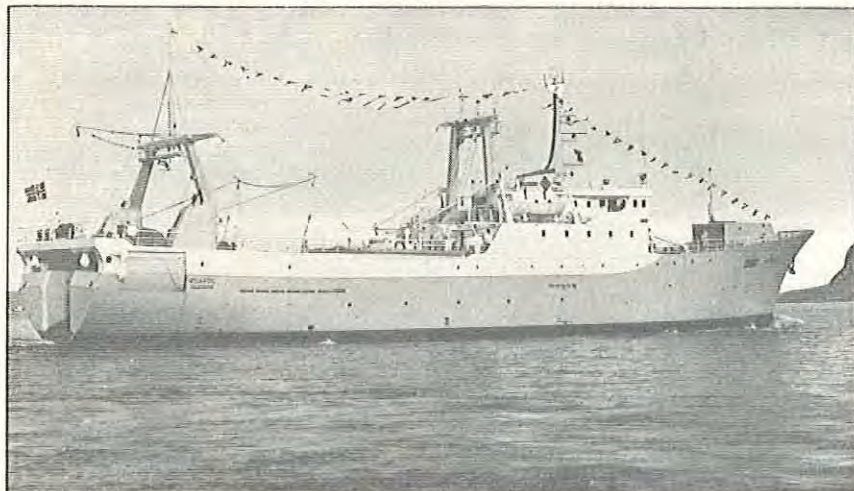
i Svolvær har fått inn fem trålere i uke 23. Ombord i blant annet «Nordtind» var det torsk og sei, og fangstene var fra 70 til 92 tonn. Uka etter var trålerantallet redusert til fire, men denne uka var det et større kvantum med «Bøtrål IV» på hele 300 tonn. Fangstene begge ukene var tatt i nordre Helgeland.

Det har vært hjemmefiske utenfor Andenes også denne perioden. Resultatet ligger mellom 2 og 5 tonn tokilos-sei som var tatt på både line og garn.

Siste uke var det losset sei i Vesterålen på mellom 35 og 45 cm hvor 8 båter var med på levering. Uke 23 er den beste fangstuka fra Svolvær-kontoret, hvor det også finnes innmeldinger fra Lofoten. Her er tråleren «Røstnesvåg» kommet til land med 88 tonn mest torsk.

«Bøtrål IV» meldte uke 24 inn hele 300 tonn over Råfisklaget i Svolvær.

«Atlantic» stod for 450 tonn mest seifilet i uke 23.

Ellers har «Seibas» losset notfanget sei på mellom 35 og 45 cm. Det ble totalt losset 70 tonn. Av dette hadde nevnte båt 40 tonn. Råfisklaget i Svolvær har også innmeldt en fangst fra uke 25. Dette er «Vesttind» som har levert 62 tonn torsk og sei i Vesterålen.

Laksefisket er begynt

og Råfisklaget i Trondheim mener at dette har innvirkning på tallene særlig for uke 24. Denne uka har en banklinebåt levert 3 tonn på en ukens drift. «Eldborg» er kommet fra Hebridene til Stokksund med 50 tonn blålange.

Til Mausund er det kommet inn småfangster på garn på 1 700 kilo på tre netters bruk. Samme sted også en banklinebåt med 4 tonn.

Det er også låssatt 20 tonn sei i Nord-Trøndelag nevnte uke og mottatt reker fra Svalbard. Dette var frosne reker på tilsammen 24 tonn. Uke 23 var det dårlig vær og heller lite fisk. Derfor er det også mest småfangster. Blant annet 1500 kilo blålange til Mausund på to-netters bruk. Fra Helgeland er det kommet en banklinebåt med 1000 kilo brosme.

Kvitlaks er det ialt 68 tonn mer av i uke 23 enn uka før. Som en sikkert har lagt merke til mangler denne fiskesorten fullstendig på listene for uke 24 i denne oversikten. Fra Svalbard er det derimot kommet inn reker begge ukene. I uke 23 var det ett tonn mer enn tidligere omtalte 24 tonn.

«Båtsfjord» var en av de trålerne som leverte sei på Sunnmøre. Fangsten på 100 tonn var tatt ved Røst.

På Nordmøre

har det meste av fisket foregått ved Grip. Herfra er det låssatt 26 tonn levende sei og håvet tilsammen 320 tonn rund sei. Disse fangstene var i vår første uke. I den siste var det fangster på 45 tonn rund sei, også dette ved Grip. Fra Tampen er det kommet inn to trålere med henholdsvis 45 og 60 tonn sløyd sei.

Fra Egga er det i uke 23 kommet inn to stortrålere med 15 og 27 tonn sløyd sei. Kristiansund melder også om en linebåt med 110 tonn salta tonn torsk fra Vest-Grønland.

Oversikten fra Nordmøre avsluttes med en trålfangst på 33 tonn stavsild.

Store tall

Fiskesalslaget for Sunnmøre og Romsdal har store tall for vår første uke. Totalkvantum er på 3,8 millioner kilo.

Det største delkvantum var med seifilet som det var hele 731 tonn av. For å fortsette i filét var det også 207 tonn torske- og 98 tonn hysefilet denne uka. Store leveranser hadde «Atlantic» med 450 og «Ramoen» med 550 tonn.

Storsei er det også kommet inn en del av denne uka.

270 tonn er imidlertid ikke så mye mer enn det som ble landet av brosme. Det var også endel av annen bankfisk. Av fangster kan vi nevne «Holmeset» med 100 tonn fra Haltenbanken og «Fiskernes» med 115 tonn fra Færøyene.

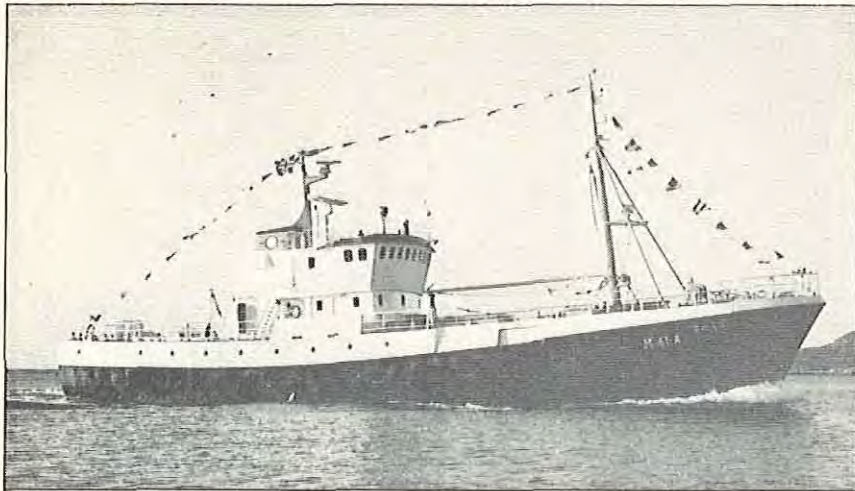
Uke 23 er det innmeldt 1,15 millioner kilo fisk til Sunnmøre og Romsdal. Om totalkvantum er gått en del ned viser fangsten av storsei stadig stigning. 477 tonn er nesten det dobbelte av uka før. Ellers er det tatt 135 tonn kvillange denne uka.

«Båtsfjord» er en av de trålerne som har levert sei. Fangsten var tatt ved Røst og var på 100 tonn. I samme område var også «Vadsøjenta», og resultatet ble nøyaktig det samme i antall tonn. «Sula» har levert hele 150 tonn torsk og sei i uke 24.

Banklinefisket

Fiskesalslaget i Sogn og Fjordane melder stort sett om banklinefiske denne perioden. Første del er det totalt landet 315 tonn tatt ved Shetland og Orkenøyene. Av dette hadde «Vestkapp»

130 tonn i rommet, og «Fernando» 96 tonn.

Garnbåten «Vonar» har levert tilsammen 15 tonn derav 9 tonn kvitlange. «Nybakk» hadde 30 tonn salta torsk ombord som ble levert i Sogn og Fjordane i uke 23.

Uka etter ble det meldt inn tre banklinefangster på ialt 300 tonn. «Måløyfisk» hadde 115 tonn av denne totalfangsten. Tråleren «Varak» har levert kappet sei og «Ole Sætremyr» 32 tonn kappet storsei i frossen tilstand i uke 24.

Vestlandet

Rogaland melder om 560 tonn dødfisk for begge ukene. I uke 23 er det tatt 250 tonn og uke 24 170 tonn med levende fisk av ymse slag. Det er fortsatt rekefiske i Rogaland, og listene viser at det er blitt landet 31 tonn med produksjonsreker og 3,5 tonn saltkokte reker i hele perioden.

Hordafisk har fått inn mest levende fisk. For uke 23 var det 360 tonn levende pale og uka etter 336 tonn med det samme. Pigghå figurerer ikke så ofte i denne oversikten. Denne gangen er det imidlertid totalt 30 tonn av denne fisketypen.

Dødfisk er også losset i Hordaland. Totalt var det 64 tonn, 40 av disse var i uke 23.

Pigghå

er også levert til Skagerakfisk. 15 tonn ble resultatet i uke 24. Denne uke ble det også levert i alt 39 tonn reker på Sørlandet derav 30 tonn rå reker. 490 av de tilsammen 135 tonn med havets delikatesser som ble levert denne uka var forskjellige fiskeslag. Uka før var det 100 tonn med fisk. Denne uka var det også ål levert i kvase til Danmark i et kvantum av 11 tonn. Uke 23 var det også 45 tonn med rå reker og Sørlandingene hadde også 6 tonn med kokte reker til disposisjon på bryggekannten og kjøkkenbordet.

Uke 24 var også «Sula» innom området til Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag. Fangsten var 150 tonn torsk og sei.

Ferietid

Det ser ut til at fisken i Fredrikstadområdet har hatt fellesferie. De tallene som Fjordfisk kan legge fram for denne perioden skulle tyde på dette usedvanlige faktum. Aktiviteten over havflaten er også laber når en ser bort fra fritidsbåtene.

Litt er det allikevel blitt i den grad man kan kalle 174 kilo sild for litt. Av vanlig konsumfisk er det landet 17 tonn for begge ukene. Reker er det også blitt litt av til sommerferierende. Om 2,5 tonn med kokte reker, og 7 tonn med rå er nok til å mette alle feriemunnen forteller denne historien ingenting om.

Mye makrell

Om det er full ferie i østlandsområdet ligger ikke makrellfiskerne i Nordsjøen på latsiden. Årets fiske ser ut til å bli bedre enn fjorårets, og ligger pr. dato omlag en halv million kilo over fjorårets.

Uke 23 var en god makrelluke med 862.500 kilo. Uka etter gikk det noe

«Fernando» hadde 96 tonn i rommet ved ankomsten til Sogn og Fjordane. Banklinefisket foregikk ved Shetland og Orknøyene.

«Ole Sætremyr» leverte 32 tonn frossen kappet storsel i Sogn og Fjordane i uke 24.

ned, men 529.000 kilo er over ukegjennomsnittet for dette fisket. Dette er ikke bare tall, det er også god mat. Derfor spis makrell!

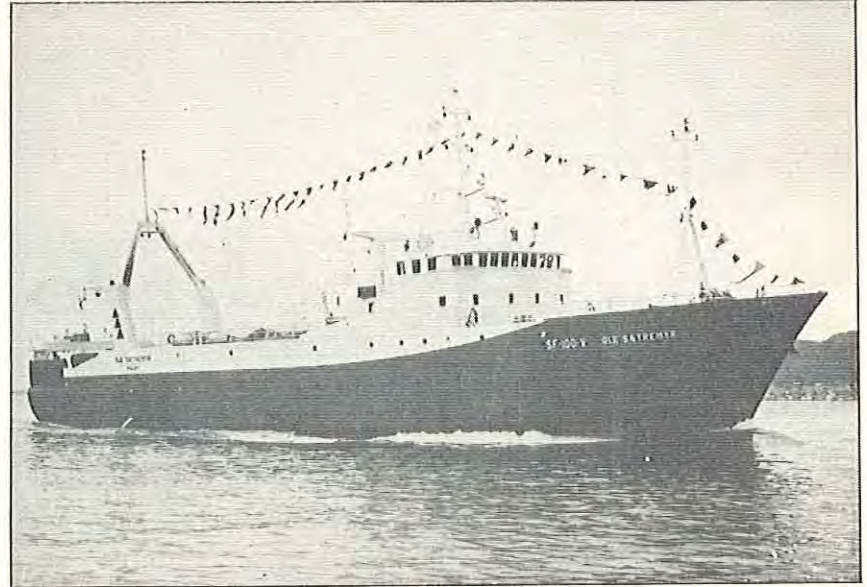
Fortsatt bra

Norges Sildesalgslag melder om gode tobis- og øyepåfangster. De ligger i hvertfall ikke tilbake for fjorårets. Av tobis ble det landet 64.900 hl i uke 23 og 49.700 hl i uka etter. Tallene for øyepål var 70.768 og 51.100 hl. Nordsjøsilda viser ikke de samme tendenser til å la seg fange. 15.223 hl er heller lite meldes det fra Sildesalgslaget.

Makrellgarn med bifangster av feitsild har forekommet i uke 24 og kvantumet var 135 hl.

Mye lodde

Råfisklaget i Vardø melder om at det er mye lodde i den fisken som er landet i uke 24. Sommerlodda er med andre ord på gang. Først skal vi imidlertid avslutte denne oversikten med torskefangstene fra Finnmarkskysten.

Vi fortsetter i uke 24 hvor «Vadsøjenta» er kommet inn til Vadsø med 106,5 tonn ombord. Ellers er det mest småfangster i denne uka. Til Vardø juksafangster fra 600 til 1000 kilo på snøre, og det samme på steinbitline. Båtsfjord melder fra 1800 til 8000 kilo på snurrevad, og Mehamn har slike fangster på 1500 til 9000 kilo.

Uke 23 var fisket hindret av dårlig

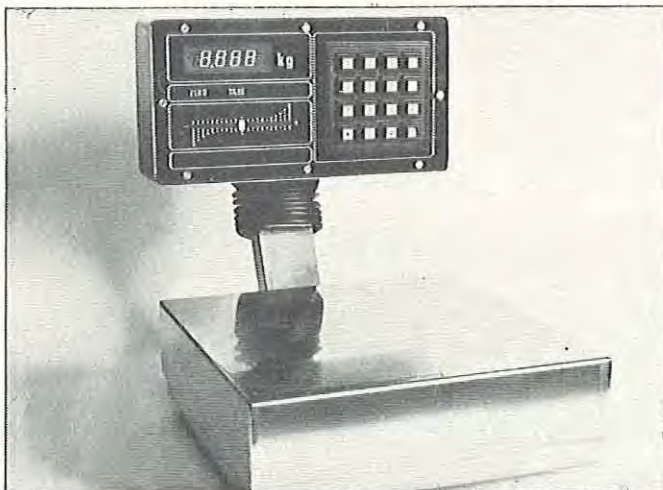
vær. Ikke desto mindre kom «Vestung» inn til Båtsfjord med 19,5 tonn torsk. «Ballstad» har levert 24 tonn med det samme til Berlevåg. Vi avslutter med «Langøybuen» som har vært i Mehamn med 37 tonn torsk. Det er forøvrig observert store mengder sel på Finnmarkskysten i uke 23, og som vi husker fra ifjor er ikke sel bra for kystfisket.

Ny elektronisk vekt

På Nor-Fishing '82 viser Nordic Supply A/S, for første gang sin nyutviklede helelektroniske pluss/minus-vekt for fiskeindustrien.

Den nye vekten skiller seg fra de mekaniske pluss/minus-vekter som nå er på markedet med at:

- Ingen bevegelige deler.
- Elektronisk vekt med digitalavlesning.
- Utgang for tilknytning til terminal for registrering.
- Lyssignal for over- eller undervekt.
- Utførelse i rustfritt stål.

Nye minstepriser for sild

Salgsstyret i Feitsildfiskernes Salgslag har fastsatt nye minstepriser for norsk vårgytende sild for 1982.

Gruppe 1:	
0-4 stk. pr. kg kr. 250 pr. hl
Gruppe 2:	
4-7 stk. pr. kg kr. 180 pr. hl
Gruppe 3:	
7-11 stk. pr. kg kr. 125 pr. hl
Gruppe 4:	
11 og mindre stk. pr. kg	kr. 80 pr. hl

Prisene gjelder for såvel for notfanget som garnfanget sild.

Hvis fisker losser silda sjøl skal kjøperen betale kr. 1.50 i lossegodgjørelse.

Fisket etter sild, brisling, makrell og industrifisk pr. 20/6 1982

	I uken	I uken	I alt		Kvanta 1982 brukt til							
	7-13/6	14-20/6	Pr. 21/6	Pr. 20/6	Fersk		Frysing		Salting	Herme tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	1982	1982	1981	1982	Eksport	Innenl.	Konsum	Agn				
Feilsildfiskernes salgslag												
(Nord for Stad)												
Feit- og småsild	14	2	158	1 888	—	1 837	12	—	35	—	5	—
Nordsjøisild	—	—	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kystbrisling	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Havbrisling	—	—	372	317	—	—	—	—	—	—	143	175
Makrell	1	3	945	1 844	—	3	1 730	0	—	—	—	110
Vinterlodde	—	—	726 528	549 334	—	—	435	—	—	—	—	548 899
Sommerlodde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Øyepål	22	6	1 572	971	—	—	—	—	—	—	381	590
Tobis	—	—	352	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kolmule	—	—	31 716	43 810	—	6 578	—	—	—	—	77	37 155
Hestmakrell	—	—	4	586	—	586	—	—	—	—	—	—
Polartorsk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	36	11	761 650	598 750	—	9 004	2 177	0	35	—	605	586 929
Noregs Sildesalgslag												
(Sør for Stad)												
Vintersild	—	—	744	500	—	436	—	—	30	—	34	—
Feit- og småsild	—	13	89	13	—	13	—	—	—	—	—	—
Nordsjøisild	—	1 416	—	1 416	219	—	1 196	—	—	—	—	—
Kystbrisling	—	—	73	179	—	—	—	—	12	85	82	—
Havbrisling	—	—	—	16 287	—	—	—	—	—	682	318	15 287
Vinterlodde	—	—	66 366	1 951	—	—	—	—	—	—	953	998
Sommerlodde	—	—	—	1 051	—	—	—	—	—	—	291	760
Øyepål	7 077	5 113	35 600	46 933	—	—	—	—	—	—	2 275	44 658
Tobis	6 491	4 973	41 883	45 113	—	—	—	—	—	—	113	45 000
Kolmule	—	—	117 676	117 417	—	—	—	—	—	—	418	116 999
I alt	13 568	11 514	262 431	230 859	219	448	1 196	—	42	767	4 485	223 701
Norges Makrellag S/L												
(Sør for Stad)												
Makrell	590	863	3 110	7 739	384	770	6 097	196	—	—	62	230
Hestmakrell	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	590	863	3 110	7 739	384	770	6 097	196	—	—	62	230
Samlede kvanta:												
Vintersild	—	—	744	500	—	436	—	—	30	—	34	—
Feit- og småsild	14	15	247	1 901	—	1 849	12	—	35	—	5	—
Nordsjøisild	—	1 416	4	1 416	219	—	1 196	—	—	—	—	—
Kystbrisling	—	—	73	179	—	—	—	—	12	85	82	—
Havbrisling	—	—	372	16 604	—	—	—	—	—	682	461	15 461
Makrell	590	865	4 055	9 584	384	773	7 827	197	—	—	62	340
Vinterlodde	—	—	792 894	551 285	—	—	435	—	—	—	953	549 897
Sommerlodde	—	—	—	1 051	—	—	—	—	—	—	291	760
Øyepål	7 099	5 119	37 172	47 904	—	—	—	—	—	—	2 656	45 248
Tobis	6 491	4 973	42 235	45 113	—	—	—	—	—	—	113	45 000
Kolmule	—	—	149 392	161 227	—	6 578	—	—	—	—	495	154 154
Hestmakrell	—	—	4	586	—	586	—	—	—	—	—	—
Polartorsk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	14 194	12 388	1 027 190	837 348	604	10 222	9 471	197	76	767	5 151	810 860

Av fjordsild ble det i ukene brakt i land 0 tonn, og pr. 20/6 282 tonn.

<i>Omregningsfaktorer kg</i>	<i>Conversion factors kg</i>	<i>Omregningsfaktorer kg</i>	<i>Conversion factors kg</i>
1 hl fersk sild	93	1 hectolitre fresh herring	93
1 hl fersk lodde	97	1 hectolitre fresh capelin	97
		1 hectolitre fresh polar	
1 hl fersk polartorsk	97	cod	97
		1 hectolitre fresh	
1 hl fersk øyepål	100	Norway pout	100
		1 hl fersk tobis	100
		1 hl fersk kolmule	92
		1 hl havbrisling	
		(oppmaling)	95
		1 skjeppe brisling	
		(konsum)	17
		1 hectolitre fresh sandeel	100
		1 hectolitre blue whiting	92
		1 hectolitre sprat for meal	95
		1 skjeppe sprat for human consumption	17

Fisk brakt i land i tiden 1/1–6/6 1982 i distriktene til følgende salgslag.

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1982 brukt til						
	24-30/5	31/5-6/6	pr. 7/6 1981	pr. 6/6 1982	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Skagerrakkisk S/L</i>											
Torsk	67	25	792	672	353	160	159	—	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	17	18	161	111	42	69	0	—	—	—	—
Sei	162	57	780	689	264	225	199	—	—	—	—
Brosme	1	0	6	4	1	1	2	—	—	—	—
Lange	14	5	141	102	54	14	34	—	—	—	—
Blålange	0	0	2	1	0	0	1	—	—	—	—
Lyr	22	6	474	264	203	52	9	—	—	—	—
Hvitling	0	0	23	14	2	12	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	7	4	4	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	1	0	2	3	3	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	1	0	38	23	23	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	3	3	3	—	—	—	—	—	—
Uer	0	0	1	0	0	—	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	2	1	34	33	33	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	3	13	80	38	38	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	2	1	16	14	14	—	—	—	—	—	—
Ål	0	11	15	11	11	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	1	0	2	3	3	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	0	0	3	2	2	—	—	—	—	—	—
Reke	143	58	1 775	1 935	299	—	—	—	1 636	—	—
Annet og uspesifisert	60	20	186	177	177	—	—	—	—	—	—
I alt	495	215	4 542	4 103	1 529	533	405	—	1 636	—	—
<i>S/L Hordafisk</i>											
Torsk	10	—	115	100	66	—	17	17	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	3	—	38	23	18	—	—	5	—	—	—
Sei	60	—	3 111	930	115	217	331	267	—	—	—
Brosme	1	—	21	8	5	—	0	3	—	—	—
Lange	1	—	34	21	—	—	18	3	—	—	—
Blålange	0	—	2	1	1	—	0	0	—	—	—
Lyr	5	—	42	51	44	—	1	6	—	—	—
Hvitling	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	0	—	1	1	1	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	—	1	1	1	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	—	—	1	1	1	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	—	1	1	1	—	—	—	—	—	—
Uer	0	—	1	0	—	—	0	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	—	4	3	3	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	1	—	251	33	33	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	0	—	1	0	0	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	7	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	0	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Reke	1	—	6	13	13	0	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	0	—	7	18	18	—	—	—	—	—	—
I alt pr. 28/3	83	—	3 645	1 205	320	218	367	301	—	—	—

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1982 brukt til							
	24-30/5	31/5-6/6	pr. 7/6 1981	pr. 6/6 1982	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje	
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	
<i>Sogn og Fjordane Fiskesalslag</i>												
Torsk	3	—	2 396	1 002	276	25	536	165	—	—	—	
Skrei	—	—	—	250	50	—	150	50	—	—	—	
Hyse	2	—	183	193	144	27	—	22	—	—	—	
Sei	311	—	9 993	6 778	273	2 865	1 960	1 680	—	—	—	
Brosme	35	—	675	785	—	—	745	40	—	—	—	
Lange	220	—	1 262	1 870	835	—	945	90	—	—	—	
Blålange	20	—	175	93	—	—	93	—	—	—	—	
Lyr	3	—	71	59	59	—	—	—	—	—	—	
Hvitling	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Lysing	—	—	2	1	—	1	—	—	—	—	—	
Kveite	0	—	5	0	0	—	—	—	—	—	—	
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Rødspette	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	
Div. flyndrefisk	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—	
Steinbit	—	—	1	1	1	—	—	—	—	—	—	
Uer	—	—	6	11	5	4	2	—	—	—	—	
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Breiflabb	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Pigghå	—	—	129	94	94	—	—	—	—	—	—	
Skate/rokke	2	—	56	24	—	24	—	—	—	—	—	
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hummer	—	—	0	1	1	—	—	—	—	—	—	
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Reke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Annet og uspesifisert	10	—	86	117	—	116	—	—	—	1	—	
I alt pr. 30/5	605	—	15 042	11 277	1 736	3 062	4 431	2 047	—	1	—	
<i>Sunnmøre og Romsdals Fiskesalslag</i>												
Torsk	385	640	15 450	10 270	1 090	1 195	7 425	510	50	—	—	
Skrei	—	—	—	940	—	—	740	200	—	—	—	
Hyse	63	215	2 730	1 968	855	773	80	240	20	—	—	
Sei	705	2 442	23 060	24 322	2 600	6 137	8 745	6 840	—	—	—	
Brosme	370	130	3 360	2 490	—	—	1 420	1 070	—	—	—	
Lange	860	130	2 760	2 990	860	—	2 030	100	—	—	—	
Blålange	85	13	940	221	—	—	221	—	—	—	—	
Lyr	—	—	20	15	10	—	—	5	—	—	—	
Hvitling	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Kveite	2	—	60	12	—	12	—	—	—	—	—	
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Rødspette	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Steinbit	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Uer	170	135	1 050	1 735	1 430	305	—	—	—	—	—	
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Breiflabb	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Skate/rokke	—	—	20	5	—	5	—	—	—	—	—	
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Krabbe	—	—	10	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hummer	1	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—	
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Reke	162	100	1 290	1 034	—	1 034	—	—	—	—	—	
Annet og uspesifisert	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
I alt	2 803	3 805	50 750	46 003	6 846	9 461	20 661	8 965	70	—	—	

landbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1-6/6 1982 etter innkomne sluttsetter. Tonn råfiskvekt

(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1982 brukt til							
	24-30/5	31/5-6/6	pr. 7/6 1981	pr. 6/6 1982	Fersk	Frysing	Salling	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje	
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	
Prissone 1/2 – Finnmark¹												
Torsk	1 657	2 003	37 329	40 967	584	19 419	6 310	14 519	127	9	—	
Skrei	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hyse	69	111	4 464	3 560	147	2 876	11	520	7	—	—	
Sei	104	142	2 775	1 293	13	758	252	269	—	—	—	
Brosme	13	12	265	214	2	9	28	176	—	—	—	
Lange	0	0	3	2	—	0	1	0	—	—	—	
Blålange	—	2	1	10	—	—	3	7	—	—	—	
Lyr	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hvitling	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Kveite	0	0	13	4	3	1	—	—	—	—	—	
Blåkveite	13	3	157	38	7	30	0	—	—	—	—	
Rødspette	—	—	78	3	2	0	—	—	—	—	—	
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Steinbit	80	54	360	279	4	170	—	—	—	104	—	
Uer	6	18	378	512	244	254	5	—	—	8	—	
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Breiflabb	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Skate/Rokke	—	—	4	1	—	1	—	—	—	—	—	
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Akkar	—	—	—	0	—	—	—	—	—	—	0	
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Sjokreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Reke	515	1 156	4 525	4 496	—	4 496	—	—	—	—	—	
Annet og uspesifisert	—	—	—	0	—	0	—	—	—	—	—	
I alt	2 457	3 501	50 352	51 378	1 005	28 016	6 611	15 491	133	121	0	
Prissone 3 – Troms²												
Torsk	787	594	40 588	34 812	484	5 276	16 723	12 329	—	—	—	
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hyse	23	27	4 714	3 011	261	2 107	7	628	7	—	—	
Sei	289	490	4 697	2 917	19	895	1 340	664	—	—	—	
Brosme	45	22	1 001	998	7	51	111	829	1	—	—	
Lange	1	0	45	36	0	0	23	13	—	—	—	
Blålange	1	0	17	10	—	0	8	2	—	—	—	
Lyr	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hvitling	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Lysing	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—	
Kveite	1	0	34	12	10	2	—	—	—	—	—	
Blåkveite	0	44	524	124	10	100	1	—	12	—	—	
Rødspette	—	0	4	2	1	1	—	—	—	—	—	
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Steinbit	8	24	174	118	33	85	—	—	0	—	—	
Uer	64	15	830	640	250	378	1	—	11	—	—	
Rognkjeks	—	9	0	9	—	9	—	—	—	—	—	
Breiflabb	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Brugde	—	—	—	0	—	0	—	—	—	—	—	
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Skate/Rokke	—	—	1	1	0	0	—	—	—	—	—	
Ål	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—	
Akkar	—	—	145	—	—	—	—	—	—	—	—	
Krabbe	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Sjokreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Reke	621	1 149	4 937	4 654	—	4 654	—	—	—	—	—	
Annet og uspesifisert	—	2	8	35	—	35	—	—	—	—	1	
I alt	1 840	2 377	57 720	47 379	1 076	13 592	18 215	14 464	31	1	—	
Priss. 4/5/6 – Nordland³												
Torsk	286	492	20 526	17 737	1 471	6 292	6 092	3 793	88	1	—	
Skrei	—	—	38 494	48 823	364	2 808	22 517	23 060	74	—	—	
Hyse	85	108	9 202	6 636	1 407	4 296	9	732	191	—	—	
Sei	257	978	11 315	8 036	258	3 324	1 049	3 398	7	0	—	
Brosme	79	162	1 814	922	15	1	130	775	—	—	—	
Lange	22	56	405	276	1	12	239	24	—	—	—	
Blålange	19	12	103	74	0	0	61	13	—	—	—	
Lyr	2	1	32	44	34	0	4	6	—	—	—	
Hvitling	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Kveite	2	3	42	46	44	1	—	—	—	—	—	
Blåkveite	0	45	180	106	23	83	0	—	—	—	—	
Rødspette	0	0	75	58	30	27	—	—	—	—	—	
Div. flyndrefisk	0	—	1	0	0	—	—	—	—	0	—	
Steinbit	6	6	109	85	27	58	0	0	0	0	—	
Uer	39	81	1 161	1 071	364	694	7	—	5	0	—	
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Breiflabb	0	0	33	22	14	8	0	—	—	—	—	

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1982 brukt til						
	24-30/5	31/5-6/6	pr. 7/6 1981	pr. 6/6 1982	Fersk	Frysing	Salling	Henging	Herme- likk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	0	0	3	1	0	1	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	11	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	12	4	276	309	130	179	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	4	31	253	482	137	24	2	14	—	304	—
I alt ⁶	812	1 981	84 034	84 728	4 322	17 809	30 112	31 815	366	305	—
<i>Prissone 7/8 - Trøndelag⁴</i>											
Torsk	21	23	2 844	2 744	651	327	883	846	33	3	—
Skrei	—	—	175	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	3	4	509	383	244	102	0	16	21	—	—
Sei	134	201	4 202	3 947	151	255	688	2 837	5	11	—
Brosme	43	71	647	263	13	0	144	106	—	—	—
Lange	40	37	243	161	1	0	118	42	—	—	—
Blålange	8	43	227	132	0	—	132	0	—	—	—
Lyr	1	8	109	100	65	10	1	10	15	—	—
Hvitling	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	1	1	15	18	17	1	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	0	0	4	9	9	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	3	0	0	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	9	2	1	1	—	—	—	—	—
Uer	8	17	164	176	171	3	1	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	8	5	4	1	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	2	0	0	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	1	0	0	—	—	—	—	1
Krabbe	—	—	287	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	1	0	0	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	4	4	68	78	70	8	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	146	157	66	2 043	187	1 624	1	7	3	220	—
I alt	409	566	9 583	10 063	1 587	2 332	1 967	3 865	77	235	—
<i>Prissone 9 - Nordmøre⁵</i>											
Torsk	22	42	1 481	2 244	326	304	1 254	360	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	—	8	753	496	349	111	0	16	20	—	—
Sei	—	359	4 104	4 187	124	1 654	1 875	522	—	12	—
Brosme	—	131	1 880	1 218	1	—	548	669	—	—	—
Lange	—	13	592	326	4	—	239	83	—	—	—
Blålange	—	34	346	181	1	—	156	23	—	—	—
Lyr	—	1	65	95	66	3	1	7	18	—	—
Hvitling	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	—	0	12	4	3	2	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	1	3	0	3	—	—	—	—	—
Rødspette	—	—	3	4	4	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	0	2	1	1	—	—	—	—	—	—
Steinbit	—	0	5	9	4	5	—	—	—	—	—
Uer	7	3	109	76	57	19	0	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	5	5	5	1	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	0	0	4	2	0	2	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	0	—	0	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	81	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	1	1	1	1	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	—	—	1	1	1	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	260	66	201	1 100	2	1 077	—	—	—	20	—
I alt	290	657	9 646	9 953	950	3 179	4 074	1 680	38	32	—

¹ Prissone 1 og 2 omfatter Finnmark, (1) Tana og Varanger og Vardø sorenskriverier, (2) Hammerfest og Alta sorenskriverier.

² Prissone 3, hele Troms fylke.

³ Prissone 4, 5 og 6 omfatter Nordland (4) Vesterålen sorenskriveri unntatt den del av Hadsel herred som ligger på aust-Vågøy, (5) den del av Hadsel herred på Aust-Vågøy, Lofoten, Ofoten (unntatt herredene Gratangen og Salangen), og Salten sorenskriverier, og Bodo byfogdebete, (6) Rana, Alstahaug og Brønnøy sorenskriveri.

⁴ Prissone 7 og 8 (7) Nord-Trøndelag fylke, (8) Sør-Trøndelag fylke.

⁵ Prissone 9. Nordmøre.

⁶ Gjelder bare sone 6.

Utførsel av viktige fisk- og fiskeprodukter januar-mars 1982 fordelt på land

Etter Statistisk Sentralbyrås månedsoppgave

Vare og land	Mars Tonn	Jan. - Des. Tonn	Vare og land	Mars Tonn	Jan. - Mars Tonn	Vare og land	Mars Tonn	Jan. - Mars Tonn
<i>Fersk og fryst sild og brisling</i>			<i>Saltet fisk ellers</i>			<i>Fisk, tilberedt eller konservert, herunder kaviar og kaviaretterlign. i lufttett lukte kar</i>		
Danmark	234	1 018	Finland	—	0	Finland	2	28
Nederland	33	98	Sverige	17	69	Sverige	79	131
Storbrit. og N.-Irland	19	40	Frankrike	62	281	Belgia, Luxembourg	32	203
Vest-Tyskland	154	475	Hellas	59	181	Storbrit. og N.-Irland	84	185
Andre land	39	97	Italia	771	1 421	Vest-Tyskland	8	22
<i>I alt</i>	<i>479</i>	<i>1 728</i>	Spania	462	570	Bennin	—	—
<i>Fersk fisk ellers</i>			Vest-Tyskland	0	191	Den Arabiske Rep. Egypt	—	117
Danmark	196	1 170	Andre land	12	57	Mali	—	—
Sverige	81	158	<i>I alt</i>	<i>1 384</i>	<i>2 769</i>	Mozambique	—	—
Belgia, Luxembourg	54	141	<i>Tørrfisk</i>			Sudan	—	111
Frankrike	281	851	Sverige	9	23	Sør-Afrika	3	129
Nederland	7	17	Italia	114	479	Hong Kong	62	73
Spania	19	69	Storbrit. og N.-Irland	1	5	Japan	4	60
Storbrit. og N.-Irland	337	675	Kamerun	18	97	Canada	4	6
Sveits	34	78	Namibia	54	153	U.S.A.	431	1 107
Vest-Tyskland	418	1 868	Niger	—	—	Austral-Sambandet	32	87
Andre land	3 357	3 468	Nigeria	1 509	2 154	New Zealand	8	15
<i>I alt</i>	<i>4 784</i>	<i>8 494</i>	U.S.A.	0	1	Andre land	482	1 188
<i>Fryst fisk ellers unntatt fileter</i>			Andre land	19	69	<i>I alt</i>	<i>1 233</i>	<i>3 460</i>
Danmark	94	162	<i>I alt</i>	<i>1 724</i>	<i>2 982</i>	<i>Krepsdyr og bløtdyr tilberedt eller konservert ikke i lufttett lukte kar</i>		
Færøyane	30	30	<i>Klippfisk</i>			Danmark	15	73
Finland	4 264	4 417	Belgia, Luxembourg	24	50	Finland	39	57
Sverige	62	121	Frankrike	332	1 130	Sverige	241	655
Belgia, Luxembourg	2	20	Italia	118	359	Storbrit. og N.-Irland	157	521
Frankrike	30	64	Nederland	21	51	Vest-Tyskland	39	126
Storbrit. og N.-Irland	374	1 162	Portugal	221	569	Canada	—	28
Sveits	4	43	Spania	174	374	U.S.A.	44	72
Vest-Tyskland	433	1 074	Vest-Tyskland	86	189	Andre land	35	99
Niger	—	—	Alegerie	—	—	<i>I alt</i>	<i>570</i>	<i>1 632</i>
Nigeria	2 090	4 645	Angola	1	63	<i>Mjøl og pulver av fisk, krepsdyr eller bløtdyr</i>		
Israel	43	187	Kongo, Brazzaville	67	649	Danmark	650	1 300
Japan	1 909	1 909	Zaire	65	85	Finland	358	5 891
U.S.A.	183	367	Sør-Afrika	44	108	Sverige	6 300	18 365
Andre land	26	1 286	Domingo-Republikken	43	109	Belgia, Luxembourg	—	—
<i>I alt</i>	<i>9 544</i>	<i>15 478</i>	Franske Antiller	154	452	Frankrike	1 900	4 700
<i>Fryste fileter av fisk, unntatt sild</i>			Jamaica	357	951	Hellas	—	850
Danmark	0	11	Mexico	—	—	Irland	750	750
Finland	590	1 706	Nederlandske Antiller	16	47	Italia	—	260
Sverige	363	1 334	Panama med kansonen	15	223	Jugoslavia	—	—
Frankrike	355	757	U.S.A.	38	81	Nederland	—	25
Italia	79	276	Argentina	—	531	Storbrit. og N.-Irland	5 413	7 286
Storbrit. og N.-Irland	1 742	5 225	Brasil	2 003	7 523	Sveits	1 250	2 000
Sveits	53	138	Venezuela	176	348	Tsjekkoslovakia	—	—
Tsjekkoslovakia	160	178	Andre land	172	374	Vest-Tyskland	—	77
Vest-Tyskland	256	857	<i>I alt</i>	<i>4 126</i>	<i>14 265</i>	Ungarn	1 175	3 000
Østerrike	110	398	<i>Krepsdyr og bløtdyr ikke hermetiske</i>			Den Arabiske Rep. Egypt	—	—
U.S.A.	1 933	4 157	Danmark	23	177	Israel	—	—
Andre land	305	483	Island	—	150	Andre land	127	335
<i>I alt</i>	<i>5 947</i>	<i>15 518</i>	Sverige	323	667	<i>I alt</i>	<i>17 924</i>	<i>44 839</i>
<i>Saltet sild unntatt fileter</i>			Frankrike	0	23			
Danmark	3	126	Spania	61	123			
Finland	85	173	Storbrit. og N.-Irland	29	52			
Sverige	70	692	Japan	55	122			
Andre land	6	43	Andre land	86	264			
<i>I alt</i>	<i>164</i>	<i>1 033</i>	<i>I alt</i>	<i>577</i>	<i>1 578</i>			

Utførsel av viktige fisk- og fiskeprodukter januar-april 1982 fordelt på land

Etter Statistisk Sentralbyrås månedsoppgave

Vare og land	April Tonn	Jan. - April Tonn	Vare og land	April Tonn	Jan. - April Tonn	Vare og land	April Tonn	Jan. - April Tonn
<i>Fersk og fryst sild og brisling</i>			<i>Saltet fisk ellers</i>			<i>Fisk, tilberedt eller kon- servert, herunder kaviar og kaviaretterlign. i luft- tett lukte kar</i>		
Danmark	139	1 157	Finland	—	0	Finland	14	42
Nederland	0	98	Sverige	15	84	Sverige	41	172
Storbrit. og N.-Irland	11	51	Frankrike	—	281	Belgia, Luxembourg	75	278
Vest-Tyskland	45	519	Hellas	—	181	Storbrit. og N.-Irland	21	206
Andre land	337	434	Italia	424	1 844	Vest-Tyskland	3	25
<i>I alt</i>	<i>532</i>	<i>2 260</i>	Spania	419	989	Benin	—	—
			Vest-Tyskland	0	191	Den Arabiske Rep. Egypt	—	117
			Andre land	48	105	Mali	—	—
			<i>I alt</i>	<i>906</i>	<i>3 674</i>	Mozambique	—	—
<i>Fersk fisk ellers</i>			<i>Tørrfisk</i>			Sudan	—	111
Danmark	1 390	2 560	Sverige	1	24	Sør-Afrika	—	129
Sverige	963	1 121	Italia	45	524	Hong Kong	—	73
Belgia, Luxembourg	44	185	Storbrit. og N.-Irland	113	118	Japan	14	75
Frankrike	344	1 195	Kamerun	—	97	Canada	—	6
Nederland	11	27	Namibia	135	288	U.S.A.	168	1 275
Spania	15	84	Niger	—	—	Austral-Sambandet	—	87
Storbrit. og N.-Irland	257	932	Nigeria	2 341	4 496	New Zealand	—	15
Sveits	33	110	U.S.A.	—	1	Andre land	182	1 370
Vest-Tyskland	857	2 725	Andre land	5	74	<i>I alt</i>	<i>519</i>	<i>3 979</i>
Andre land	1 000	4 467	<i>I alt</i>	<i>2 639</i>	<i>5 621</i>			
<i>I alt</i>	<i>4 912</i>	<i>13 406</i>						
			<i>Klippfisk</i>			<i>Krepsdyr og bløtdyr til- beredt eller konservert ikke i lufttett lukte kar</i>		
<i>Fryst fisk ellers</i>			Belgia, Luxembourg	12	63	Danmark	35	109
<i>unntatt fileter</i>			Frankrike	484	1 614	Finland	13	70
Danmark	141	303	Italia	60	419	Sverige	88	749
Færøyane	44	74	Nederland	13	64	Storbrit. og N.-Irland	232	753
Finland	2 103	6 520	Portugal	1 413	1 982	Vest-Tyskland	9	135
Sverige	20	141	Spania	75	449	Canada	—	28
Belgia, Luxembourg	8	28	Vest-Tyskland	43	232	U.S.A.	10	81
Frankrike	22	86	Alergie	—	—	Andre land	10	110
Storbrit. og N.-Irland	199	1 361	Angola	—	105	<i>I alt</i>	<i>396</i>	<i>2 036</i>
Sveits	10	53	Kongo, Brazzaville	351	1 000			
Vest-Tyskland	246	1 320	Zaire	—	85			
Niger	—	—	Sør-Afrika	23	130			
Nigeria	1 180	5 825	Domingo-Republikken	—	109			
Israel	71	258	Franske Antiller	98	550			
Japan	7 766	9 675	Jamaica	295	1 246			
U.S.A.	3	360	Mexico	—	—			
Andre land	47	1 334	Nederlandske Antiller	17	64			
<i>I alt</i>	<i>11 860</i>	<i>27 338</i>	Panama med kansonen	21	244			
			U.S.A.	20	101	<i>Mjøl og pulver av fisk, krepsdyr eller bløtdyr</i>		
<i>Fryste fileter av fisk, unntatt sild</i>			Argentina	6	537	Danmark	400	1 700
Danmark	2	13	Brasil	307	7 830	Finland	6 620	12 511
Finland	822	2 528	Venezuela	38	385	Sverige	5 535	23 899
Sverige	366	1 700	Andre land	126	600	Belgia, Luxembourg	—	—
Frankrike	201	958	<i>I alt</i>	<i>3 402</i>	<i>17 808</i>	Frankrike	1 610	6 310
Italia	100	375				Hellas	—	850
Storbrit. og N.-Irland	1 539	6 764	<i>Krepsdyr og bløtdyr ikke hermetiske</i>			Irland	—	750
Sveits	24	162	Danmark	46	223	Italia	40	300
Tsjekkoslovakia	136	313	Island	—	150	Jugoslavia	—	—
Vest-Tyskland	1 079	1 936	Sverige	365	1 026	Nederland	143	168
Østerrike	103	500	Frankrike	18	41	Storbrit. og N.-Irland	2 150	9 436
U.S.A.	136	4 293	Spania	100	223	Sveits	—	2 000
Andre land	104	587	Storbrit. og N.-Irland	43	94	Tsjekkoslovakia	—	—
<i>I alt</i>	<i>4 611</i>	<i>20 129</i>	Japan	189	311	Vest-Tyskland	—	77
			Andre land	188	451	Ungarn	—	3 000
<i>Saltet sild</i>			<i>I alt</i>	<i>949</i>	<i>2 519</i>	Den Arabiske Rep. Egypt	2 000	2 000
<i>unntatt fileter</i>						Israel	—	—
Danmark	3	129				Andre land	94	429
Finland	16	189				<i>I alt</i>	<i>18 592</i>	<i>63 431</i>
Sverige	13	704						
Andre land	19	62						
<i>I alt</i>	<i>51</i>	<i>1 085</i>						

Innholdsfortegnelse for Fiskets Gang januar–juni 1982

Artikler/reportasjer:	side		side	Lån og løyve:	side
Mer fisk, større verdi	3	På tokt etter vassild, kolmule og akkar	164	Lån og løyve	59
Fiskerinæringa har ikkje råd til «gratispassasjerar»	9	Nederlandsk skipper ville kaste inspektør på sjøen	187	Lån og løyve	90
Fiskeoljemarkedet	11	Norge på vei nedover	191	Lån og løyve	99
Råd for havforskningsinstituttet og vitamininstituttet	13	Bruk av rådgivere i fiskeindustrien	193	Lån og løyve	124
Markedet for sildemel – langsiktig prisutvikling – konsekvenser for sildeneæringa	14	Fiskeridepartementet forberedt på selinvasjon	196	Lån og løyve	136
Næringa blir ikke kvitt kostnader ved å kvitte seg med Norsildmel	17	Laboratoriemessig kvalitetskontroll av reker	197	Lån og løyve	141
Vi må vurdere om salsordninga fungerer	21	Harpunforsk skal redde norsk hvalfangst	219	Lån og løyve	142
Utprøving av juksamaskin med til- leggsutstyr og mekanisert runddorg for fiske av makrell høsten 1981	24	Fra løver til hval	224	Lån og løyve	162
Slik går toktene i -82	39	Lodda må ofres	225	Lån og løyve	188
Nybygg, kjøp og salg av fiske- fartøyer over 13 m.l.l. (under 100 brt.) 2. halvår 1981	43	– Vi kan selje all laksen vi får tak i, seier Harald J. Skaar	226	Lån og løyve	190
Effektiv start på loddefisket	51	Sosiale sider inn i fiskeri forskninga	229	Lån og løyve	202
Om livsløgnar og flåtestruktur, eller: skal havfisket nedlegges?	53	Oppløftende resultat av skolest/ isgalt-tokt	234	Lån og løyve	233
Forsøksfiske etter akkar til konsum med m/tr «Ben Hur»	54	Gunstig sjøtemperatur og gode registreringer	236	Lån og løyve	258
Brislingfisket 1982	75	Beskrivelse av forkulturens flytende anlegg	237	Lån og løyve	262
Driftsresultater for fiskefartøyer 8,0–12,9 m etter lengste lengde i 1980	79	Storsatsing på blåskjell i Sognefjorden Standardisering og felles innkjøp	255	Lån og løyve	266
Pionerer og faglig uenighet	85	BP legger ned i Ålvik	263	Lån og løyve	270
Gjelleirritasjon hos oppdrettsfisk	91	Pionerprosjekt i Svolvær	267	Lån og løyve	300
Opplegg for leting og registrering	94	Nytt fra Olje–fisk fondet	268	Lån og løyve	304
Kvalitet på langtidslagret sei i 1981	96	Bedre utnytting av marine ressurser kan gi betydelig økonomisk vekst i fiskerinæringa, mener utvalg	271	Lån og løyve	306
Nye forskrifter for lån til anlegg	100	Uendret minstemål i sør – økning i nord	287	Lån og løyve	308
Ressursoversikten 1982	115	Vi må unngå overgangsproblemer	289	Lån og løyve	312
Grunn til optimisme – men enno langt fram	121	– Ettergi gjelda til sildefondet!	291		
Nye perspektiver i selfangsten	125	Overkapasiteten må bort	292		
Gullalder, ressursvikt – og ny fokusering	127	Forsiktig optimisme på årsmøtet i notfisk	292		
Ett skritt videre i nordisk samarbeid	132	1981 – et ujevnt år	295		
Bedre energiøkonomi kan gi 40% besparelse i brennstoffutgiftene	134	«Reiks are good!»	297		
«Produktutvikling» kan det skape nye muligheter for norsk fiskeindustri?	135	På grunna og i motbakkar med Sjøfarts- og fiskerikomiteén	298		
Offentlig samordning avgjørende for distriktsbedriftene	138	Hvalfangststopp betyr katastrofe for Skrova	301		
Oppdrettarane tvihold på konsesjonsordninga	151				
Kven skal selja oppdrettsfisk	152	Peru: Vanskar i Peru – streik og fiskestopp	57		
Kjøp og salg av fiskefartøyer september 1981–februar 1982	154	USA: Alaska Polack – Ressurs med store muligheter	133		
Hvalfangsten må prøve nye metoder fr å overleve	160				
				Tabeller: Utførsel av viktige fisk- og fiske- produkter fordelt på land: januar–november 1981	70
				januar–desember 1981	183
				januar–1982	248
				januar–februar 1982	249
				Mengde- og verdiutbyttet av det norske fisket: juli 1981, januar–juli 1980 og 1981	35
				september 1981, januar–september 1980 og 1981	71
				oktober 1981, og januar–oktober 1980 1981	110
				november 1981, og januar–november 1980 1981	111
				januar 1981–1982	281
				desember 1981, og januar–desember 1980 og 1981	282
				J-meldinger i Fiskets Gang januar–juni 1982	
				J. 165/81 Stogg i fisket etter norsk vårgy- tande sild nord om Stad.	
				J. 170/81 Forskrifter for refusjon av forsik- ringsutgifter for fiskere og fiske- fartøyer – 1982.	
				J. 171/81 Regulering av fiske etter sild i Skagerrak og Kattegat i 1982.	
				J. 172/81 Regulering av fisket etter brisling i Skagerrak og Kattegat i 1982.	

- J. 173/81 Regulering av fisket etter sild nord for Stad i 1982.
- J. 174/81 Regulering av fisket etter sild i Norges økonomiske sone i Nordsjøen i 1982.
- J. 175/81 Regulering av fisket etter makrell i Nordsjøen og Skagerrak i 1982.
- J. 176/81 Forskrifter om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskaper i 1982.
- J. 177/81 Forskrifter om regulering av fisket etter brisling i Nordsjøen i 1982.
- J. 178/81 Forskrifter om regulering av trålfiske etter torsk nord for 62° n.br. i 1982.
- J. 180/81 Forskrifter om regulering av vinterloddelisket i Barentshavet i 1982.
- J. 181/81 Regulering av rekefiske ved Grønland i 1982.
- J. 182/81 Forskrifter om forbud mot bruk av rekestrål i Nord-Trøndelag fylke.
- J. 1/82 Forskrifter om forbud mot bruk av notredskap i Lindåspollene, Lindås kommune, Hordaland.
- J. 2/82 Forbud mot sildefiske med bundne redskaper i Hopavågen, Agdenes kommune, Sor-Trøndelag fylke.
- J. 3/82 Regulering av fisket etter makrell i EF-sonen vest av 4° v.l. i 1982.
- J. 4/82 Forskrifter om minstemål for sei i området mellom 62° – 65° n.br.
- J. 5/82 Endring av forskrifter om minstemål for fisk og maskevidde for fangst av fisk og sild.
- J. 6/82 Forskrifter for omsetning av bifangst av garnfanget sild nord for Stad i 1982.
- J. 7/82 Forskrifter for fredning av brisling.
- J. 8/82 Forskrifter om regulering av fisket etter sild vest for 4° V i 1982.
- J. 9/82 Forskrifter for fredning av brisling.
- J. 10/82 Forskrifter om konservering ombord i fiskefartøyer av råstoff til sildolje og sildemel fastsatt av Fiskeridirektøren 25. januar 1982.
- J. 11/82 Forskrifter om forbud mot bruk av snurpenot og snurrevad i Borgundfjordområdet, More og Romsdal fylke.
- J. 12/82 Forskrifter om forbud mot bruk av snurpenot i More og Romsdal fylke.
- J. 13/82 Norsk fiske ved Færøyane i 1982.
- J. 14/82 Forskrifter om minstemål for sei i området mellom 65° – 69°30' n.
- J. 15/82 Forskrifter om merking av fiske-redskaper.
- J. 16/82 Regulering av rekefisket ved Vest- og Aust-Grønland i 1982.
- J. 17/82 Forskrifter om havdeling for bruk av snurpenot og faststående redskaper i Finnmark.
- J. 18/82 Forskrifter om fangst av sel utenom Norskekysten i 1982.
- J. 19/82 Forskrifter om regulering av fisket etter makrell i EF-sonen vest av 4° v.l. i 1982.
- J. 20/82 Regulering av rekefisket i Barentshavet i 1982.
- J. 21/82 Kvoteavtalen for 1982 mellom Norge og Det Europiske Fellesskap.
- J. 22/82 Forskrifter om fiske og taretråling som foregår i samme område i Rogaland.
- J. 23/82 Forskrifter om tekniske krav for godkjenning av boyelys.
- J. 24/82 Forskrifter om fangst av vågehval og mindre tannhval.
- J. 25/82 Forskrifter om maskevidde, bifangst og minstemål i mm i saltvannsfiske.
- J. 26/82 Forskrifter om regulering av fiske og taretråling som foregår i samme område i Rogaland fylke.
- J. 27/82 Endring av forskrifter om fiske i fiskevernsonen ved Svalbard av 28. april 1978.
- J. 28/82 Endring av forskrifter om fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann av 28. april 1978.
- J. 29/82 Forskrifter om bifangst av torsk ved trålfiske etter sei, uer, blåkveite og flyndre nord for 62° n.br.
- J. 30/82 Forskrifter om forbud mot bruk av snurpenot, snurrevad og andre notredskaper til fangst av torsk i Finnmark.
- J. 31/82 Forskrifter om forbud mot bruk av snurpenot, snurrevad og andre notredskaper i Finnmark fylke.
- J. 32/82 Forskrifter om regulering av norsk kolmulefiske i Færøysk fiskerisone i 1982.
- J. 33/82 Forskrifter om dagleg fangstrapportering ved fiske etter reker i EF-sona ved Aust-Grønland i 1982.
- J. 34/82 Opphevelse av forskrifter om ilandføring og anvendelse av trålfanget uer, fastsatt ved Kgl. res. av 6. mars 1953. Dispensasjon fra ferskfiskforskriftenes §§ 6 og 7 for åtfri uer.
- J. 35/82 Forskrifter for tilskott drift av lineegnesentraler 1982.
- J. 36/82 Fiskeriavtalen 1982. Oppheving av støtten til leiefrysing av agn også i Sor-Norge fra 1. juni d.å.
- J. 37/82 Fiskeriavtalen 1982. Oppheving av støtten til leiefrysing av agn også i Sor-Norge fra 1. juni d.å.
- J. 38/82 Forskrifter for kompensasjon for tap av rett til bensinmerker – 1982.
- J. 39/82 Regulering av rekefisket ved Vest- og Aust-Grønland i 1982.
- J. 40/82 Forskrifter om regulering av fisket etter kolmule i EF-sonen øst for 4° v.l. og sør for 62° n.br. i 1982.
- J. 41/82 Forskrifter for fredning av kystfanget brisling.
- J. 42/82 Forskrifter om konservering ombord i fiskefartøyet av råstoff til sildemel, fastsatt av fiskeridirektøren 26.5. 1982.
- J. 44/82 Kvoteavtalen for 1982 mellom Norge og det europeiske fellesskap.
- J. 47/82 Endring i forskrifter av 23. desember 1981 om regulering av fisket etter makrell i Nordsjøen og Skagerrak i 1982.
- J. 50/82 Utvidelse av Fiskeoppdretternes Salgslag A/L til også å omfatte dyrkede skjell og bloddyr.

Prioritert blad
Returadresse: Fiskets Gang
Fiskeridirektoratet
Postboks 185, 5001 Bergen

En trygg forankring i Kyst-Norge

Fiskernes Bank
KYSTENS BANK